×trõi

trø̱, trø̱r, trø̀d̲e,
trø̱t v.

trampa;

han trø̀d̲e me pu
tǽ̱rna

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtrõ;

trọ, -r, trø̀de, trøt;

trampa;

ja trø̀de na pů

tǿrna;

dæ va en som trøda mi på tǽrna

№ 2878:1 Öved, Färs hd

cnf. H. P.

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trǫ̂g ap:

trǫ̂l

trǫ̂t

trǫ̂g

№ 289. FÅRS

S. Åsarum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trög

trøj

han e trøj te o betála han är trög att betála (ɔ: snål, mycket ekonomisk).

K. 1. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tròg
adj.

trøj pl. -a

va de en som va lid trøj ---

di som va trøja te a lèra ---

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trög

troj l. tröjor, m. och f., (n. trojt. pl. tröja, komp. tröjare, tröjast, trög.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trǫg, -t, -à

trög

-ø-

trög

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ trögnimmel

trognimal, m. och f., n. -t, pl. -nimla, komp. -nimlare, -last, som har svårt för att lära, inhämta kunskaper.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trögt

trogt, adv., komp., trö²jare, trö²jast, trögt.

Vanstjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröja

tröja [2], f., -n. pl. -jor, -na,
1/ tröja i allmänhet;
2/ mansjacka.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröja

tröja pl. -or.

där e öplåvad am åla sörtor;
där e plüsa a tröjor a böjsor.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröja s.

ob. pl. tröjer s. 91

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröja
s.

tröja -an -or -orna

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tròjà

tròja

de stå på rýggen på hegas
tròja .

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trọ̄ja n trọ̄jor na — trǭja s.

en ~ pryl

trǭja

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröja

tròja, ´an, ´or

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröjà

tròja, -an

i bet. kavaj. rock.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröja

tròjja. ⁻an f.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trøja
s.

trø̀ja

stickad trøja

dær ha vad en trø̀ja au sáma
sórt

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trö̊jbål

tròjabúl, ` – – ´ en

bålparti i tröja

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trȫj-bål

trȍjabūl
bålparti i trȫja

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröjärm

tröjeärm -en -or -orna.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trōjārm

trō²jeærm, f., -en, pl. -or, -na, trōjārm.

Allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trōs s.

trōs

så kallades en trägen och arbetsam person, som ej unnade sig vila, han gick och trōsade alltid.

N:o 3656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trøsad, trøsar, trøsa, trøsad trøsa

släpa, slita

han ha gaud høma

a trøsad i møg

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×trõsa

v.

gau å trõsa s. 89

= gå och släpa, slita ont

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trȯska
v.

tòska

a sa tòska me plæ̣jl!

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tròska
v.

inf. tòga el. tòska

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tas̱k   tróska

trŏskade

ja tas̱k hár ọpa ŏs̱a

Långaröds sn. Färs hd.

№ 520.   Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tø̄ʒa, ~ar, sup. ~ad   trǿska v.

trǿska

ståʒom fara vi mæ
hāvraskalar naur vi ha tø̄ʒad

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. 2 tōʒa   pret. taʒ   pret. part. 2 tōʒad   trōska v.

pres. tōʒer

dẹ taʒ 2 ȫta

№ 287.

H Areskoug 1924.   tröska

Långaröd   FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tæʃa øʒu ǫ̈rad   tröska II v.

tröska under örat, snurra pläjlen på håll.
slạ di pau̯ hịnt vẹsad sẹ
sạ di: nụ tæʃur dụ øʒu ǫ̈rad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tǣʒan [2] trōska s.

trø̃skan

dæŋ ʠras ʒenan [1] pau

tǣʒan [2]

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trǿska
ř

tog̲a. -or. yngre tòs̲ka, -or.

tas̲k. tòg̲ad. yngre tòs̲kad. trǿska.

1. di tas̲k pòzag̲ępa.
2. di stø a tas̲k pø løan ma plæjlana.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska
s.

tòska, -an, -or, -orna. tröska.
tróskverk

(nyare ord i målet - slutet av 1800 t. och början av 1900 t.).

vi hade áltid en tòska ifra tvéd, a den skole vi hànta.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trôska
sb.

tòskka, -̀an
trôskverk
tòskan gik lìa forbáskad
trôskan gick lika förbannat.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trǒska
v.

pret. task

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tŏska n (tone mark 2)

trŏska v.

№ 289. FÄRS

trŏskverk (tone mark 2)

Sövde (tone mark 2)

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trȯcka
vb.

Pret. sg.
tarsk

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trŏska;

tògja, -ór, task,

tògjad v. ã.

tòska o. s. v. j.

di stəá o task

fu ləàana;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trõska
v.

tòrga. task. tòrged

di tásk me plæjl

a̲k. ja̲ har tòrged mi̲ed me plæjl.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trö̂ska
vb.

tòrja

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Vanstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trǒska
vb.

tòrʒa, tarʒ

trǒska med slaga

Jfr uttrǒskat

M. J. 71. / tòrʒemánanan han-
tárʒ for-pòʒa-
ʒåpa. (Se u. pund-
skåppa).

Ramsås

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tróska
s.

tòrja, -an

tróskverk

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trǫ̃ska;

tòrga, -or, tarsk el.

targ, tòrgad;

di tárg ǫ̱te;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska
v.

inf. tòrga

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska

tå²rja (tå¹rjor, task, tå²rjed, tå²rjen, tarj) tr., tröska.

Åsum (Bårleja) Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tor²ʃa task toʃt trõska v.

tóʃte

tor¹ʃor

dɛ task ô²te

dɛ task tɛ dar

trõska

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tor²ša tarsk toršed trōška v.
tór¹šor

de tarsk|ô²te

trōska

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trōska
s.

tòrʒa, -an
trōskverk.

Nr 15-5 Tolanga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trōska;

tòrga, -or, targ,

tòrged;

ja tårg me

plōjl; Nāsby;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòrja

tròska
v.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trôska
vb.

tòrʒa

M. f. 75

tòrʒa fore pàʒaʒèpa
(se u. pundskåppa) M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
tośka   task   tośkad   tröška
tóškor   vl

²
troška

№ 290.

Sofde[2]   Färs hd.   H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torʒa
tórʒor

{tarʒ
tarsk
taʒ

torʒad

tröska
ob

tröska

№ 290.

Löfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trȯ̊ska
vb.

tȧ̀ska, task

han ‿ tásk me ‿ plæ̀jel
han trȯ̊skade med slaga

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trösha II

tòrža, pret. torž, pl. tòrža
tòža

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska v.

tökzà eller töskà,

takz, tökzàd

Imperf. heter troligen task. Så enligt andra uppt. från Färs.

Tröska

1.1-s.

Tökza ȫtès = Tröska bittida

№ 285.

FÅRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. tröska

tòrga, targ, tòrgevb.

tòrga ma- plægl tröska

med slaga

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska;

tòga, -́or, task, tòged;

el. tòrga, -́or, targ,

tòrged;

di stạ́ạ o task.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trõska;

tòrga, -or, targ,

tòrged v.

ja har tòrged

mòŋa tyŋor sē;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska s.

tåscha -an

tröskverk.

Röddinge Färs hd. Oscar Svensson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trõska;

tò̱ga, -ór, task,
tò̱gad, to̱g imperativ;
ja stə̣́a̯ o tásk pụ̂
lə̣́a̯hn;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska
vb.

tòrya

tòrya me plágl (med slaga); tòrya åta tröska mycket tidigt på morgonen (med början redan kl. 2 à 3 f. m.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåscha
trōska

tråska, v.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

traskbolag

tòskabolág -ed

bolag för ångtröska.

1947. Västerstad, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tröskel

lårgel, m., -len, pl. lårsla, -rna, klappträ, som användes vid tvätt.

han fick tre lårsla som va våra sekstan gäling stycked.

Asum. Fs.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trôskebyggare

tòskebýggare, m., pl. =

en som tillverkar el. reparerar

trôskverk.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tröske

tårske, n., -d, utan pl., tröskning.

Nu ha han fad lid tårske.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

to²rʃel en to²rʃla na trõskel s.

klapptrã

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskel

tòrgel, -en

1. Dörrtröskel (= skàmel)

2. Klappträ vid tvätt, vackert målad med namn och årtal.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tròskel

tòskel, -en

klappträ.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tröskel

tòrgel, -len s.
tòrgla, -na,

klappträ;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tröskel

tòrgel

klappträ vid tvätt.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tröskel
sb.

tòrȝal m.
klappträ vid byk

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskloge

tàrjelå, -wen, -wa, -
-wana

Öved

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskeman

tår²ſemàn, m., -en, pl. -mèn, -en, tröskman, trösk~~man~~ -are, karl, som tröskar med slaga.

Åsum (Barleja) Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskeman

tå²femàn, m., -en; pl. -mèn, -en l. -ena, tröskman.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tröskeman

Pl. av. tòrgamén

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskeman

tòrschemán; pl. ⏓ – ˊa
m.

tröskkarl, man som för en bondes räkning tröskade säd

N. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskeman

tòrʒemán; pl. ˗ ˗ ˊa m.

tröskkarl; karl som åtagit sig att tröska åt ngn bonde

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tróskeloge

lår²fәlǫ̀, m., -lǫ̀wen, pl. -lǫ̀wa, -na, trósk-loge, loge där tróskning af stående ~~spo~~ säd sker.

Övea. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskeman

tòrsemán, -en

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trösk̥eman

tòrʒemán̲

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tröskman

tòrʒamán, ` – ´an m.

tröskkarl, husman som åtagit sig (lag)tröskning för en abos räkning.

tòrʒamánen han tárʃ for pòʒaʒàpa.

(Kamsåsa)

M. 6. 71. Se u. pundskära.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòʒamán -en -a -ana. *tröskeman.*

dærstø fi̲ra tòʒamána a plæ̲jla

loʒhálm.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Vc 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōrsleman en ~a ~na tröslemans.

pag. du äcor som en ~.

person som tröskar

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trõskman;

tòrgamán –an s.

– mán –an;

dar va trǫu

tòrgamán o stǫ

o tárk; Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskverk

tòskevǿrtʃ, -əd.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I Lagers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskverk

tågevärff, n., -ed, pl. =, -en,
tröskvärk.

hæ va en kar ifrå trebbar-
slet o stalde op et tågevärff,
o den han så/smøra i stelet
for vi sija smårja.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskvark

tòrga vǽiff, – ad

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trõskverk,

tòr gavǻrf, - ads.

- , - am,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~strãng~~.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trœ̃skvek;

tøjevǣrtj, -ads.

-, -en;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trõskverk;

tòrgevártʃ, – ads.

sin fetʃ di anad

tòrgevártʃ;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskverk

tòrʒavǽrtʒ n.

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trőst
s.

trøst

di skola ha lid trøst ta se

om två gubbar, som ringde vid begravningar

och fick brännvin med sig i tornet.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trösta v.

trœsta ~ ~d
~r

gud jälpa o trœsta os

trösta

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trösta
v.

tràusta -ar -a -ad

dær va tré gàmla fruentumor i fræ̀nrye sóken, a di va lid relióösa, a nar nels mǽnsen kom forbí, sa skrégg di po nom, om han vile koma íg a tràusta dom.

O.N.

1948 4439 Vollsjö, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tröt, a.

vara tröd

att fattas något

han va tröd på vann i brönnen.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Häks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tret
2
~a

trött

trött

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trȫtt

trat; pl. -a

trát po trȫtt på

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröll;

trät a.
trèta pl.
hymn bläff so trät.

M 1586:1 Röddinge, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött
adj.

trat

1960. 4802. Brandstad, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trȏll̄,

tret a.
-à pl. trȏll̄,
ja blé trét,

№ 2913 Björka, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröt
adj.

trœt

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött

trat, adj. trött.

bler du ìnte trát i mózen, nar du snàkar so mied?

ant. 1928.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött

trät 1. trätor, m. och f., n. trät, pl. träta, tröu.
månen han bler så trät så.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trett trẹtare trẹtast trött adj:
pl. trẹta

han bler genast
trett

trött

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött

tre̲t, pl. -a

dr̄d skola blø̲ en lȧ́ʒ redȧ́ʒa
so ni sko̲la blø̲ trè̲ta ---

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött

tra̠t; n. =; `-a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött

trat, ˋ-a

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tṙat, ²-à

trött

tröt

FÅRS

№ 285.

Vanstad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött

adj.

trat

ànars blẹya di trèta, so kalad.

di bler trèta aw fọr mied

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött

a.

træt

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trötthörd

tratzjörd

Av. om människor i betyd. 'alldeles uttröttad'

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trötna

trètna -ar -a -ad

en trètnar àlei ---

1950 Nr 4802. Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tugga

tòga, =

toga drǝ́v i disela

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

m. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tugga
v.

tò̱ga -ar -a -ad.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
tōga ~ 2~d tugga v.
2~r

tugga

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tugga

tògga, =, -̀ad

Pres. -̀ar

tòga ⌣ drögt idissla

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tugga

Ibl. absolut, i betyd. 'tugga snus', 'tugga tobak'
han tògar han tuggar snus (tobak)

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tö²gga ~ ~²d
~²r

tugga vb

tugga

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tugga

tògga, =, ∸ad

Å̂v. absol. 'tugga snus.'

han varkan sàipta alor tòga. Han varken sö̂p – eller tuggade snus.

K. 4-71.
Sövde.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tugga

tǫ̊ga (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. och intr., tugga.
tǫ̊ga drygt, idissla.

Vomsjö. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tugga

toga, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tukt

tokt

gluta ha. ìgan tókt nú

barn visa inte lydnad och

ordning nu

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tukta

tå̄kta (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., tukta.

han kūne tå̄kta ødz.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòkta, -ar, -a, -ad. tokta,
hålla efter.
de va ènte nok han holt rèda
på dom i skòlan, men han
tòkta dom i byen ose
(om skolmästaren Anders Nilsson)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå²kta ~ ~²d tukta v.
~²r

tukta

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tukta

tòkta, =

han hada en rìŋa-
ståv o tòkta krēgan.
han hade en ringastav
mh
(se d.o.) att tukta krea-
turen med. M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tukta

tòkta, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuktning

tå̤ktniŋ, m., -iŋen, utan pl., tukt, tuktande.

å̤ŋana di ha̤ iŋen tå̤ktniŋ hä̤ma. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåli̥nar × tuliner

dagar som man skulle så in.

där va trag tåli̥nar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tull

tøl. ´en

(kvarntull)

NSKT NORM

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Høl en - - tull s.

Skvarntull

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tull

tol, m., tolen, utan pl., tull (kvarntull).

Allmänt. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tul̲ len

tull s.

tull

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tull

tul

måldtull, kvarntull.

han ta̋ tul. Han

tog tull (= han tula)

(om en mjölnare).

Anm. uttalet tūl ej känt av meddelarskan.

H. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tull

tul, ¹ en

målltull, kvarntull

Anm. uttalet tȯl ej känt? av M. f. 87 o. K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tull
s.

tul, -len

spec. = kvantull.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~tåla~~ tulla

tå²la (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., tulla, förtulla (måld). Användes äfven i bet. taga tribut af allmänt. Ex. mi²ffel tå²la je¹sken bræ.

Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulla
v.

tùla -a -ad

taga tull. spec. om kvarntull.

èla ha en sæl tùlad sæ meed

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulla

tola (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. och intr., tulla, förtulla.

var håre kan åse tola.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tu²la ~ ~²d tulla v.
~²r

tulla

№ 290.

So²fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulla

tuḷa, =

tå måld tull, tå kvarn-
tull (om mjölnare).

Jfr tull.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulla
vb.

tùla, =
taga kvarntull å måld
dr. tùla sen

Ordet tòla ej känt av
M. J. 87 o. K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tullsnok;

tǭl snúg, – ǝns.

– a, – na,

di hǫ̀ula sǫ́
mǫ̀ŋa tǫlsnúga.

M 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tullsåknaknoken s.

tu`lsagnaknå'gan

Det blev oväder, om man uppstod i T. (Bessinge, Ö. Sallerups sn)

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulpan
tulpán en ´or na s.

tulpan

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tom tum

tum

i sæn rain kan læian

got stan en tom øvan.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

tum

tom n.; pl. =
(längdmått)

sáks, fu tóm sex,
sju tum

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tum, s.

tum/, -ed; -, -en

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bengesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tum
s.

tam n.; pl. =

tól tám (tolv tum) pa-
vårt vís (på båda sidorna)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tom²ə n tumme s.

tumme

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumme

tàmpa, ^-an, ^-a

... en fingorvánta me

tàme i

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tummegott

tomegåt[1], m., oböjl.: benämning på tummen. Fingrarnes skämtnamn äro: tomegåt[1], sliffepåt[1], lazemän[1], stavorijån[1], lile[2] pipelijena[2]. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumnagel

tòmanájl

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung

tɷʒ; tɷʒt; -a

da ᴗ vaᴗ åta tɷ́ʒt.
Det var inte tungt.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. J. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung

tōz

Kompar. tòzara
tòzara hàsta tyngre
hāstar (om ardenner häs-
tar) N. f. 75.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung, a.

tuŋ

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung

toŋ, toŋt, -̀a

toŋa ∪ vankár tunga

vattenkar

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toʒ, -t, -̀a

tung

da‿ e‿ tóʒt a várad

det är tryckande väder

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunga
s.

tø̄ŋa, f., -n, pl. -gor, -na,
tunga.

Huen ha vist en tø̄ŋa, sam
e sa stor.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå̃ŋa n tå̃ŋor na tunga s.

№ 289. **FÅRS**

tunga

Sö̃vde

H. Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunga

tòŋa, -̀an

tòŋan o nỳrad tungan och njuren (på ett slaktat djur)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunga

tòzfa, -̀an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunggående

tønggånes

som går tungt; sades även om en kvinna i grosess.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tunghängare

sb.

tòŋahàŋara

häst som gärna vill ha tungan hängande ut ur munnen (ansågs vara en defekt, låt vara ej en allvarlig sådan)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunghörd

tøzhø̱r

mer l. mindre döv; med starkt nedsatt hörsel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tungnimmel

tognimmel, m. och f., n. – l., pl. -mla, som har klen fattningsgåfva, svårt att lära. Sompar. -nimlare, -last.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tungsam

toŋsåm l. -or, m. och f., n. -såmt, pl. -såma, komp. -såmare, -såmast, som käns tyngande på sinnet.

Did e en mijed toŋsåmor forlust.

De e toŋsåmt o ga ena altid.

A, de e änte toŋsåmare for de, en for me.

Åsum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²tǫŋsamt ˣtungsamt ord:

da va ~

tungsamt

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tŏŋlsspes̲ en

tungspets

tungspets

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumm;

tugg a.

tuggt n.

rúlen é túgg;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn adj:

tun ²~are ²~ast

tunt

²tuna

tunn

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn
adj.

tyn el. týnor

en týnor stén.

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn

tyz l. tyzor[1], m. ok f., n. tyzt, pl. tyza[2], kompa-ration tyzare[2], tyzast[2], tunn. Vollsjö, Västerstad

isken[1] va bara[2] tyz[1] i vintors.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tun ~t
2
~a

Tunn

tunn

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuŋ ~t tunn

2
~a

tunn

№ 290.

Särs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn

tyʒ, -t, ˋ-a

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn
adj.

tyn eller tyn

blöd ska ble lid tynare

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn

adj.

tyg el. tygor, n. tygt

pl. tyga

Västerstad-

Nr 281 b Färs hd
Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tun neutr. tunt pl. tuna adj. ²tunn
Komp. ²tunare sup. ²tunast

Östraby.

№ 287.

Östraby FÅRS tunn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn;

tyg a.

tygt n.

rulen e tyg;

Näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyggor tunn

tygt n.

K. f. 72

en tyggor vid låsa
en tunn vit trasa.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna
s.

tyṉ. m. -a

tỳṉa stìḵoṉ

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna;

tȳ̀ŋ̲a, – an s.

–ȍr, – na;

Nåsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänna

tigga f.

en tigga brännavin
en tänna brännvin

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna I

s.

+/

tỳna eller tỳga. -an

en tỳna gǿl = 100.000 daler

= 16.666 kr. 67 öre

+/samme medd. hördes först säga tỳna 1g., strax därefter tỳga 2 ggr. Den senare formen förefaller mera genuin.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna II

nú har di tỳgan fól, hèla
Lòvesta forsámlig.

já har mér en én tỳga fól.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna,

tùffa, -an s.

-òr, -na,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumma;

tỳŋŋa, -an s.

-ọ̀r, -na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tỳn̲a, -an. -or. -orna. <u>tunna</u>

dær e spø̀g̲e ige i tỳn̲an

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunga n tungor na tunna s.

en — tal

tỳnga ?

tunna

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna

s

tynga

ob. pl. tynger

s. 94

"

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna

tòna

en tøna hàvre

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna;

tyg̀ga, -an s.

-òr, -na;

han bår en tyg̀ga rue
unor høur årm;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna;

tɔ̀ggja, -an s.

-òr, -na;

di slå̄ hd pu hn

tɔ̀ggja;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tunna

tyğğa f.

Åv. om ett mått för torra varor (t. ex. råg).

en tyğğa rúe. En tunna råg.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tunna

en - tyŋŋa - gúl

en tunna gull = 100 000 daler = ca 16 700 kr.

I äldre tid uttryck för en ansenlig förmögenhet.

dán han - ha - en - hél tyŋŋa - gúl. Denne han har en hel tunna gull.

N. f. 71/

Rasmussen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuŋa n tuŋor na tunna

tunna

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna

tỳŋa; pl. -or

Å. som mått för torra varor, t. ex. säd, potatis o. d.

K. f. 71 säks tỳŋor

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t̞ø̂ŋa, ~an, ~una tunna

tunna

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumma s.

tìmpa, -an, -or, -orna

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna

tög(g)a, -an

M. J. 78

Åv. rymdmått för torra varor, t. ex. säd o. potatis. Man räknade 6 skäppor säd men 8 skäppor potatis på en tunna.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tynja
tunna

tunna
s.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ tunne ;

tỳmḻe i förb.

rỳḻa tỳmḻe : rulla

tunna ; en lek där man lägger sej på marken med armarna intill sidorna och rullar utför en backe ;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnekittel

tỳ²zaffsèl, m., -len, pl. -a, -na, tunnkittel, koppar-kittel, rymmande en kvantitet af 1 tunna.

Di hi²te en tỳ²zaffsèl fal me pæza. Voxsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forespana

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnevis

tyzevis, n., oböjl., förek. i uttr. i tyzevis, tunntals.

dæ va æble i tyzevis.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tunnhanda v.

tygghand/a, -ar

frihanda

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tøʒulån — tunnland

tunnland

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland,

tyggelán, -lds.

-, -en;

ni tyggelán;

Tol.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tyzelå̲n[1], n., -ed, pl. =, -en,
tunnland. Fränninge. Vollsjö.

hæ va styvafi̲ra[2] tyzelå̲n[1]
ti[2] stå̲led fo̲r.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²tunlan ed ~ tunnland b.

tunnland

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tønalán, n., pl. =

forti tønalán

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tùnlán Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h
Hugo Areskoug 1960

Yngre, ropsspåverkad
form.

da va ȯdlad alt so
nár som tjuga tùn-
lán. Det var odlat all-
sammans så när som
tjugo tunnland.

M.f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuzzelán ed — — tunnland s.

et halt ~

Men gemenst: tyzzelán

№ 289. FÄRS tunnland

Sövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

turraland
s.

tønelán, n., pl.=

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tùn̰nelån, -ad, tunnland

Tùnnland

FARS

№ 285.

Vanstad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tyggelán; pl. =

ét o. at. hált tygga-
lan, jór en och en
halot tunnland jord

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tyggalán n.; pl. = viss jordareal (ung. en halvt hektar)

di hada hárs fyra tyggalán de hade sju tunnland vardera

Sörde K. 4. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumland

tyzalán, pl. =
tyzlán

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tyggalán n.; pl. =

tretifám tyggalán trettiofem tunnland

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tyngelánn

tunnland

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnesäck

tynasäkk, m., -en, pl. -a, -na, tunnsäck, säck som rymmer en tunna spannmål. Åsum. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunt
adv.

tunt

túnt klèda

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunt

a. 2.

tunt

de komor so túnt a.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunt
adv.

tunt x)

dí breda. dz. út tunt
det bredde de ut tunt

M. s. 71

x) kyn. pöv. form (utläsnings-form för tunt). Jfr. týggoa, tygt, a.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tunta

túnta; pl. -or f. sb.
fjolla, fjollig kvinna.

gámla túntor gamla
fjollor.

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuntarí n.

*tunteri
sb.

dumma påhitt

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tuntig

tùnted; n. =; pl. = -a adj:
halvfnoskig

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Ares..oug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tupp

Se *tocke

tup låsuttal; formen hörd en gång.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tur

tur, ´en; pl. -or kortare resa; spatsertur

den här turen, òjkar ja inte på den här turen ångrar jag inte så jag gjort

Lövestad. M. J. 84

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tura

tu͡ka (endast i förb.
i en tu͡kà =

i en omgång, på en och
samma gång etc.)

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tura sig

tàvra - si, =
lyckas, utfalla tursamt
da - tàvra - si ìta so
mìad det utfōll inte
så° sårskilt vāl

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

turist

torist; pl. – ´or m.

dær va so min torístor dår voro så många turister

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

turtz len ²a na Turk s.

turk

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

turk

tyrks, m., tyrksen, pl. tyrksa, -na, turk.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

turtz an ²a na turk s.

turk

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× turliga
adv.

turlia

sakta. långsamt

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusan

tùsan

svordom

da jìk som tùsan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusen
n.

túsen, 1000.

två túsen rikstålor i bórsen

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusen

taisen

tól taisen tolv tusen

M. J. 82

Vanstad Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusen

tusen, n., -ed. pl. =, -ena,
räkneordet tusen.
skule en gå ti et stenbør
o ente strydza tusened, sa
håde en dd ente o jøra.
han gå de twå tusenen før
med for staled. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusenfinor na tusenskõna

Bellis perennis

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusentål

túsentål

dær ‿ va ‿ i ‿ túsentål

dår fanns i tusentål

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusental

túsentål

dær ‿ va ‿ i ‿ túsentål

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuss;

tös, -´en s.
-a, -na;

han hade täft
en tös;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuss

tus, m., tusen, pl. tusa, -na, 1/ råttåfva. Tusana ska rydna; 2/ liten gråstufva. gresed står i tusa; 3/ litet parti ull l. hår, halm, hö; gi me en tus tå. - da ligger tusa aw håred på gulvd.

№ 281. Färs hd Åsum. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuss
sb.

tuss

hö- l. halmtapp o.d.

so skolen dr. ha en
tuss halm så skulle de
ha en tuss halm

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
v.

tùda

anv. i bet. „tjuta".

hòʒana i lóʒ tùda so rǣlet.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta

tu²da (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n., -a) intr., tuta.

dær blik tu²dad, nar dær sku²le va så²mlig

Åsum (Barleja) Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
v.

tùda -ar -a -ad.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tud   tut

tut

dær fɔt̮ sa en små¹l

tu¹d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
vb.

tùda, =
(tuta i bilhorn o. d.)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta:

han fek en án röv a tüda i = kom i ändrade förhållanden.

hözana tüdar i byan.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta, s.

tùd/a, -`an; -`or, -`orna

A.J.: "hylsa. rör. oftast av trä".

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tu²da ~ ~²d tuta s.

~²r

tuta

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta

tùda, =

(t. ex. om bilar)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta;

tùda, -̀ar, -̀a, -̀ad;
han tùda i hòr-
nad;

1587·1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
tụda -ar-a-ad, tuta, blåsa ᵛi horn.

ólormå̱nen han skole tụda nar
de va ílsvå̱da

Vomb
Färs

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tu͜²da n tu͜²dor na tuta f.

tuta

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
vb.

tùda, =

(tuta i horn o.d.)

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hudare[2] en — — tutare s.

tutare

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tùja; pl. ˋor f. tuva

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuva;

tùa, -an s.
-òr, -na;
dar è mìed ma
tùor;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuva

tùa, -an

gräs-tuva

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²tu̲a, ²~an, ²~arna   tuva

tuva

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuva
s.

tùa -an -or -orna.

ö

№ 4333 Långaryd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tu²a n tu²or na tuva s.

tuva.

№ 290.

Tofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvekulla

tvekula (-ar, -a, -ad) intr., ha två kullar ungar, om vilda fåglar.
raphönsen tvekula i år.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvelysa
v.

tvejusa

om ljus som kommer från två håll.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tveskäft

tvesówt, lika i alla genus, pl. -a, tveskäftad, vävd med två skaft, två solfrader. vöva tvesówt. en tvesówt saft. tvesówta bössor.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvesúlla ~ ~́d ˣtvesoola v.

~́r

sid ȯ̂ta dær o ~.

äta för mycket (genom att t. ex. äta fläsk till en smörgås)

№ 289. TÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tresovla
v.

tresúla -a -ad

äta två sorters kött (sul) på en gång.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvasála ~ ~́d ˣtvesovla o.

~́r

sed ²ôta dær o ~

använda både
smör och pålägg
på brödet; slösa

№ 290.

Söfde Fars hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tvesovla

vb.

tvasúla, =

ødsla med mat

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvesovla
v.

tvesula

"äta mycket kött"

Nr 82C6, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tversovla
v.

tversula

„äta för mycket"; eg. = äta två slagssovel på en gång.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvestjärt
s.

tvestǽrta

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvestárta n tvestártor na tvestjärt

tvestjärt

№ 290.

Söfde Fårs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvestjårt

tvestærtor pl.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

R. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvestjärt

tvestártor pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvestjärt

14. tværstærtor

djur (insektsnamn)

Nr 1006 Vomb, Färs hd

J. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvestjärt

tvestártor pl.

(:: he vila kruva i fölk).

K. J. 71
Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvestjärt(a)

tvestærta, f., -n, pl. -tor, -na, tvestjärt.

tvestærtorna kryva in i jærnen o dæ ynzla di, sa folk døz. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistárta n tvestjärta) s.

tvestjärt

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvetingt

× tvetingt adv.

man harvar tvetingt då man kör inpå där som är harvat.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtvetosla;

tvetósla, -an s.

-or, -na;

hermafrodit;

da é en rékti
tvetósla;

2878 Öved. Färs hd II. B. 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtvetosla,

tvetøusla, -an s.

-or, -na;

hermafrodit;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvetásla n

×tvetosla s.

hermafrodit

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(harva) × tvetingt

(tvatÿngt

=gm „att köra i "spiral" belade man
varje vända med två drav".

tecku. fig. 28.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvetásla n ×tvetosla s.

hermafrodit

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvåtåsla

+ tvetosla s.

tvåkönad individ.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tvetåsla
sb.

tvetásla f.

skällsord till hållningslös kvinna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvilling

tvillinga (pl.)

'tvillingar'

"hun va mä" tvillinga..."

S. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvilling

tvi̱liŋ, m., -ŋen, pl. -ŋa, -na, tvilling.

»hade ja e̱nte hat di̱e tu̱ nygle̱nan i̱ min ba̱rm, så skule ja hoŋed fråm«, sa̱ i̱stralisfrowa̱n, me̱niŋen hum va̱ me tvi̱liŋa. Åsum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
tvilling en ~a na . tvilling s.

tvilling

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvi²lin en ~²a na

tvilling s.

tvilling

№ 290.

Sö²fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvilna

tvi̲lna (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., tratta, genom tratt påfylla en flaska l. ett ankare.
tvi̲lna driffa po en flå̲ska.
Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtviltankar.

tviltaŋka, -na,

tviveltankar.

han fikk tviltaŋka.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinas

v.

tvånas

tvina eller lida i tysthet.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga

tvìnga, -ar, tvìnga eller tvant, tvìngad. tvinga

a han tvìnga den ane te a drìva-d ovor vaned.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1003.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga:

tvęja, -ar, -a, -ad v.

hun tvęja en tę o

mǫrda fåren;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga v.

tvant (pret.)
'tvang'

"tvant själlva Påksen ti
fraccka hid ..." s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga

tvịŋa, =

M.f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinna;

tvèlna, -̀ar, -̀a, -̀ad,

tvinna vatten på flaskor;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinna

tvi̯ja. tvinna (övriga former ej observerade)

tvi̯ja gá̯rn.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinna

tvi²ʒa (-ar, -a, tvi²ʒad l. tvö²ʒed, tvi²ʒad l. tvö²ʒen, tvi²ʒa) tr., tvinna.

ha kå²star den tvö²ʒne trí¹sten². Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinna

tvịŋa

(garn)

tvịŋa tr. sýtrå tvinna

sytråd

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinna

tvìŋa

tvaŋa-gårn tvinna
garn (vid spånad)

Den genuina formen torde vara
tvìŋa. J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvist

tvist, m., tvisten, utan pl., tvist, bomullsgarn, såväl tvinnadt som enkelt.
dine månge tvisten di ha ti varp. Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvist

tvist s.

en sorts garn (hälften ylle och hälften bomull)

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvist
sb.

tvist (genus?)

bomullsgarn

ùlgárn o. tvíst /

di hade tvist

ti vórp (till
varp; se värken).

K. f. 71
Tovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistahosor

× tvisthosa s.

strumpor av 'tvist'
(se detta ord!)

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×*tvisthåsor*

tvístahåsor pl.
stfsumpor av groovt bom-
ullsgarn

A. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvisållan

tviselan. × tvisållan. intej,
användes av barn i betydelsen "par".

1928.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivla

tvi̲²vla (tvi̲vl, pl. tvi̲²vla, tvi̲²vlte, tvi̲vlt, tvi̲vl, pl. tvi̲²vlen) intr., tvifla.

Ja tvi̲vl på'd. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

357

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två²ŋlen två²ŋled tvungen
två²ŋna

tvungen

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvàgen

tvàzen. tvangen.

ja̲ har vad tvàzen a bàzen al̲ ti̲d.

(Per Johansson).

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvangen
a.

tvågen, n. tvåged

dea tvåged dan fan va lid
modgåg åsa

h. = rödbändigt

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

tvàgen, n. tvàged

de e ju tvàged = nödvändigt

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen'
a.

tvàgen, pl. tvàgna

fòr va di tvàgna èra ta

lèraren (naml. att gå till

husförhör).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

tvòzad (n.)

da e tvòzad dot är nöd-
vändigt

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två̊ŋud tvungen

tvunget

daŋ skola da två̊ŋud sås

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

tvọ̀ŋen

tvingad, nödsakad

... ụdan når . ja . e .
tvọ̀ŋen . tịd utom när jag
är tvungen till det

Nr 6768. Lövestad, Färs hd. 1. 4. 87
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

tvòŋen; pl. tvòŋna

jau e tvòŋen o gå

jag är tvungen att gå

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungerskap

två^{2}ngenskàb, m., -en, utan pl., tvång.

Ffe^{2}nara li^{2}ja i^{2}ngen två^{2}ngenskàb. F.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvang̃ed

×tvunget adv.

de far du ~ göra

tvunget, nödvändigt

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trunget
adv.

tråged

nödvändigt

han fick tråged hå lid

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvunget
adv.

tvàŋed

nödvändigt

di fek tvàŋed va tvåụ

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvunget
adv.

tvàzad = nödvändigt

han hade two slìbasténa, a
já vele tvàzad fjòba den èna.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvunget
adv.

tvànged

di far tvànged seta nad märtje

nödvändigt

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvunget

tvòȝad

nödvändigt

di va tvòȝad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två;

tvǫu råkn.

di jøff tvǫ́u vä vær

sia;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

tō fynger s. 94

= två tummor

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtvå

v.

s. 99

tō

= tvätta

sup. tott 100

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
s.

dar va tvåu som va kòma

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

r.

di ha fùlad gúti åu

bège tvåu.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
r.

dar va tvåu gråvon i tjörkan

den fruen hade tvåu måna

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

s.

tvau̯

dær e tváu̯ mòlor

tváu̯ sàde ö.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

s.

tvau

--- nú e dæn tváu, tráj

di fik tvågad va tváu

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
r.

ta̲, 2.

sa sla̲ di tá̲ funstorrúdor i̲g.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två råkn.

tvā

dær høsta dē ~ goza
om āred.

№ 289. två
FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två;

tvəu̥ råkn.

de va tvəu̥ sỳna

då;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
räkn.

tva

v. mölka två gòʒor omdán. Vi mjölkade två gånger om dagen

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två;

tvøu rǎkn.

hìna tvǿu sǿnorna
é jùta;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
räkn.

tå. räkneord. två (2);

gammalmodigt; yngre två. eller tvåu.

bägge tå spälemänen va svåger.
(Mårten Röm)

de va nomererad i ét å tvåu. (Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två;

tvøų råkn.

dar va tvǿų

stèffə;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

två
räkn.

ét alor. två ár

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två;

tvẹu̯ rãkn.

bàgga tvẹ́u̯;

Nāsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
räkneord

tva

två riksdalor två kronor

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. två
räkneord.

Äldre ta̤

tá̤ ȍ̤ja två barn

K. f. 72.

Torde numera nästan helt
ha kommit ur bruk.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

1. två gåten.

tva_hästa kan_

sta_ o_ knòpa_ anån

två hästar kunna stå och

nafsa varandra i manken.

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. två
sb.

tə̀a, =

tvätta; äv. diska (se d.)

Åv. refl. tə̀a se

K. f. 72. | tə̃a-kár diska
kärl (tallrikar,
fat o. d.).
(Åv. tvätta-kár)

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

Tue l. ta, oböjl., räkne-
ordet två. Vomsjö. Fs.

ta, s. Åsum.

sa sla di tá funstorrudor in.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
a.

tvaa

jà faar tváa kràonor i
màonaden i fàtipøga.

P. L. 1898

Fränninge. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

tα̲, oböjl., räkneordet två.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
vb.

tòa, =

tvåtta

tòa. sv tvåtta sig

A. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

to

"diste to nusstenen i min barm ..."

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
s.

tvau̯

tváu̯ gàŋa

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

två

två

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvạ | två räkneord

vị bọ tvạ i dịnẹ stụan

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925. två

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tva

två
räkne-
ord

bège tva båda två/
två-par hästa

K. f. 71

vi hada stèggom två
fulmàror vi hade ibland
två fölston K. f. 71

Sövde, Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. två°
vb.

tòa, =

Pres. ⌣ar

tvåña.

tòa, se tvåña sig.

Å. 'diska' i förb. tòa-
kár diska kärl (tallri-
kar, fat o. d.). Jr. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. två
vl.

tåa, =

tvätta, tvaga

tåa - sa tvätta sig / tåa -

klǽr tvätta kläder

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
r.

tvau

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två, r.

tvau (tvau̯)

mā tvau yjr

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåben-spöke

tvábenaspögze, n., pl. =

om förmenta spöken, som inte äro annat än människor

(= i Bara hd brospöja)

dí va tvábenaspögze di kala.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåblomabbfz

tvåblomägg s.

ägg med två gulor i

№ 290.

Töfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två-eller-tre

tòltré

två till tre

en tòltré styckan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*två eller tre;

tòl tré råkn.

betecknar ett mindre obestämt antal;

tòl tré snèsor;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre

toltré = 2 à 3.

toltré hóndra kråнor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre;

tùltrə rākn.

betecknar ett mindre obestämt antal;

tùltrə snésor

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre;

tòltra el.

tùltra räkn.

bet. ett mindre obestämt antal;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×två eller tre;

tòl tré räkn.

betecknar ett mindre obest. antal;

dar vá en tòl tré;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
tåltræ   två el. tre räkn.

gak ud o ta en ~
gula rúdor

två eller tre

№ 289. FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre

tòltraj. 2 à 3.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ida Esbjörnsson 1938.

två eller tre

tultry[1], räkneord, två eller tre, två à tre.

tultry[1] är.

Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre
r.

tultrý

två eller tre

tultrý år

Tolånga.

Färs hd

...ersson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. två eller tre

År. tåltráj

en. tåltráj da två till

tre dagar

M. f. 87.

År. toltré

en. toltré tjila två till tre

kilo M. f. 78. LBvestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två elle tre

tulltråj[1] l. tulltre[2], två à tre.

dær e båra[2] tulltre[2] hus.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tultre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två el. tre

tȯltre

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bongesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre

tòltre

två á tre

en tòltre stýken.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre

a.

tåltre, 2 à 3.

dær stær en tåltre bæŋtja.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²tøltra   två el. tre råkn.

dar e en ²tøltra mel
te lon̥

№ 289. FÅRS   två à tre

Sö²rde   H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå²ltre

två el. tre

två à tre

№ 290.

Sofde Fărs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåhundra

två hånra

tvåhånra krånor tvåhund-
ra kronor

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskong 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåkrona

tvákróna

den va mia stóra

en en tvákróna

den var mycket större

än en tvåkrona.

K 6.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II 1) tvål

tvålat de fraas det bil-
das frodga av tvålen

1) Med överg. d > t förf. d.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvål

tval n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåspent

tvåspent
(om kor)

Nyare ord; jfr *trepattad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tvåltre
gåten.

tåltra

två till tre

en tåltra bilor två
till tre bilar.

K.J.71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tvåltre

raKn.

tàltré

två till tre

tàltré år två till tre år K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tvåltre
råknaord

tàltre
två till tre, en par tre

tàltre tīma en par tre
timmar / en - tàltre - dá
D. f. 71 / en par tre dagar /
en - tàltre - stȳken
en par tre stycken

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvång
s.

tvag, n.

sa tytjoa já de blea et
tvág pa dom.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tràng
s.

trå̄ŋ, n.

de va gåvélit; de va ènta nõd
tró̄ŋ ma dē

näml. att besöka husförhör i
slutet av 1800-talet.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvär

pu tvárt
= på tvärt

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvära, v.

tvær/a, -ar; -a, -ad

= ,ärja tvärs över fårorna.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvärbockad
adj.

tværbókad

dubbelböjd

L. H.

Västerstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvār bālgig.

tvær bǣlad

mycket bukig (t. ex. om kreatur)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtvärbola, s.

tvarbúlla, ´-an; ´-or, ´-orna

= del av harv. (teckn. fig. 16 b)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bengtsson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvärfylling

tværfuliŋ, m., -ŋʒen, pl. -ŋʒa, -na, storätare person ~~som~~ fl. husdjur som äter omåttligt.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvær̃fæ̃lin̄g len   ×tvärfylling s.

matvrak, glupsk person

№ 290.

Löfde   Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärhuggen

tværhögan

som ger korta och buttra svar, vresig

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ tvång

tvä̊red [2] l. -or, m. och f.; n. -red, pl. -rada, komp. -radare, -radast, på tvärs gående, som har tvär riktning, tvärvuxen.

Ffør nåna [2] tvä̊rada [2] få̊ror [2] de tvä̊rada [2] bränad [2] e sæjt o [2] flaffra. Åsum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärandig

tvarå̲ned [1] l. -or, m. och f., n. -n̲ed. pl. -n̲eda, utan komp., tvärrandig, med på tvärs gående ränder.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärrygg

tværýgdz; pl. – –́a

(vid plöjning)

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvärrygg

tværrýgʒ, -en

plöjning från kortändan av åkerteg.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvåryggs

tværrýgz -an -a -ana

plöjning för kortänden av åkerteg.

Även våndrygg vènerýgz.

1006 Vomb. Färs hd. 1. Sagesm. 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärrygg, s.

tvæ̱rýgg // ´-en ; ´-a , ´-ana

dets. som vändrygg.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvarýgg, -en

×tvärrygg

åkerns korta sida, plöjes vinkelrätt mot tegarna

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvārs

tvǣrs

I forb. pȧ tvǣrs pȧ

tvǟren

K. f. 77

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvărs
adv.

tvărs

tvárs øvor tvărs
över.

på tvárs ds.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvars   tvårs

tvårs

dan rænar tvars

om vælan

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

tvars på
på tvären

tvärs
adv.

Nr 8656 Färs hd Västerstad
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärstege

tvæ̂rstíe -en

stege, anv. vid täckning av halmtak; ligger på tvären av taket.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvårstege

tværsti̲a m.

stege använd vid halm-täckning av tak

N.f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvårt

tvạrt. genus obestämbart. förek. blott i uttr. pọ tvạrt, på tvären.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvait
adv.

tvært, adv., tvårt.
tvært aw, tvært imød,
tvært ijimen. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvårt avo.

tvärt

"tvårt av"

'tvört av'

"dåmm to jormålaren tvärt av..." s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvar̲t

tvårt

ha̲r på ~

tvärs

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvårt

tvart

po tvárt på tvåren

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvånt
adv.

tvænt

tvænt ijemen

Tolånga.

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvært

tvårt
adv.

tvært óm tvårt om

K. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tvärt

på tvärt

tvärs över

du skola gjöra på tvärt på fårorna

(se u. harva).

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärt
adv.

tvært l. tvært

tvǽrt øvor (rakt över) plánen, (ägorna) / dær e en najle[1] dær tvǽrt yenom

[1] bult, sprint

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvårtom
adv.

tvárt óm

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvartræ ed (a) tvärträ s.

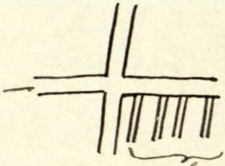

Del av trästommen i korsvirkeshus.

se fig.

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärvigg

tværvíga m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tvätt

tva̲t, -´an

dɛ hada ˬ at ˬ stört
ka̲r dɛ ˬ la̲ tvä̲tan ˬ 2

de hade en stort kar, som
de lade tvätten i.

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tvätt

tvétten den – dyggor-
nér linan tvätten den
tynger ner (tvätt)linan.
K. f. 72.
kora – tvét koka tvätt
K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätta

tvätta, =, -ad

ja har tvätad o strögad jäg har tvättat och strukit
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

<u>tvåŭa</u>

Av. 'diska' i förb.
tveta-kár diska kärl
(tallrikar, fat o.d.).
Jfr <u>två</u> vb. (twa-kár).

K. S. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tve̩ta ~ ~d tvätta v.
~r

~ ka̠r = diska

han sko̠le ga̠ o ~ se̠ for han
va̠ re̠nt sva̠rt i sy̠nen

FÅRS tvätta

№ 289.

Sövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätta

tvätta, =

Pres. -ar

tväta - se tvätta sig.

Äv. 'diska' i förb. tväta-kar 'diska kärl' (tallrikar, fat o. d.). Jfr. 8.71

Tövde. (Jfr två vb.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättbänk

tvàtabæŋʒ

Jfr tvättsäte

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
tvatning

tvåttning p.

tvåttning

№ 289. FÅRS

o
S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättsåte

tvätasåda n.

? Av. tvättbänk

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättsåte

tvätasåda n.

tvåttbank

H. Areskoug 1957-58.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättsäte

tvä̊tesæ̀de, -d, —

Tvåttbänk

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣty (?)

ta - - - - ta

jo - - - desto

ta tidiare man sår,
ta för kan man hösta
jo tidjare man sår, desto förr
kan man skörda

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ty
v.

ty si ózan

smyga sig undan.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ty
v.

ty, pres. tyr (impers.)

gå undan, om arbete.

de týr brā.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ty/vb.

ty

1 Pres. sg. tyr

I förb. ty - på bråsen på

hum - tyr - han - på ?

Vem bråsen han på ?

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1938.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ty på

tý pa

= brås på.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ty på

ty på^{1} (åfoen på^{1}) (tyjor, tyde, tyt) tr., brås på.

glu^{2}tana di ty^{2}de vel på hå^{2}nam.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ty sig lik

ty si tí

= bereda sig plats.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ty sig hi

ty si tí

= ställa in sig

3380 Tolånga Färs hd
M. Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tya
v.

tỳa -a -ad

orka. förmå.

Han skolle klya åpp i de söndra äbblaträd å riva nör en skadaråje, men han tya ente, fär han blei åna fåntröden.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tu²tza tu²kte tuckt Tycka v.

tycka

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyc̹ka

inf. tỳtʒa, pres. týtʒor

jå týtʒor

belagt senast 1957.

1949. Nr 4802. Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka II
v.

sa týtjə ja de blea
et tvág po dom.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka;

tø̀kka, ́-or, tø̀kte, tøkt;

ja tǿkkor di è gàlna;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tue̲s̲ pres. ind.

tyeka vb

ja̲ ~ ha̲er kǫ́m̲or nǫn̲

tyeker

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳtsa , tỳkta

K.f. 72

Pres. -or K.f. 72

dí tykta di bra óm

det tyckte de bra om

M. f. 75

ja tỳtsor nåj jag tycker

det är inte så -K.f. 72 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tycka

tjtja ˏ óm

tycka om

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka 2.

tuß pres. sg.

Råttan tys-

ja tuß da luttar

råtad

№ 287.

tycker

FÄRS

Fenninge H. Areskog 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
v.

týtja, pres. týtjor

sòma tytjor de e rølet
a hìa folk.

1948. Vollsjö, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
v.

tỳtja, týtja

ja týtja

el. tỳtja, týtja

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
v.

tỳka, pres. jà týkor

jà týkor, od --- m. f. 1880
men genuint: tỳtja, pres. týtjor
el. tỳtja jà týtjor m. f. 1867.

le II Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka II

de týtjoa já mǽ. (jag också).

ja týkoa de e foa gålad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjocka

Pret.

tùta

m.f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tycka

tyʒʒa

Pres. pl. =

de͂ tyʒʒa de͂ é le͂d
dröja de tycka, (att) de
(ɔ: skatterna) äro lite drygga
M. J. 78

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

tycka

tyttsa på

Pres. sg. tytsor på

mena, anse

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳtʒa

Pres. -or

K. f. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tycka

Pret.

tu̇ta

Pres. tyt͡sor

da tuta vi, vi
K. f. 71 kona ȯta det tyckte
vi vi kunde inte /
ja tyt͡sor nå jag
tycker, att det var inte så. Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II tycka

ja - tÿtsor nǣ

Jag tycker det var inte på det viset.

K. X. 77

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

tycka

åla vi tuta bra omena,

Vi tyckte bra om henne, allesamman.

K. y. 71.

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka;

tỳkka, –or, tykte,

tykt;

ja tykkor ènte

óm ed;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg̊ta, ~ar   tycka

tycka

un tyg̊tur di e saa smaa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

1930 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tus presens. tyda v.

ja tus hun sa om jul

tycker

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka v.

2
trißza

2
tritle

trißzor

triß

tycka

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka v.

tỳtja eller tỳtja . tycka.

já týtjor ----

Nr 4151 I. Ingers 1

1927. S. Åsum.

Färs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳtja, ´-or, tỳte, tyt

jà týtjor lìasom ---

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka;

tỳsta, -or, tỳste,

tyst;

ja tỳste inte

om in;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka,

tÿ̀ka, -or, tÿ̀te, tÿt,

ja har à̱lri tÿ̱t a̱m
en,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳtja, pres. týtjor

sónt har me spøjja a jòra, týtjor ja.

hum tytjor de e atrévlat.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

__tycka__

Pret.

{tùta
{tùkta

vi tuta da va
gránt me gu̲la hästa.

Vi tyckte det var vackert
med gula hästar.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

H... 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tycka

sòma de tukte da
va gåt. Somliga de tyckte
det var gott. / ja tuta åte
om såna bær. Jag tyckte
inte om sådana bär.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
v.

tỳtja

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳtja pres. týtja

jà týtja liasóm - - -

Åsa

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syka v.

s. 91

jå såttjes
= jag syker

pret. ja såttes 94
pres. ja såss 95

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tø²te tycka

tyckte

de tø²te da va nō²k ja
skåle komma te dä²r

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka;

tỳtta, -́a, tỳte,

tyt;

Tol.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

pet. tytte

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
v.

tyttja
tycka

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka om

tytja óm, böjn. som tycka

ja tytjer ènte óm gràne;
de lùtar sa.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tys. tys. tytes. tys. dep., *tyckas

= tycka, anse.

(ant. 1925)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyckas

(pres.) Ljа tуgs

tycka

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyckas

pres. tus

anv. i samma bet. som den akt. formen.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyckas

Pres. tus

Personl. konstr.: ja tus

jag tycker

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyckas

pres. tyss

tycks = tycka

alltså: tyss = tycker.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycke;

tỳffe; – ld s.

ìta mát tỳffa;

Hōr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycke

tẙffe, n., -d, pl. obrukl., tycke.

ulidza tẙffe. Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycke
s.

tyttje

tycke

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycks;

tyss, tyss, tystes,

tyss dop.

ja tyss dė va

tie ør;

Tol. (Pant. q.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tyende

best. f. n. pl. töyen

tjänstepersonalen, tjänarna.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tyende
s.

tyrge

"dräng och piga tillsammans på en gård"; tjänstefolk.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre̊nke d ×tjende s.

hęla ~d

tjänstefolk

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tyende

tyze. n., -d. pl. =, -n, tjenstehjon, tjenstefolk.

tyzen jize aw tjenst, ta han fikk ente pantåflorna af.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tyende sb.

tøga n.

tjänstefolk (:: piør o drøga)

M.J.78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tol ed

tyg

tyg

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg

töj

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyed [1] tyg

tyget Nyare uttal för töj.

di la tyed [1] i vanbål [1]
ostöta [2] ma en pantofl[1]u-
stöd

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg

tọj, -ed. tyg;

kläder, saker, tillhörigheter, bon-

han tọ̄ ạlt hans tọ́j a lẹ̄ste

pǫ en gụ̄s.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tæ̣̑i tɵ̱i tyg

tyg, allt möjligt

hon sø̱bar mašịnar ɑ tæ̣̑i

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I tyg

tøjed best. sg.

Hört i betyd. 'seldon'

de vila ja ij iblan tøjed de ville ju in ibland seldonen (om unghästar, som kòras in) K. 4. 71

Sövde. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tygg

ty, -ad

(vårt tyg. o. d.)

Kopi. påv. form; det genuina torde vara ×töj. J-s.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Å. tøj n. tyg

Å. töj, saker, tillbehör, tillhörigheter

gàmeldás tój gammalmodiga bohagsting

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tyg

Å. tøj n. (äldre form)
(vårt tyg)

tjókt tøj tjockt tyg

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I 1) tyg

ty; pl. -or.

Å. tøj n. (genuin form). J-s.

... ät tøj, som han ha gàgnad möza ar.

1) I betyd. tygstycken, tygsorter

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II tyg

ty n.

dita e ånes ty detta

är Annes tyg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygg s.

tøl ud

ska du inte ta dit ~
me di ?

tygg

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tøj, -´ede s. tygi

tøj P. L.

1. redskap, verktyg.
2. leksaken.
3. tyg till klädesplagg. Språkprov se 281.

Näsby.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg

toj, n., tōjed, utan pl., konkr. tyg, 1) redskap, värktyg. ja jǫre toj hat di behǭvde; 2) leksaker. ja skrupte sa med toj ti dǫras gluta; 3) tyg till klädesplagg. did e stark toj, did ken sel vǫvor.

№ 281. Tolånga. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg

ty, -ad
(vårt tyg)

Repr. pär. form; jfr. tōj enl. P. L.

--- en rull, som de skola svepa tyad om
en rulle, som de skulle svepa tyget kring.

R. J. 72. Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg
s.

tøj. -ed

tyg, don. saker, tillhörigheter

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tọl, -en, ~a, -na tygel

tygel

№ 290.

Röddinge, Färs hd, D. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygel;

tojl, -´ln s.
-`a, -na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygel;

tøjl, -len s.

-a, -na;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tø̄ĭl, tø̄ĭlan   tygel

tyygel

di la tø̄ĭlan ve da

iʒasta hårned

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyggel,

tøjl, -ens.

-a, -na,

han tå børa so

nét i tøjlana.

tøm,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toel en ²a na tygel s.

tygel

№ 290.

Sofde, Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygel

tòjla, ˜ana pl.

tom̃.

Jfr tom̃

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygla;

tòjla, -ar, -a, -adi

han kunē ènte tòjla hästen;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygla

tø̊jla (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., tygla (dragdjur).

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tyle

tẙle[2], n., -d, utan pl., pack, slödder. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tynga

tyzza (tyzzor, pl. tyzza, tynde, tyzt, tyzd, tyzz, pl. tyzzen) tr. och intr., tynga.

Ja vile knapt tyzza nam.

Da tyzzor po raffan.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tynga *ku*

tynꝣa ti[1] (tynꝣor, pl. tynꝣa, tynꝣde, tynꝣt) intr., värka tyngande, göra att en börda l. ett lass blir tyngre. Äfven impers. pə[2]ffana tynꝣde fårlit ti[1].
de tynꝣor lijavȧl ti[1], nar månꝣa[2] ska a[2]ga. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tyntelynta

tyntelýnta

= skålmaktig flicka.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tỳskana best. pl. $\frac{\text{tysk}}{\text{sb.}}$

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyska

tyss, m., tyssen, pl. tyssa, -na, tysk.

hæ ga tyssa amkriŋ o spela.

Vansjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tysk

tyß[1] l. tyßor, m. och f., n. tyst, pl. tyßa[2], tysk.
han e tyß[1] i snaked.
tyst kørfrø[1]. tyßa[2] påga.
Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyska
tyška, f., -n, pl. -ŝor, -na,
tyska, tysk kvinna.

Branstad, Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyska
s.

tỳɡa -an -or -orna

tysk kvinna

P. L. 1898 281. Brandstad, Fs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyska
s.

tỳga el. týga, -an,

tyska språket

snaka týga

P. L. 1898. 281. Brandstad. Fo hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyska

ty¹ja ok ty²ja, f. -n, utan pl., tyska, tyska språket.

Snå²ka ty¹ja.

Si'ed på svä²nska, ty²ja forstå¹ vi ä²nte.

Branstad, Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyskband

tyſabàn, n., -ed, pl. =, -en, eg. tyskband, på en säu, som uppgifves vara infördt från Tyskland, tillvärkadt sädesband.

Vollsjö. Fs.

nu binor vi håvren me tyſabàn.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyst

tust; = ; -̀a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyst
adv.

tust l. túst*ər*
åv. tystlåten
den va mèra an túst*ər*
mån det var på det hela
taget en tystlåten man

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyst

tyst; n. = ; ˋ-a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyst;

tyst a.
-a pl.

sin ble bárned
tyst;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyst
adj.

týsson

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tysta ner

tysta nǿr (-ar, -a, -ad), tysta ner, dämpa eller förkväva ett rykte.

so va dær en prest som hede tiǽgar, han sa: "pæg, du kan ble olýkkeli, men vi ska forsǿja a tysta nǿr ed."

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå

s.

ta̲

pl. ta̲r, ta̲rna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå;

tǫu̧, – ins.

tǫr, – na;

han trǿde na

pu tǫ́rna.

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå;

tø̱u̯, -´en s.

ta̱r, -´na;

han tre̱dde ma pu

ta̱´rna;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå
s.

tø, pl. tør, tørna

dær va en som tråda mi på tørna.

Öved. Fårs hd. 1947.

Nr 7899.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå

ta̲; pl. ta̲r, tá̲rna sb.

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå

ta ; pl. tær, tǽrna

Jfr kråktår

de skole snibas på tán
de skulle lagas på tån (om skor)
Formen tädorna (tärna) hörd av M. f. 87
o. K. f. 99; uppgavs av dessa (med betänksamhet) vara ganska
a... vanlig

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ tåballe

tabále -en -a -ana

valkarna under tårna.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tåballe

tabåle, m., -n, pl. -la, -na, under tårna befinntlig, med tjock hud beklädd uppköjning.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåbelig

tå²vli l. -lijor, m. och f., n. -lit, pl. -lija, komp. -lijare, -lijast, svagsinnt.

Ja ha en pog som e tå²vli.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåbelig
a.

tåbeli

fysiskt och moraliskt undermålig.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåbrodd

tabrúd

(på häst)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg

tog, n., tōged, pl. =, tōgen, tåg, järnvägståg. Östraby, Västerstad. Fs.

tåg, Vollsjö, Brandstad, Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg
s.

ta̱g. ˊad. pl. = ˊan

järnvägståg

P. L. 1898

S. Åsum, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg s.

tåg ed

nul ha di ´ed o
ăga pw

tåg

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg

s.

tag, -ed. pl. =, -en

Vollsjö, Brandstad

de va tagad som juste.
Vollsjö. Tillägg 1957.

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåga. s.

tåga, tåger

så kallades linets fibrer, av vilka man spann garn.

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåga
s.

tåga

dimma

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåged

dimmigt

× tåget

de e tåged vär i da.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåka
s.

tuga, -an

dimma

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōga v — — × tåka s.

han kōne knabt
hēta hum for
tōjan.

№ 287.

Äinma

Tranninge

FÅRS

H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåga[2] n

× tåka s.

Limma

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+tåka

tàga. -an. +tåka. tjocka,

dimma.

Vomb

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tå̊ka
s.

tù̲ga -an

dimma

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tåka
sb.

tògga, -an
dimma

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåka;

tụ̀ga, -an s.

dimma;

de va en rø̱li tụ̀ga

ha̱r ẹ́ i da̱;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tåka
sb.

nú gar - tàgan op

nu låttar dimman

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tåka
sb.

tùga f.
dimma

M. f. 75

tùgja, -an

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tåka

tå²ga, f., -n, utan pl., dimma.

ha e san tå²ga i stå²wan.

Branstad. F.S.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tåka
sb.

tòga f.
dimma

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd
Vånstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tåka
sb.

tȯga f.
dimma

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåket;

tùged adv.

dimmigt;

de va tùged hela màrnen;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tåkig

tùged obest. n. sg.
dimmigt
M. f. 75

tùged
K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåkig

tå[2]ged l. -or, m. och f.,
n. -ged, pl. -geda, dimmig.
lo[1]ften va tå[2]gedor jomt o
samt.

did e tå[2]ged hær da.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tåkig
adj.

tòged n.

dimmigt, disigt

M. f. 82

Vånstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tȯ̲gad neutr. ×tåkig adj.

da e̲ tȯ̲gad
2 kval

№ 287. Limmingt

Frenninge

FÄRS
H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sāgled

× tålig a.

dimmig

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tåkig

tòged obest. n. sg. adj.

dimmigt

da e so tòged i då

det är så dimmigt idag.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tåkig
adj.

tå̀gad n. sg.

dimmigt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla;

tòla, -or el. tol, tòlde, tolt v.

di tòlde ud ènte;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla;

tòla, tol, tòlde, tolt;

ja tól ed ènte;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla[2] tåla

tåla

dan kan ja inta tåla

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla

Tǫ̊²là, ²te, -t

tåla

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II tåla

dɛ tɵlda ɔ̊̀nta o sé
rø̀an de tålde ínte än
se blodet vid slakt M.J.78/
han tɵlda hár måŋa skipa
som hélst han tålde hur
många sopar som helst. M.J.78./
tɵ̀la sɛ, = ye sig till tåls.
M.J.78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Andersson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla;

tòla, -̀ar, -̀a, -̀að;

tòla dú de;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla;

tòla, -ór, -de,
-t;

ja tól ed
ìnta;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. tòla, tòlde tåla

Pres. tol, tol

rødzen tòl ja (tobak)
röken tål jag/en - får - ja
tòla so mèd
K. f. 71 man får ju uthärda
så mycket

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tọ̄²la tọ̄²lde — tåla vb.

tọ̄l

. hạn tọ̄l ²ọ̣nte o arbä́ra

tåla

№ 290.

Sö²fde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tåla

ja tå̊la ȯta a

pråta så mäd. Jag

tål inte att prata så (värst)

mycket.

K. f. 71.

S² Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tåla

ja tól ìta rákta
o sìda o gló pá
dóm jag tål inte riktigt
att sitta och glo på dem

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla

tȍla ⌣ sz
ge sig till tåls

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla,

tòla, tol, tòlde

tolt,

ja tólad ìnte,

Nāsby,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla

v.

tòla

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla
v.

tòla, tòlde, tolt

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I fagers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

d
tòla . tol, tolte , tolt, tåla

1. ... de tól jo ànte rajn.

2. ja fek ji va ja sél syntes od kålan kune tòla. (Per Fyr).

3. han tól a ta en bil a åga te vilan.
(And. Bengtsson) Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla

tòlda

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla
v.

tòla. pres. sg. tol

dène trákten tol tòra.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla

[2]tola (tol l. [1]tolor, pl. [2]tola, [2]tolde, tolt, told, tol) tr., tåla.

Ja tol [2]ente [1]rødzen.

han e [2]ente told aw falk.

tol [2]ålri [1]uret. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolas — — tåla v.

tolas?

en an far jo —

tåla sig

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla
v.

tòla

(m. f. 1873; förefaller mindre genuint än tòla)

i S. Asum, Färs hd;
I. Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla
v.

tåla. pres. tålor

ja tålor sa dålit sål

m. f. 1877.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla;

tòla, -'or el. tol,
tòlde, tolt;

ja tól ed ìnte;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåle sig

tô̲la si̲ (-ar, -a, -ad; -a) refl., tåla sig.

tô̲la si̲ lid, sa kô̲mər ja.

Åsum. Fs.

tȍ̲la se etc.

√ Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla sig

tò̲la se -ar -a -ad

P. L. 1898

Fränninge, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla sig

tòla ᵕ sɛ, =

ge sig tìll tåls

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålamod

tòlamòad best. sg.

M. J. -38

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tålamod

tòlamọ́d

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålig

tȯlı; pl. ˋ-ıa

dı-dær-ardénorna

va mér tȯlıa de där

ardennerhästarna voro me-

ra tåliga

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tång

tog

havstång

där fans inte tog

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåpolska

tåpolska

namn på en dans.

Frenninge. Fåis kl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tår s.

tar en

en ~ van

tår

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tår

tār, m., tāren[1], pl. tāra[2], -r, tår, skvä̊tt.

hǟr ska gō nān lā folk ha en tār milk.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tār

tar, ´en

äv. = liten mängd av vätska

en tar mjölk

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tår
sb.

tar

skvätt, liten mängd av en
vätska

en liden tår.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tårta

tòrta; pl. ⁀ or

K. s. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tə̀sta, ~, ~̀d ˣtåsta o.

~̀r

~ ə̀ta ə̀nan

flåmta

№ 290.

Röddinge, Färs hd, Th. Areskang 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tåsta.

tåsta (-ar, -a, -ad, -a) intr., andas med svårighet.

Ja tåstar ite ånen.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part

tåsta tåsta tåstad v.

pres. × tåsta v.

tåsta(r)

han tåstar o

tar ǟte o̱nen

№ 287.

FÅRS

pusta, flåsa,

då man är andfådd

Fenninge

H Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtåsta v.

tå²sta ~ ²~d
²~r

se po hónan som
han ²~r.

flåmta, vara
andfådd

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåsta ~ ~d ˣtåsta vb

~r

~ lätt ånen

flåmta

№ 290.

Söfle, Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926 (1926)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåtte

tåle, m. – n. pl. – ta, – na, tåtte, lintåtte.

Ja ta båra en tåle te.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

139

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka

tăffsa (tăffsor, tăjte, tajt, tajt, taffs) tr., täcka, förse med tak. Fränninge, Vollsjö.

hela ffärffsan va tajt me bliplata.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Vollsjö: Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taẽlea, v.

tæjt
= taẽlet

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tetsza   {taikt / tæikt}   {tait / tæit}   täika v.

tetszor

~ tag

tacka

№ 290.

Sofde   Färs hd.   H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tâcka

tàtʒa, tàkta, tekt

tâcka tak (t. ex. med halm)

sòma tàkta ‿ ma ‿ dóm

somliga (personer) täckte tak

med dem (ɔ: vasstråna)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tä̃cka;

tä̀t̶k̶a, -´or, tà̱jte, tajt v.

han brù̱gar o tä̀t̶k̶a te fólk;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tăcka
v.

tèʃʃa, tæjta, tæjt

spec. = lägga tak

di skola àlri tèʃʃa i ný; di skola tèʃʃa i nǽr.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tăcka;

tè̄ƒƒa, -'or, tȯ̀jta,

tȯjt;

ànors har tójt

ti mė,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tăčka,

tèťťa, -or, tàjte, tajt,

han tàjte flère st.,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part. täcka

tä²tja — tat̂ v.

di ha tat̂ ma
span i stå²led for
pap.

Ö²ved

FÄRS № 287.
H. Areskoug 1924.

tâcka

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
täka
(täṭša)
täkor

— tat̡ täcka v.

dä ha tat̡ me

span

täcka

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàtja. -or. tàjta. tajt. täcka

speciellt = lägga tak.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tā̃cka;

tèffa, -́or, tə̀jta,

təjt;

ja har fə̣u̯d təjt;

Tolånga;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tăcka
v.

teffja, tæjte, tæjt

vi tæjte tág (Näsby)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tàcka

Pret: äv.

tàjta

tàtzaren han - tàjte dén làgan. Taktàckaren han tàckte den làngan.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areslund 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III tåcka

da va jo loghálm vi tàgta ma.

Det var ju långhalm vi täckte med.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka v.

tättja tag

täcka tak

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckare

tåffsare, m., -n, pl. =, -rna, täckare, halmtakslaggare.

Vollsjö. Fs.

samma form iakttagen 1947. S. I-s.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckare

tèt̲zarka, ‵ – an m.

halmtäckare, taktäckare
(i äldre tid mest om
halmtäckare).

K. f. 71.
Sövde

tèt̲zaren han –
tàjta dán lǣ̀gan

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckare

tàtzara m.; pl. = sb.

halmtäckare, man som lägger halmtak

M. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcke

tä̀tsk n.

Sk. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcke

tä̀tsk, -ad, = n.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcke
s.

tèʄʄa, -ad, pl. =, -an

e hær tèʄʄa på gå'lad?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcke;

tä̀kkə, -̀ədə.

-̀, -̀ən;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* täcke

ä. tèfje -ed

y. tèke -ed

taktäckning.

Frånninge.

hont går de me tèked?

1949. L81 Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåcke

tak[2]ke, n., -d, pl. =, -n, tåcke.

Vomsjö. F.s.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcke

tèffa -ed. pl. =, -en

M. f. 1880

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tättje

täcke

täcke

s.

bordtäcke; sängöverkast i konstvävnad.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåckekåpp

tåcka-kåp, m., -pen, pl. -pa, -na, takkåppa; lång, klen kåpp som användes att lägga öfver halmen, då ett halmtak pålägges. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*täckelvända

tàtʒalvénar sb. pl.

långa spön, i regel av hassel, som användes att hålla fast takhalmen.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*täckelvända

sb.

tàtzalvánor pl.

långa spön, i regel av hassel, som användes till att hålla fast takhalmen

K. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ täcke-raka[II]

tèʧʃesråga -an

ett bräde använt vid halmtaktäckning för att utjämna halmen.

äv. tèʧʃesvråga

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*täckeraka s.

tæ̀ʒaraga, -n

klappträ till taktäckning

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckestege

tèffjestie -en -a -ana

rest stege. anv. vid halmtaktäckning

jfr tvärstie.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täckesvraka

tèțjesvrága

ett redskap använt vid halmtaktäckning; användes att utjämna takhalmen, sedan den blivit påbunden.

även tèțjestrága se II

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täckevända

tètʃəvèna pl. -or

lång smal käpp som med vidjor (vigra) fastbindes över halmen vid taktäckning.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täcke-vända

tèffjevéna, pl. -or

täckekäpp vid taktäckning med halm; om långa käppar som med vidjor fastbindas över de undre halmlagren.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täckevånda

täckevåna, f., -n, pl. -nor, -na, takkäpp, lång, smärt käpp att binda öfver halmen, då ett halmtak pålägges. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tæ²kɑvæ̀nɑr   tåckevånda

takkåppar; användas vid täckning med halm.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×täckevända

sb.

tèt͡ʒavánor pl.

långa hasselspön avsedda för taktäckning med halm

M. J. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* täckevånda
s.b.

tæ̀ggavènor pl.

långa hasselspön som användas att fasthålla halmen på halmtaket

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tåckelvända

sb.

tå̀kalvénor pl.

Se ×tåckevända

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
tåkesgør en — täckgjord

första pålagda
täcket vid sadling
till ritt

№ 290.

Söfde — Färs hd. — H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läckvraka

pl. læ̀ka vrå̄gor

redskap för halmtaktäckning
(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täckvända

tä²ffevàna, -n, -ok

täckkäpp, användes vid halmtäckning av tak

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 takevenor pl. ˣ täckevända f.

långa hasselspön, använda till taktäckning

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täckvändor pl.
S.

2
täkavenor na pl.

dar e snart so man
2
kan po ején o fara
2
täkavenor.

långa hasselspön,
vilka sammanbuntade
till knippen, användes
vid täckning av tak.

№ 287.
FÅRS

Övel

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
tälja tålde tålt tälja v.
täljor tälj!

tälja

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälja

v.

tälja, talde, talt

äv. = slöjda

vi sad a færa häsor a talde

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälja
v.

tèljà. -or

han sédor mén a téljor

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå̄²la   tå̄²lde   tå̄lt   tå̃lja   vb

2

tålja

№ 290.

Sofde   Färs hd.   H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tälja

tèlja, tàlde

Pres. sg. -´or

(skàra)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälja;

tälja, -or, talde,

talt;

han stω̣ω o talde;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälja
v.

tälja

jfr täljbänk.

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålja;

tälja, -or, tålde,

talt;

ja såd o tålde;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàlja

tàlja, tàlda

skära med kniv
M. f. 75

taldes_ ti. tàljdes till

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tälja
ti´

dä talda - å ȧza ti´

de tãljde av undertill

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälja

tälja (tälj̲or, tal̲de, tal̲l, tal̲d, täl̲j) tr. och intr., tålja.

drängen fick hu̲la träsko̲na om dagen, men så möte han tälja dem om kvä̲larna vid tent. Fränninge Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tãlja, v.

tàlja

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälja ve

tå²ljà, ta²lde, talt

råkua

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälja

Sup.
talt

han hade talt en bíd om han hade tälјt av en bit

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tälja

tälja tålde tålt

(skära med kniv)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böjn. talde, talt

tälja v.

täljde, täljt

Nr 8653 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tǟljare s.

tā²ljaka, -n, —

liten järntapp på haspa, som med regelbundna mellanrum knäpper mot en fjäder

№ 285.

FÅRS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälj=bänk,

tèle bæŋ̄k, -ən s.

-a, -na,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåljbänk

tàlebǽŋkə, -an

slöjdbänk.

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälljärn

tèlajärn, -ed

redskap vid toffel- och träsko-
tillverkning.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåljkniv

tạlekni̱v. -en -a -ana.

tåljkniv, Höjdkniv.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämja

tèmja, tèmda

Pret. part. témdor

tàmja (köra in) unghästar
han tèmda hästen

Ä. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåmja

tämja

tåmja unghästar

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämja

tämja, tämde

part.
Prot. tamdor

tämja unghästar o. (förr) stutar

nu e, den támdor (om en unghäst)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàmja

tàmja

tåmja unghästar

J. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tämligens

adv.

tèmeliens el. tèmelins

di jik tèmeliens nør.

vi har fåd tèmelins me kúl.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ tämligens

tèmelins el. tèmeliens

tämligen

ja ska bada tèmelins på -d.
(badda)

1945. S. Åsum, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tåmligt

lḁ̈mᴇlit, adv., tåmligen.
Fränninge. Fs.

han e lḁ̈mᴇlit ȯvad.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämalit adv.

tämligen;

han ä tämalit gamal;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tända

tènja, tànda, tant

Pres. -'or

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånda

perf. part. neutr. tént

= belysning.

sve tént - hâlla ljus onödigt.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tända

tänⁿa, tända, tant

Pres. sg. ´or

Åv. tända ljus.
de mote täna på
lóen (tända ljus på logen
vid tröskningstiden på
morgonen)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tända;

tèna, -ór, -de, -t;

vi fö̜úr vel tèna

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tända

tèna, tènde, tent

di tènde me fortifé so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tæ̀n̠a, tæn̠t tända

tända

ja ha tæn̠t spaụn

te skrid̠ara

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tæ̊ṉa   + tände

lyse

dæ̣ va ọ̊ṉt oṃ tæ̊ṉa

i daị dạ̊na

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ tände

tȫne[2], n., -d, utan pl., lyse.

fårmar[1] han låste[2] for tȫned. Vollsjö[4]. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåndmark

tkn²emärk, m., -en, pl. -a, -na, lysmask.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänästikkor na   tändsticka

tändstickor

№ 290.

Söfde   Färs hd.   H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåndsticka

tènestí*tj*a pl. -or

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tångsla
s.

tængsla -an

liten kortskaftad krokyxa;
använd av toffelmakare.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långsla

tæ̀ŋsla

tvärgxa

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tängsla

tä²ngsla, f., -n, pl. -lor, -na, liten krokyxa med mycket kort skaft.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²tãnsla n ²tãnslor na ˣtãngsla s.

hãngsla

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tängsla

tæ̀ŋsla, -an

ett slags yxa anv. vid träsko-
tillverkning.

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtängsla s.

tängslà, -n, -ok

-ɐ-

yxa för tillverkning av träskor

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tȁŋtja, ´on

4439 Vollsjö, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

Ja tǽgtjor pɑ disahǽr
hǿrapparåtorna

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka,

tæ̀ŋka, -´or, tæ̀yte,

tæyt v.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tãnka;

tàŋŋa, -́or, tàŋta,

tàŋt;

da kan ja ènta

tàŋŋa;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~tãnka~~;

~~ta~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tãnka;

tèjfza, -or, tèjte,
tejt;
ja tèjte val déd;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tæ̀ŋtʒa, ´-or, tæ̀ŋte, tæŋt. tänka
eller tæ̀jnte

1. já tǽŋtʒor vi har snárt láshær. Mårten Söhn

2. jå kom a tæ̀ŋtʒa po nòrstrumána imòres.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tǣnka

tæŋʒa tæjnt

tǽjnt‿pω tänkt på;

tæjnt‿pώ funderat över

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sånka

s. 90

sảntja

95

cj. pres. sảntjer

" " såntjer 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka
v.

tàŋtʃa

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæŋtja

jå . de frk han ænte tæŋtja po .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²tæŋtʃa ²tæŋte tæŋt tãŋka v.

tǽŋtʃor

tæ̀ŋtʃa

tãŋka

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånka

tåŋʒa

tåŋʒa ~ sa tånka sig

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tänka

Prot.

tå̀jnta

tå̀jnta

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tānka

tèȝtʃa, tèȝte. tæȝt

ja har téȝt màȝa gàȝa :..

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka
v.

tèjtja. pres. -or

de e bàra so en forgýsor si,
när en téjtjor på -ed.

Brandstad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

Ingemar Ingers, 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæ̀ŋtja, pres. tǽŋtjor

men kvìŋa, va tǽŋtjor ni på?
(tillägg 1957).

1949. Nr. 4808. Brandstad. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæŋtja pres. tæŋtjor

ja, di kan en vel tæŋtja

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånka,

tàŋgza, ´-or, tàŋte,

taŋt,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæ̀ŋtʃa. pres. tæ̀ŋtʃor

ja sédor a tǽŋtʃor díd.

kan du tæ̀ŋtʃa, di ha hàjelámpa.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tǽŋtʒa tānka

tänka

nu̯ fau̯r ja̯ tǽŋtʒa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tãnka;

tæ̀ŋʃʃa, -a, tæ̀ŋte,
tǣŋt;

Nãsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåŋka

tæ̀ŋtʃa

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæ̀ŋʒa

K. f. 72
tæŋʒa - óp fundera ut.
ja - fær - tæŋʒa - óp en
hél dél jag får fundera ut
en hel del. (Ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd — Tolånga.

Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II tänka

tæŋʒʒa - óp fundera
ut / m. - fār - tæ̀ŋʒʒa ud
ni få tänka (efter) lite
grand.
K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tånka

taŋtʒa-pó

K-s. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tänka

Pret.

tàjnta

da tàjnta ja ósa.
Det tänkte jag också.

K. 5. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

inf. pret.

tàŋʒsa tàjnta

ja‿tàjnta ŏta‿pùd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tänka

Sup.

tæjnt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka
v.

imper. täntj!

Täntj ä fost, foringan i staitan
te väjs!

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånt

tent, n., tented, pl. =, tenten, ljus (upplänt till belysning).

En kan se tenten.

Vi sude s spōze ve tent.

Bosjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tånt;
tent, -ed s.
glas, lampa;
slijft tänted.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånt

tent, n., tented, pl. =, tenten, eg. tändt, perf. particip. af tena, tr., tända ljus; användes i bet. tändt ljus. belysning medelst tändt ljus l. lampa.

vi slåsta ve tent.

ln kan se tenten i gåbo.

№ 281. Jansjö Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tent, -ad, = *tänt / sb.

belysningsanordning; lampa

då hade-de so-dåla

tent då hade man så
dålija belysningsanordningar
(lampor)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

EK. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II *tånt

jaa lora tántad sb.
va. Jag låter belys-
ningen vara, dvs. jag går
från rummet utan att släc-
ka lampan.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tant
sb.

tántfed best. sg.
Guset, lampen, belysningen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtǎnt s,

ta_n_t, ¹ad

ljus, belysning

ÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*tånt

di tántad sy̆ntas sb.
det ljusskenet (från hu-
set) syntes

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tāppa
v.

inf. tòpa

stānga

dæa va sa di kana tòpa fon
lòjtan so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåppa,

tåpa, -or, -te, -t,

tåp imperativ,

stänga,

tåp dörrn!

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tåppa;

tøpa, -or, -te, -t;

stånga;

tøp fønstoræd ræktæd!

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtå̃ppa;

tø̀pa, -´or, -`te, -t;

stånga;

tøp dǿren

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåppa

lo[2]pa (lo[1]por, lo[2]pte, lopt, lopt, lop) tr., stänga.
lop dø̱[1]ren! han e̱ lo[1]ptor.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kø̈pa kø̈pte køpt ka̋ppa sk
kø̄́por

dē kø̈pte bågarǒnsdø̄ren

stanga

№ 290.

Sofdel   Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tăppa

v.

tòpa, tòpte, topt

stănga.

51 Längasjö Kon. hd

O. Hammar 1895.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòpa. -or. tòpte. topt. täppa, stånga. hisluta

fjistan den va topt.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(x) tåppa;

tøpa, -ᴏr, -te, -t;

stånga;

tøp døren;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tāppa

tòpa, tòpte, topt

stånga, låsa

jà ska ènta sèda, for ja tòpte ènta (när jag gick hemifrån)

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tãppa;

tèpa el. tøpa, —'or, —'te, —t;

stånga;

glùtta am ni en gån tòpte døren;

6 1585:1 Tolånga, Färs hd Hön;

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tāppa
v.

tòpa

stănga.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåppa

tòpa, tòpta, topt vb.

ståŋa

so tòpta de dören
så stångde de dörren

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåppa

tȍpa, tȍpte, tȍpt vb.

stänga

hum tȍpte dȍrorna
hon stängde dörrarna

SI. s. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tǫ̈ pà, -te, -t   täppa vb

stånga

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåppa
v.

tòpa. tòpte. topt

ståṇga

tòpa dȯren

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tä̆ppa, v.

p.p. tö̆ppt

tä̆ppt

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåppa inne

topa i̊ze (topor, topte, topt, i̊zetöpt l. topt i̊ze, top) tr., slånga inne.

Nu ha ja topt hunsen i̊ze.

Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåppe
s.

tòpe -ed

inhägnad betesmark.

№ 4338 Långaryd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tāppe, s.

tōppe, n.,

tāppa

inhägnat område.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tæras tærdes — tãras v.

tærles

de som ha den
gaɪgan tærles bort

tãras

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tärna
sb.

tärnor pl.

brölloppstärnor

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tärning

lårniŋ, m., -en, pl. -a, -na, 1/ tärning; 2/ litet (tärningformigt) stycke, t. ex. af bröd. en lårniŋ dìvel-striff. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tat
a-

tet, n. tet, pl. tèta

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tāt
adj.

tat

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tāt;

tat a.

tàtare komp.

-- dar skǿ̣wln va tàtare;

Hör;

6 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tæ̍tar — tȃta v.

tȃtar

dæ varkens mæ̍tar
æla tæ̍tar

det går varken från eller
tie.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tät

tet l. tetor[1], m. och f.,
n. tet, pl. tetare[2], tetast[2],
1) tät. teta[2] vize[2]. – teta[2] barnsæza[1].
2) om en häst med rund, väl
sluten kroppsform.
dær blør teta[2] fyll äta[2] den mæren[1].

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt

tat, adv., komp. tätare, tätast, 1/ täta. tråna stå sa tat; 2/ nära. tat ve, nära vid; tat apöd, nära intiu; tat forbi nära förbi m. fl.; 3/ ofta. tat am. att som tätast. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tat   tätt
adv.

tát ve tåu intill,
strax intill

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tått
adv.

tæt

i bet. nära

de e tǽt ve rọnas (Rönås)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tått

adv.

tat

tát va målma nåra

Malmö

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tått osv.

tått

"drämmjen va tått åtte..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tått
adv.

tet

i bet. nära

mitlan lå tet ve vejen

Nr 4802 Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tet, adv. tätt

dær va möza gåra do, di la tét so di kone ènte fjöra imèlom.
(i Vombs by före eldsvådan 1821).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

teta tätt adv.

han bor i sövde by
teta ve skolan

№ 289. tätt FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tat

tåtː
adv.

tát, ve tåt invid, tåt intill, strax intill

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåt ta̰t

tå̀tt
adv.

ta̰t skó̰pa tå̀tt tillsam-
mans

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtāll om tāll;
tét am tét adv.
dar va tét am
tét me hul;
dār var många
hål;

1587·1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tāll vid,

tàta vh adv.

tàta vh fjörkan,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tàtta
adv.

tàta

I förb. tàta-va tåu̇ ȧu̇, tåu̇ intill, tåu̇ i närheten av

tàta-va bátlahäm strax upptill Betlehem

Åv. tát-va

K.J. 71

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tæ̂ta, tæ̂ta ve   × tåtta sv.

strax in till, nära

dæ e tæ̂ta ve

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåtta
adv.

tä̀ta

tå̄tt, nä̆ra

ä̀na ù̱da ve klöstors fäl,
tä̀ta ve stenbróta̱d.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tätta

tä^{2}ta (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
1) tr., täta, göra tät. vi fa
tä^{2}ta spri^{2}ttorna sa gat vi kuna^{2}
2) intr., tätna, blifva tät.
gru^{1}ben vil jä^{2}rna täta.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tätta
adv.

tẹ̀ta, adv., tätt, nära

tẹ̀ta ve sjön.

dan jik skålagövlen tẹ̀ta iy te
tjörsjemuren.

(Per Tyr.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàta

ˣtàtta
adv.

I utr. tàta ve tàu invid

han böda tàta ve stafjönen han bodde tàu invid järnvägsstationen. K. J. 72

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tätta vid;

tèta vé adv.

dar va jèle

tèta vé,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tätta vid

tèṯa ve.

nåra. bredvid.

han bør tèṯa ve kråed.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+tätta vid;

tèta vb adv.

upptill;

tèta vb smèdjan;

Tol. (Pant. 9.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåva

tǫ̊²va, f., -n, pl. -vor, -na, hona, om hundar och katter.

Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 ×
tǫva n tǫvor na tãva s.

hynda

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
tøva n tøvor na ×tåva s.

tik

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tăva
s.

tæ̀va, -an

hund av honkön, hynda.

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtåva,

tòva, - an s.

-òr, - na,

honhund,

dä é en tòva,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåva

tòva, -an s.

tik;

húzen ẹ en tòva;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tāva

tòvpa, -an f. ob.

tik l. honkatt.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtåva
sb.

tǫ̀va f.
honkatt l. tik

Åv. föraktfullt om hållningslös kvinna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

˟ tāva
s.

tāva

honkatt

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ tåvhund.

tòvhụŋ, -hn s.

-a, -na;

honhund;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtåvehund

t̀ǝvahå̀ŋ

tẹ̀k, hynda

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

M. f. 71. Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tåvehund

tȍvahȍŋ

tik, hynda

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåvhund

tovhȯg, m., -en, pl. -a, -na, hynda. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tårkatt

tookåt, m., -en, pl. -a, -na, horkatt. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²fövekat en ˣtåvekatt s.

honkatt

№ 289. FÅRS

I. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtåvekatt

tòvakát

honkatt

n. f. 71: Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tävekatt

tòvekát

honkatt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōa
v.

inf. tø, pres. tør

1950. S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tȭbrolt;

tọ̀bryd, -ad s.

nọ de blẹ́ tọ̀bryd.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōbrott

tøbrågd n.

tjällossning

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tȫbrott

tœbrägd n.

tjällossning.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ tŏddra
v.

tùdra -a -ad

jolla.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tøad

tõig adj.

de e so ~ so

№ 289.

tõigt

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tø̃jà, -n, -or [2] ×tö̃ja s.

tø̀jä ? ∫-s.

del av apparat för bränvinstillverkning

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×töje

tö̀g/a, -an, -a, -ana

rulle av ull

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōm

tum, -´en, -`a, -`ana

m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõm,

tum, – ́m s.

–̀a, – ́na,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōm

tu͡m, ´-en sb.

tù͡morna best. pl.
Formen hörd 3 ggr.
Individuell?

(Vanligen pl. -a, -àna)

M. J. 77.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõm,

tym, -ˊlm s.
ˋ-a, -na,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holm len ~a ²na tõm s.

tõm

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõm

tum, ´en, ˋa, ˋana

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tum en ~a[2] na tõm s.

tõm

№ 290.

Röddinge Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tu̲m. ´tan. ¯a. -ana. tōm.

a nar han jik a̲iv vǒjnen, so la̲ han tu̲men i vǒjnen, a di ble stànes te han ko̲m. (nâml. Åsums-pågens hästar).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòm

tåm, m., tåmen, pl. tåma, -ma, tōm.

allmänt. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tum, ´en, ‾a, tồm sb.
`ana

so la ja áltíd
tùmana bág öm
sèded. Så lade jag all-
tid tömmarna bakom
åkstätet i vagnen.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõmma,

tỳma, -ór, -ède, -t,

tým spánan,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõmma;

tỳma, -´or, -`de, -t;

o su tỳmde di

i en vójn;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma;

tẏ̀m̱a, -ʹɐ, -ʹde, -t;

tẏm̱ imperativ

tẏ́m̱ spán̲an;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõmma;

tùmma, -or, -de, -t;

túm spånen!

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõmma,

tȍ̀mma, -'ar, -̀de, -t,

Hõr,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma

tämpa, tämde, tämt

Pres. ˊor

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma

tùmda, tùmda, tùmt

Pres. sg. ´or

vi. túmor - på kànan
Vi tömmer ju (kaffe)kannan

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tøm̲stræ̊ŋ

tômstång

tôm, tygel

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tōna
sb.

tigna f.

röst, sångröst

han hada en gō tigna.
Han hade en bra (kraftig) röst.
(om en klockare).

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tōna
sb.

tìjna
röst, stämma

en gå tìjna   en kraftig röst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tõna, s.

tõna

ljud

de va en ynkjeli tõna po na i da.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tǒntet

adj.

tùnted

dum.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ töntig

tỳnted

fjantig, tosig

hum va lid tỳnted, sodána

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tȯntig

tùnted

fjantig, tokig

han holda på a ble tùnted, nàrapå.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× töntig

tùnted el. -or, m. och f.,
tùnted, n., tùnteda pl.
1. tokig, svagsint. 2. däraktig.
tùnted ss. adv.

Röddinge.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tȯntig

tȯ̈ntad, l. -or, m. och f., n. -tad, pl. -tada, 1) tokig, svagsinnt; 2) dåraktig. Äfven tȯ̈sad. Komp. tȯ̈ntadare, -dast.

tȯ̈ntad adv. af föreg. komparation tȯ̈ntadare, -dast. Äfven tȯ̈sad.

Röddinge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tönti̯

tö̀nted a.

tokig;

hųm vą̊ tö̀nted;

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tòntig
adj.

tùnted

tjantig. tjollig

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōra

pres. tor (svagtr.)

våga

de tor inte fäda dom
de våga inte skjuta dom

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tòra

Pres. tor

våga

dán tor ‿ ån ‿ ga ‿ ìta
vìsa Den vågar man gå
inte visa.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

töra

nú tor ‿ dr ‿ ịta
ga ‿ ~~när~~ nár stångselad
Nu vågar de (kreaturen)
inte gå nära stångslet
(d: emedan det är ström-
förande). K. J. 72.
da ‿ tor ‿ han ‿ ịta tala ‿
óm for ‿ frún Det vågar
han (d: ni) inte tala om för
frun. K. J. 72. Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret.
tåra

tōra

Pres. tor

vi tåra inte skuda (trol.)
vi fingo inte skjuta (d: på viltet).
(Om hoveribönder)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tõra.

Pret.

tora (tryckav.)

vågade

ritmästaren tora inte

ga pún. Ryttmästaren

vågade inte ge sig på

honom.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòra

Pret.
tòra
vågade

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II tõra

dé tor vi ȯnte

snaka óm. Det våga vi

inte tala om.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II tora

en tora ita ga när en man vågade inte gå nära honom / --- om de tora gå hen o göra en fingor av om de vågade gå bort (till den hängde) och skära en finger av (honom) M. J. 78

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

<u>töra</u>

Pres. sg. av. tor

a, de tór hán ịnta!
Åh, det vågar han inte!

M. f. 78

de tora ịnta ga
de vågade inte gå

M. f. 78.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōra,

tə̣ò̰ra, tọ, tə̣ò̰re,
tə̣ò̰rad v.

ja tə̣ò̰ra ḭ̀nte
gə̣u̯ ṵ́d.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tȏra

tåre
Pres. tor (svagtr.)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Hört i betyd. 'få lov', 'få'

dɛ tåre ᴗ ịnta sịpa
de fingo ej lov att supa /
så tor ᴗ du ᴗ ịnta sɛ så
får du inte säga

Vomb, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

tôra

Pres. sg. tor

en tór n̥te låsa

man ~~får~~ vågar / inte låsa (dörren)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōra tōre tōrad tōras v.
tor

ja trode ja tōre ōte
ja did

tōras

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõras,

tor, tåre, tårad,

dar tór ju ègen

sí nud,

Hm.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

— tø̄rẹ — tōras v.

tor

han tø̄rẹ inte gā did

tōras

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

*tȏrel
sk.

tòrla
M. f. 75
kàrnstav, stav i smörkärna
(Formen hörd blott 1 gång
och möjligen tillfällig)

tòralen best. sg.
K. f. 72

tòrvel K. f. 72 (hyperkorrekt form!)

i ta tor i uw. toav. l-s. Tolinga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*törel
sb.

Formen törvel beror säkerligen på försök till "uppsnyggning". Meddelerskan uttalade tor torv men visste, att den "riktiga" formen är torv, och tillgrep stundom densamma.

Jfr f. ö. *kärntörel

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tærnel en — — ˣtörl s.

kärnstav

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×*törel*

tòrnelen best. ej.

staven i smörkärna.

Jfr *kårntörel*

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tõrel

tòral, ˋ – an

l. tòrnal

stav i smörkarna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tǒ²ṙnàl, -n   ˣ tǒ̌rel s.

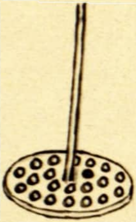

del av kärva

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törnbuske s.

fsöt̆na-bȯske, -n, -a

risig buske (vanligen slån)

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõrne;

tjørne, -nes.

hagtorn;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tzörne d — törne s.

hagtorn

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törne

tjòrne, -ed.

ev. tjòrrne

= slån,

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törne,

ʒjòrne, -eds.

hagtorn;

nor de vìda

ʒjòrned blùmar,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tšǫ̊rne d [2]   törnl   s.

vä fa̲ le̲gga be̲d — dæ so ị̊nte krę̲gen ga̲ ǫ̊vor.

hagtorn

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòrne

fsòrne. -ed

r 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjörnehagg en

törnehäck

hagtornshäck

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tõrnel,

tø̀rnl, -ln s.

staken på en "rãl-opps"

kãrna;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tõrnel;

tørnel, -len s.
staken på en
"sätt-oppskärna";

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tǒrnepigg

tjǒrnapigg pl. -a

tǒrntagg.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Ingers 1931

tsjörnepiggen ~a na törnepigg

hagtornstagg

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tòrskel
sb.

tòrhal m.
klappträ̀ vid byk

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tårskel

sb.

tårgal

kläpptrå vid byk

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torst
2
~a

ˣtõrst a.

tõrstig

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forst lın   fõrst

já har son ~

fõrst

№ 290.

Rörvinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòrst,

torst, -´en s.

de slòjte tórsten,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tôrst
a.

tost

törstig

han va tóst

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tòrst
adj.

tórstor

tòrstig

n. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõrst
adj.

tarst el. társtor, n. tarst,
pl. tàrsta och efter for, för,
társta; komp. -are, -ast.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tost. adj., ×tôrst, tôrstig. ×tôrst adj.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tœ̄st

tōrst
s.

tȏrst

dæ sløker fœr tœ̄st

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tõrst a.

tor̂st

törstig, -t

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×torst
adj.

torst; pl. -a

tõrstig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tørst

tørst l. tørstor, m. och f., n. tørst, pl. tørsta och efter for, för, tørsta, komp. tørstare, tørstast, törstig.

Vollsjö, Åsum. Fs.

i Vollsjö även tast etc.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281. tö̀rst adj.

tȧst l. tȧstor, m. och f., n. tȧst, pl. tȧsta, komp. tȧstare, tȧstast, törstig.

han sa han va tȧstor o sa lömte ja 'nam spånen o sa han küne sul ga ite van, men da va han änte tȧst lägor ... [illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõrsta

tòrsta, =

Pres. sg. -àr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõ̃stig,

tost a.

tòsta pl.

ja va mièd tóst,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõstig;

tost a.

kát an e tóst;

Nåsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tø̠s len tø̠̊sor na tōs̃ s.

tōs̃

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tǿs

tø̱s ´an `or `orna

(om ung flicka)

pær mìtjels tǿ̱s i ȁggelsta

hum blek me bårn (= blev havande)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös

tøs. -en. -or. -orna

flicka. dotter

dær skola ja jo vá e

påsa donas tøs.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tö̆s

tǫs, ˊen, ˋor, -orna, tö̆s, flicka

ja hèisar ènte àla tǫ̀sorna. (1927).

dær e non tǫ̀sor som e so vìnada.

Vomb

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tø̀s
s.

tøs, -en, -or, -orna

kǫ́m min tǿs, sa ska du fåu.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tös

tøs, -en, -or, -orna f.

flicka

Nr 7503 Rämsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Äv. 'doter'

två påga o. två tøsor. Två söner och två döttrar.

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tös

den ena tøsan haum
har en häst, som
haum rior på. Den
ena dottern hon har en
häst, som hon rider på.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsäsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös?

tø̲s, -´en, -`or, -`orna f.

K-f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös

tøs, f., tøsen, pl. tøsor, -na, flicka.

allmänt. Fs.

Ja fikk me en tøs hølija kvikkt.

Fränninge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tøs
s.

tøs, -en, -or, -orna

tøsen té stila, hum sa èta et ør.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tøs en ²~or na tõs s.

tõs

№ 290.

Sn Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös

tø̱s, -en, -or f.
flicka; åv. dotter

K. f. 71 han har fæ̃d jämt unå̱d men
e̱n tø̱s han har få
lika mycket som
min egen dotter (: av
arvegods o. d.)

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös

tøs, -´øn, -`or, -`orna

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tøsen[1] tös

flickan

tøsen[1] hada hopad øvar

linan[2]

Långarŏds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II tøs

tøs, -an, -or, -orna f.

(Stundom tøus av M. J. 87)

(flicka)

Äv. i betyd. 'dotter'

dær - e - tré tøsor

(döttrar)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös

tös, -en, -or, -orna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tōs

men – tǿs! Mån flicka då!

(Sagt från en 90-årig kvinna)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tösaflärpa

\+ tös-flärpa
s.

en flicka, som var ostyrig
och ingen ordning och reda med.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõsnåg s.

tø̀sapa´g

pojke som leker med flickor

jfr pågtõs s.

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tösslyna

tøsaslyna f.

flickslyna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ töste

tø̄²ste, n., -d, utan pl., Rhamnus.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtōsavina
sb.

tø̀savi̱na f.
flickslyna

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tösavurden

tø²savæ̱ren, m. och f., n. -red, pl. -rna, komp. obrukl. 1/ flickaktig. siffen[1] pa̱g sa tø²savæ̱ren!; 2/ om en minderårig flicka, ej fullvuxen. hun va å²tan a̱r, sa hun va² e²nte sa tø²savæ̱ren.

Fräuninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tòsvuren

tøsavúren

flickaktig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ubåling

ubuliga obest. pl. sb.

vanartiga (styggä) gossar

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
uda

udda

udda

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II udda

frågande det antal
nötter han hade i handen.

Sv. pàra eller ùda?

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ùda — udda

ùda elor jamt? Udda eller jämnt? En lek med nötter, varvid det gällde att gissa, om antalet nötter i den frågandes slutna hand var udda eller jämnt. Gissade man rätt, fick man nötterna, i annat fall fick man ge den

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ūda

udda adj:

udda

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣuga;

ùga, -an s. ã

-òr, -na; vecka;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ū²gla, f., -n, pl. -lor, -na, uggla: strix.

Åsum. Fs.

Tränninge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugla n uglor na uggla s.

dær sad en ~ hælebosken o skredz hela nåten so ja könte ute sawa.

uggla

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùgla. -an. -or. -orna. uggla.

Ramsa i dialogform:

der sad en ùgla på var gá̱r.
- ja̱ har ålri set nan hǿg før.
- hun sa̱ mé, men ja̱ sa ìnte hànom.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùgla -an -or -orna

Anm. Detta uttal förekom också bland ortens "ståndspersoner".

J. J-s 4829. Västerstad, Frs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùglla; pl. -or f.
om honan.

Jfr hornuv

ùglor dr. jora. igan
vìdara fortréd. Ugglor
de gjorde ingen nämnvärd
skada.
(s. f. 71.)

Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùgla -an -or -orna

ùglorna hade fåred óp i

hàedad po han.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugla ar or na uggla s.

da e val en ugla som seder i skoven o skrigar.

№ 287.

Uggla

Fröminge FÄRS H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugla n uglor na   uggla s.

uggla

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùgla, -an, -or f. uggla

K. J. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùglfa, -an, -or f.

Jfr hornuv

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùgglà, -n, -or ~ uggla

uggla

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ugglebonde

ugglebåne [2], m., -n, pl. -bunor, -na, ugglehane, uf.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglerede

ùgleràja

ugglebo

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleunge

ùglaåʒa pl.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùgglεágg

ùglεágz pl.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

ån, ´en

hä = bakugn

di skåla kvitja dom a ta av

ónen

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn;

ə̣a̲n, - ln s.

-ˋa, - na;

du fø̄ur läggza lid

i ə̣a̲nln;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn,

ə̣ɒ̱n, -ˊɒn s.

-ˋa, -na,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

on, -ln s.
-a, -na,
ugn,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

on. ´en. `a. -ona. ugn.

--- èjan di hade fad ónen

várm.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

On len Åna na ugn s.

leg in led i ~ len

ugn

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

on, -en

e dær lajt tør i onen?

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn
s.

an pl. àna

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

ǫn, ´en, ¯a, `ana

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ōn ŭn ugn s.

ugn

№ 290.

Söfde Fārs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

on, ¹-en, ²-à

ugn s.

ugn

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnbånk

ɷ̃nbǽŋzən (best. sg.)

Se kakelugnsbånk

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ ugnfjel

onfjḗl -en

trälämm som sattes för bakugnen och klintes fast med lera, innan man hade järndörr för bakugnen.

rgra ikov lid lerbrúg a smida for onfjélen.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ω̃nfjél ūn

ˣugnfjǟl s.

ugnslucka

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ugnhyll

onahöllen,

bakungshylla

avsats på sidan av bakugn, använd som hylla.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnhål

anhól -ed

öppning till ugn.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

on, m., ¹ånen, pl. ²åna, -na,
ugn (kakelugn, bakugn).

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnbänk

onbäŋk. m., -en, pl. -a, -na, liten ugnbänk, benämning på en invid kakelugnen stående säng. Äfven kåkalonsbäŋk.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ugnfjel

onfjel, m., -en, pl. -a, -na, trälucka, som, då bröd gräddas, sättes i bakugnens mynning och fastgöres med lera.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnkäring

onfjǟrgen

ett inbillat väsen;

onfjǟrgen ska fjylnas ud föst

sades när man eldade upp bakugnen till

ett nytt bak.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnshål

ónshúlad (best. sg.)

öppningen till bakugnen

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ŋŋkåst en   ugnskvast s.

ugnskvast

№ 290.

Sofde Färs hd.   H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ọnkạ́st ln   ugnskvast

ugnskvast

№ 290.

Sofde   Färs hd.   H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

u-järn

úyærn n.

ett järnstycke format som bokstaven U.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ūla ~ ~d ×ula vb

di ~ op en ūnh

nysta upp

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣulbränna s.

ulbránor na pl.

ett slags böld

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulk

ulk, m., ulkan, pl. ulka, -na, föraktlig benämning, skällsord användt om en pojke.

De gålnaste ja sæjr, ded e od ulka æjda snus.

Västerstad. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣulka;

ùlka, -or, -̀te, -t;

försöka att kråkas;

ja lǿu o ùlkte;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ ulka;

ulka, -or, -te, -t;

må illa, försöka atē

krăkas;

ja lǫu o ulkte;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulka

ulka[2] (ulkor[1], pl. ulka[2], ulkte[2], ulkt, ulk, pl. ulken[2]) intr., ~~kräkas~~ om det ljud som höres, då någon kräkes; ha kväljningar.

Åla[2] di ändre[1] flärizorna[2], som va på fartöjed[1], di börde jo[1] o ulkte[2], men ja sto me.

№ 281. Färs hd Fränninge. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ulka
vb.

ùlka, =
göra ansatser att spy

S. f. 71

Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulka, v.

ulltja

ullka

att vilja

~~vill~~ kräkas

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

ul, ´-an

(Genuint trol. blou tə)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II ull

ullan

M. f. 71

frized o ulan skinnet

och ullen

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

al, ´lan
eller uttalsform

Nyare ord. Genuint ta.

uttalet med a (förväntat u l. u) är näppeligen läsuttal (?!) och beror på analogier som resp.:s kulle : dial. kåle;

Är icke snarare *ul ett läsuttal? S. J-s.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

ull, -'an

Jfr. nyare ord med Gud-substitution; genuint to

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ullbränna

ullbréna

stor böld

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*ullen
adj.

ulat n.

da var åta ulat. Det var inte ylle (ylletyg).

K. f. 71.
Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

×ullen

ùlna obest. pl. adj:
bestående av ylletyg.

ståra ùlna dỳnor me-
fjár. 2. Stora ylledy-
nor med fjäder i.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ullen

[2]ullen, m. och f., n. -led,
pl. [2]ulna, utan komp.,
yllen.

en [2]ulen [2]tröja. ett [2]uled
[1]förkle. [2]ulna [2]hosor.

Fränninge. F3.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ullet
sb.

ùled

tyg av ylle

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullgarn

ùlgárn n. l. ulgárn.

ùlgárn o. tvist (bomullsgarn). / De slo i ulgárn. De hade yllegarn till islag (vid vävning; se u. värken)

K. 4. 71
Sörle

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allkatt

pl. ùlkáta

rulle av kardad ull

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullsǽls len ´a na ullsax s.

ullsax

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullsax

ul-sáɡs, -ən, -ər, -ərna

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ulma

ùlma, -ar, -a, -ad.

svullna, bli varigt;

for ad de ènte

skule ùlma.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ulma ~ ~²d ˣulma v.
~²r

fåren di ~

få° varbildningar (hos fåren efter klippning)

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulma
v.

ulma

inflammera

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulma
v.

ùlma, úlmor,

sup. ulmt

pyra. värka

de úlmor, sa di gàmla.

de har lìggad æ úlmt.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùlma, = *ulma / vb.

vårka, bulna

K. J. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulma. v.

pres. ullmar,

bli varigt

ett sår ullmar då där bildas var i det.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulmet

ullmed (m)

ömt och svullet

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uln en ²a na ulve s.

№ 287.

FÅRS

H. Areskoug 1924.

uln, varg

Frenninge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulvarönne

ùlaròne, n., -d, utan pl.,
olvon: viburnum opulus;
1) växande olvonbuske,
2) trä af sådan.
ùlaròne ha de li spåltafibor.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ulvarönnepinn

ùlarønepiz, m., -en,
pl. -za, -na, olvonfinne.
ùlarønepiza prědza de måren
aw o na Ti spåltapibor.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgänge

omjǽŋa n.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgånga;

umjöjə, -ədə.

di har hat miəd umjöjə mə ən ån,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgänge

amjäzə, n., -d, utan pl., umgänge.
did e gal o kūna ha amjäzə me fałk. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgånge

omjǽŋa n.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ózan, undan.

1. kálen sprant ózan.

2. han ignsa dom ózan (= förde dem)

3. di va aréndo oze klöstor; ela hade di ente konad tad dom ózan. Vomb.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ózan

dr. va. kvika tr. o.

koma. ózan. De voro

kvicka till att komma

undan.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ózan

slitja ózan

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ǿzan

undan

adv.

ák mènnzjor, da vora-
bétor o va rént
ǿzan! Ackmänniskor,
det vore bättre att vara
alldeles borta (ɔ: från allt
det här eländet, dvs. död)!

K. J. 72. Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

undan

dr. saldes. özan
de såldes undan, bortsål-
des / özan. me. dr, hözatrol! Undan med dig, hund-
racka!

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ónan

undan

gak ~ so ja kan koma fram!

undan

№ 290.

Sofie

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan
adv.

ógan

han förde ma ógan a jek
fòra

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

adv.

ó̩zan

dee fà̲rlet a ji̲ma nad
ó̩zan.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan
adv.

ózan

hon hade smoslad ózan péga.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan
adv.

ǿzan

de jik ǿzan for ǿzan

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan
adv.

ó̜z̜an

nú̲ g̃a̲ di ó̜z̜an

dí̲ ha di ta̲d ó̜z̜an.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ó̲ʒan

só̲ ʃaʒk jɑ vána̲d ó̲ʒan.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan adv.

ó̜ʒan

gak̲ ó̜ʒan!

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

adv.

ózan

vi skola sta ti ris o ta dom ózan vi skulle stå beredda att ta dom undan (: om kärrarna, som skördemaskinen slungade fram)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II undan

han - myggza - se -
ózan. Han gömde sig
undan.

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. undan

om vánat dæ randa

ózen, so fózk húsad.

Om vattnet (det) rann

undan, så sjönk huset.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

undan

dá va- tjuiran gan -
óran. Då hade tjuren
gåu undan.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

adv.

ǫ́zan

ṛaga ǫ́zan raka undan

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
åȝantåg undantag

undantag (underhåll från ett förut ägt hemman).

han ga dom ²åȝantåg

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

òʒantāg. -ed. undantag, fri bostad och andra naturaförmåner som tillkomma den som överlåtit ett hemman åt en ny innehavare.

№ 1006. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag;

ùȥantåg, - a d s.

han séđoŗ pu

ùȥantåg,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

òzantág n.

undantag, d. v. s. vissa förmåner (för bostad, vissa naturaförmåner etc.) som en åbo betingade sig, då han avyttrade sitt hemman.

K. 1. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd Tolånga.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

[2] ȫzantāg, n., -ed, pl. =, -en, undantag, vid hemmansköp af säljare betingade natura-förmåner, ss. spannmål, mjölk, bränsle m. m., hvilka af köparen skola årligen lämnas under säljarens lifstid.

№ 281. Närtuna? [illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

ȍɀantāg n.

vissa förmåner in natura samt fri bostad, som en åbo betingade sig vid överlåtelsen av sin gård

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagshus

ö̀zantagshus n.

rum i gårdslänga för

undantagsman

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǭʒ̄antāgs hu̇̄s

undantagshus

undantagshus

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagshus

²ōzantagshūs, n., -ed, pl. =, -en, undantagshus, hus, som bebos af undantags-innehafvare. se ²ōzantāg.

Kärrstorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagskvinna

ȍʒantagskviʒa -an -or -orna,

hustru el. änka som åtnjuter s.k. undantag från en egendom.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagskvinna

²åzantagskvìza, f., -n, pl. -zor, -na, undantagshustru, hustru som åtnjuter s.k. undantag från en egendom. allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åŋantaosgæriŋen undantagskäring

undantagskäringen

åŋantaosgæriŋen hada

ba åver o aj

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagskäring

ò̲zantag̲stzǽ̲ring -en -or -orna

= ò̲zantag̲skviz̲a men med mera föraktlig betydelse.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagskäring

²ånantagskäriŋ, f., -en,
pl. -or, -na, undantags-
gumma, gumma som innehar
s. k. undantag.

allmänt. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagslånga

ə̀ŋantagslǽŋa, f. -an -or

-orna,

hus utgörande bostad för s. k. undantagsfolk, innehafvare af undantagsförmåner från ett hemman.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagslänga

[2]åȥantagsläȥa, f., -n, pl. -ȥor, -na, undantagsbyggnad, hus utgörande bostad för s. k. undantagsfolk, innehafvare af undantagsförmåner från ett hemman. allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsman

ùʒantagsman, -en

äldre f.d. hemmansägare, som åtnjuter undantag.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsrum

òɀantāgsrǻm n.; pl. =

rum i bondgårds mangårdsbyggnad, som överlåtare av gård för undantag såsom bostad åt sig själv.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsstuga

ö̀zantag͟st͟ṵ́ca f.

dagligrum i den del av en bondgårds boningslänga, som reserverats för undantags-manen, d.v.s. förutvarande ägaren, som vid överlåtelsen av gården betingat sig vissa naturaförmåner, bl.a. fri bostad

K. 9. 3 71

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsstuga

ò̜zantagstṳa, -an, undantagsstuga, rum som bebos även som har ò̜zantág.

di skafa sa lita hṳsalyna, a sòma di sad i en ò̜zantagstṳa, ta di fik skafad sa nad ånad.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undanfrusen

ǿzanfrǫsen. neutr. -frǫsed,

undanfrusen. bortfrusen.

de e nar vánęd e rent ǿzanfrǫsed,

so bler dær fraįs.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǫ́ʒor. under. (s.)

de va ȩ̀ʒen ǫ́ʒor han ble

ári iblán.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

òʒə. under; adv. & prep.

di va arända òʒə klóstər.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

prep.

omme

å så motte jormåaren gå omme äjjselen — —"

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
prep.

s. 93

onger

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

adv. & prep.

ò̀ʒa

1950 4829. Västerstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under prep.

om ett tidsförhållande:

de va vel a̲ge hans fa̲rs ti̲d, sa sla̲ di brännevi̲n pa brø̲ed, sa trö̲da di, di ble mø̲ed stàrkara.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
prep.

ȯga

--- han hade nåe trillad
åga båred

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

adv. & prep.

àza

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
adv.

ò̜za

dɩ talda ạ́ ò̜za tí
de tãljde av under till

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ω̄ʒu [2] under

undɐ

dɐ hadu ω̄v [1] ω̄ʒu bu̯ω̄u [1]

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

ò̲ze, prep. & adv.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under;

u̧zo̧r el. u̧ze prep.

ja krev nø̧r u̧zo̧r
dy̧nan;

Tol.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under s.

önzor, n., -ed, pl. =, -en, under. did e et önzor rent od, han lövor inä.

Ordet är äfven m. men blott i uttr. de va en önzor de, eg det var ed under det; det var alls innzenting förunderligt.

Vessjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

²
ånge, prep. och adv., under.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

adv. & prep.

ò̤ʒe

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under prep.

omnge

"på stolajunned omnge'na"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under;

úzor prep.

de blusa uzor
skəóna;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
adv. & prep.

ò<u>z</u>e

äv. ò<u>z</u>or

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

adv. & prep.

ànor

di pisa ànor si.

äv. àna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
adv. o prep.

ò̀zor

dee fr̲restá̲ga dæn e stempade
ò̀zor

äv. ò̀ze

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǻnor (accent 1; n underlined) under s.

ja dạ ẹ lạd ijen (accent 2; d, e, d and j underlined) ~.

under (subst.)

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

ònza; svagtr. onza prep.

onza at trǽ under en

tråd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ånḏe

under

under (prep)

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
prep.

ozor (svagtr.)
l. oza
da bǫ̀jda - jo mast ozor -
tågen de (ɔ: sparvarna) bygg-
de ju fọ̀r det mesta under
taken. | oza - bụgen under
buken

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

adv. & prep.

òȝa

di sòlda so mét di kana aȝa
véjan

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under;

úʒor el. úʒə prep. o. adv.

di fʃuþna ɔ úʒor dam;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II under

de la- özor fügdorna

de broddade hästskorna

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

adv. & prep.

òʒa

Öved. Färs hd. 1946.

Nr 7899.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

adv. & prep.

ὰ̀za

vi ska ènta ha dúg -a̱za

(här svagtonigt)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 underbyxor s.

oŋ̣ebǫɪsor na

underbyxor

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ö̃ŋəbø̀ʒsɔk, -na underbyxor

kalsonger

№ 285.

FÅRS

H. Hallqvist 1924. Vanstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǭnebo͡isor na [2]

underbyxor

kalsonger

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbyxor

ὰȥabö́jsor

kalsonger

Jfr lårfoder

M. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underdraga

ö²rdrà (-dràr, pl. -drà,
-drò, pl. -dràwe, -dràd, -dràn,
-drà, pl. -dràn) tr., eg. under-
draga; fodra, förse med
fodertyg.
ma¹nfålkun hå²de ö²rdràna
vi²ntorklär.
№ 281.
Sa kü²ne di ö²rdrà vi²ntorklär.
Fs.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ underdrätt

ȯⁿ²zedrä̀t, m., -ten, pl. obrukl. foder, fodertyg i kläderplagg. Nu ha di inte fȧtt uⁿ²dan ti ȯⁿ²zedrä̀t. Västerstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underdyna.

ȍzadȳna f.

med hackelse stoppat var, använt som madrass

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ọ̄ṇedyṇa n – – underdyna s.

underdyna

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǫ̊²ʒædyna n   underdyna s.

underdyna

№ 290.

Sofde²   Färs hd.   H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underdyna

òzadýna f.

med hackelse stoppat var, använt som madrass

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underdyna

àzadýna

(: sångatrastring)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under-fund

ɷʒorfɷ́ʒ

i uttr. kɷma ɷʒorfɷ́ʒ me

1954. Brandstad. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undergång

²
ånorgàn, m., -en, utan pl., undergång.

de gi̇ff ti ²ånorgàn for 'nam.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Vollsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underhåll

ȍʒorhål. -ld. underhåll.

di fi͡ʒ ȍʒorhål.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underhåll

òʒorhål, -ed

di far òʒʒa òʒorhåled ti me.

Brandstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underkjortel

²ånaffjörtal, m., -en, pl. -tla, -na, underkjol.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǭʒ̄ u. t. l. ǣr

underkläder

under kläder

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlig

ȯ̃zali l. -lijor, m. och f., n. -lat, pl. -lija, komp. -lijare, -lijast, 1) underlig. han ha altid vad ȯ̃zalijor. de e ȫnte ȯ̃zalat de går gålad; 2) konstig, besynnerlig. ȯ̃zali ti homøred. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlig

ɑ̀ʒali, neutr. ɑ̀ʒalit

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlig

ò̀gali

a.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlig a.

n. ongaled s. 94

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlig;

ùndorli a.

de vá en ùndorli

tèj ; Från skriftspråket lånad form; den genuina dialektformen bör vara ùzali

Hörr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlig

àzali, neutr. -it

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undelig

àzali, neutr. àzalit (-at?)

J-s.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underligt

²ånalet, adv., komp. ²åna-
lijare, -lijast, underligt.
²ånalijast jiff'ed ti¹ i stan
en gaŋ. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlöpare

ò̀zelúmare. -en.

en bom i vävstolen: „där det vävda tyget kommer".

r 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× underlöpare

best. f. ögalunaren

bom å vävstol, som det färdigvävda

tyget vevas på.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlöpare

özalùara m.

undre vårbommen

K. J. 99

Jfr × reve

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 195[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlöpare

²onelibare, m., -n, pl. =, -rna, underlöpare, den under ränningen belägna rulle i en våfstol, omkring hvilken det våfda tyget viras.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under-nedan
adv.

ozenén

under hit.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ɔŋlenæn

x undernedan
adv.

nedanför

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I ×underneden

ázornǽn; sáll. ȁzornǽn adv.

nertill

K. s. 71 du tá at par lozhálmsvizor o lá ázornǣn de

toga eu par långhalmsvistkor och lade nertill.

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

×undernedan

so ble dær bàrma

ozornǽn pø dritʒad

så bler det bouensats ner-

till på drickat

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under nedan,

ùŋər nán adv.

da lédʒər uŋər nan
bəárəd.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under nedan

ǫ́ʒə nǿn eller ǫ̀ʒə nǿn.

* under nedan, nedanför. underhål (adv. & prep.)

de hayor ǫ́ʒə nǿn. (1928)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Å. ózornǽn

*underneden

dær ‿ lígzor ‿ nūd ózor-nǽn Det ligger något undertill / dær ‿ va ‿ óry ózornǽn Det fanns alt undertill

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× underpjös

²
ö̊zapjø̱s, n., -ed., pl. =, -en, underdyna utan fjäder.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x underpös s.

åzapö̜s, -an, +

dubbelvikt täcke, som breddes omedelbart över sänghalmen

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undermätta
v.

ȁnerǿta, pres. -ar

já, di ȁnerǿtar da nók
(dig).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underrätta

onerata (-ratar, pl. -rata, -rate -ret, -ret, -ret, pl. -raten, tr. 1/ underrätta, lämna upplysning om. hun kom ha hid o onerate me am od han va dø; 2/ undervisa. lærinan onerator børnen i synad me.

Frånninge. Fs.

Nº 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

278

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǻʒusåṭa   undersatt

undersåtsiga

da va væl ǻʒusaṭa stụda

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undersate

²ǫ̈ʒęsàt l. -or, m. och f., n. -sàt, pl. -sàta, komp. -sàtare, -tast, undersåtsig.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underskorpa

òʒeskórpa -an

(på bröd)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underst

de ` öʒasta

det understa

de ` öʒasta de ble ~ bärma det understa det blev bärma (= bottensats på svagdricka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
överst

underst adv.

2
fodtræad, vad,
som la överst

No 207.

nederst, underst

2
Östraby

FÅRS

H. A... 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǫ̃ᶻ̣ustanara — underståndare

underståndare; stöd under en bjälke.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

unorsöḱa — undersöka v.

undersöka

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undersöka

ȯ̀zaséd͡za

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undertill

ởʒəli, adv., inunder, ned-
under.

nédʒorna
di lotor ẽnte åp ởʒəli.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undertröja

òzatrøja

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undervar s.

ånavåt, -ad, —

såugvar

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underverk

ongervark

underverk

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra

ànra , =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra

ònra, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra
v.

àndra -ar -a -ad

ja àndrar om ànta han vá
i màlme a va bågare.
ą

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändra
v.

ä̀ndra -ar -a -ad

jà ä̀ndrar va de va som dò̤na

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra

ànrra, =, , ˋad

jag kan ànra, om han kómor jag kan undra, om han kommer

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras v. dep.

omras (pret.)

'undradas'

"å kvinnjan omras..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras

ànras

ja kan ànras trå,
om da va en signál
jàg undrar; om det månne
var en signal (ɔ: som jàg
hörde).

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras

ònras

da e ìnte o ònras
övor det år inte att
förundra sig över, det är ej
ågnat att väcka förvåning

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

onʒe̍la — — undskilja v.

ja kōnh ȯnte ~ nod

urskilja

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undskylla

ozkygla - se

undskylla sig

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oȝvå̲ka, —, -d undvara

undvara

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Vanstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ɒʒva — — undvara v.

undvara

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undvara

onvá, undvara, v., finns ej i andra tempus än pres. infinit. och perf. onvåd l. onvåred.

Ja kan inte onvá kat.
ha ja onvåred manfålk i så mena år, så kan ja onvá dam hæsta me. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undvara

ozvára

K.-f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undvara

ozvára

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung
a.

ǭŋ el. ǫ́ŋǝr

en rát grávǝr, ǫ́ŋǝr kár.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oŋ ~t

ung a.

~a

en óŋor meniſa

ung

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

oz, ozt, -a

boda ö͡zt o gamalt /

D. f. 71 | i mina öza då
i min ungdom /

gostáv han dö i öza

är Gustav han dog i unga år

Nr 290. Sövde, Färs hd Sövde

Hugo Areskoug 1958-59
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aŋ̤ uŋ̤kə² uŋ̤st   ung   adj:

ung

№ 289.   FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

oz

den ýjysta den yngste

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

s. 90

di onge

= de unga

94

pl. onga

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung
a.

ög. pl. -a

jä ha ankörria, som ha döt

ögga, som va i sin värksamhed

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung
a.

øg. komp. ýgre

di ýgre di holt sa lágor tabága.

di ògra

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ø̄ʒur ung

ung

da va en hålra løʒur, øʒur kar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komp. yngre — ung

ýŋgra

bo ålra o ýŋgra
både äldre och yngre

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yngst ung:

uŋst

dına hæ ΄uŋsta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

øz

en - óz pág en ung

pojke

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdjur

oŋjúr, -əd; -júr

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdjur

òzjúr

M. f. 75

Såkallingen nyare sms. i st. f.

+ òzkrédz. J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
oŋdom len — ungdom s.

2
so hade di i min ~

ungdom

№ 289. FÅRS

S. Åsum — Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

oŋdóm, -en, ungdom.

de jøre oŋdómen när di va
ìŋada, när di vele ha nad
sàktet særskilt nøje.
(näml. slogo slångerumpa. se d. o.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ɷŋdóm -en

pl. ɷŋdóma, -ana

= unga personer, ungt folk

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ȯŋdȯm
M.-f. 78

ȯŋdóm/a, – ´ana

de unga, unga människor (ogifta)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ånge n ånga na   ungl   s.

tror du nte ~ !

unge

№ 289.   FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

àʒk; pl. -a, -ana

de. skád àʒana. Man sköt (råk)ungarna.

m. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ȍɜja; pl. -a m.

Åv. 'barnungar'

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å̲ŋle² n å̲ŋa² na   unge s.

unge

№ 290.

Sövde   Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ånge, m., -n, pl. -gga, -ra, unge.

sin kan di ha ångana o hine ha.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge
s.

òzza pl. òzza

Ordet är förbehållet djurvärlden; i fråga om minderåriga människobarn användes glytt, glutt. Endast i förargligt eller överilat tal kan òzza användas om egna eller andras barn.

(Meddelat av hamnkaptenskan Fredriksson på Limhamn)

290. Södra Förs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

òzk, -an, -a, -ana m.

1. husdjursunge
2. barnunge, barn

... o. svifta hela özan
ma-an-list ... och svepte hela barnet med en binda.

K. J. 91.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ònga ; pl. ˋ–a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. unge

ȍgge, -en, -a, -ana

djurunge

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. unge

ò̲nge, -en, -a, -ana

barn

en stu̲a ful ma ò̲ga

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefår

onjafǽr

han ė onjafǽr po mín ålor han år ungefår på min åller

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefär

onjefær

n. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oŋəfǣrlən ungefärligen adv.

ungefårligen

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefärligen

onjefårlijen, adv. ungefär, ungefärligen.

Ja, di sija sirka onjefårlijen.

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unghäst

onghást, – –´an, – –´a

M. J. 75

de va fȯl, tä de va
årsgámla, sén blē da
onghásta, det var "föl" (:: de
kallades "föl"), tills de voro
årsgamla, sedan bler det x)
unghästar. M. J. 75

Tolånga. x) = kallades de

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unghäst

aŋhást, – ´an, – – ´a m.

(av hankön)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unghäst

oŋhást m.
(av hankön)
Jfr ˣfǭlja sb.

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Vånstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

ǫ́ŋkar

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

ŏŋkar, pl. -a

r 41-1 S. Åsum, Färs hd;

I. Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

ǫ́ŋkar, -en, -a, -ana, ungkarl.

dǫ va hæ got om ǫ́ŋkára i býən.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

öŋkar, m., -en; pl. -a, -na, ungkarl.

Hinas bröwar e en gamel öŋkar.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

óŋkár m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung karl

ởŋkár m.

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkreatur s.

ǫ̍ŋkrẹatụr

senare leden inlånad; det genuina torde vara kreạdj. Jfr övriga uppl.

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oŋkrēg ud ~ un ˣ ungkräk

ungkreatur

№ 290.

Röddinge Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkråk

ongkrégg, n.

ungnöt.

vi ha flère stiffa ongkrégg.

Vanstad, Färs hd. P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkråk

ɷŋkre̱gʒ. yŋɐ ɷŋkre̱g. -əd.

pl. =. -ən , ungkråk. ungkreatur

(1928) Vomb

Färs hd. I. Ingers

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ungkrak

ǫŋkrę́g pl.; ǫŋkrę́gzan

ungnöt, ungkreatur

han har en fjǫ̀rtan

ǫŋkrę́g. Han har ungefär

fjòrton ungkreatur.

N. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ungkräk
sb.

oŋkrédz pl.
ungnöt, ungkreatur

N. f. 71
Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ungök

ωʒǿgʒ n.; pl. =

unghäst

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[illegible] ungök

unghäst

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ungök

oŋö̍gʒ, - -́ad

unghäst (utan hänsyn till kön)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungök

oŋø̗dʒ, n., -ed, pl. =, -en,
unghäst. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ungök

ɑ͡ŋǿg n.; pl. =

unghäst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unken

å̂nken, m. och f., n. -ked, pl. -kna, komp. -knare, -knast, unken.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unken

àzken

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Nr 5 To nga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna
vb.

òʒa, inf.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å[2]ŋa å[2]ŋde åŋt unna v.

unna

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna

ȍza, ȍzde

han ȍzde dȯm o koma hı́m me han unnade dem att komma hem också

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǭʒa, ǭʒde   unna

unna; här: tycka lika gott åt.

dæ̣r va nạn sọm ǭʒde
me ạḍ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna

å²za (å¹zor, pl. å²za, å²zde, å²zt, åz, pl. å²zen) tr., unna.

di som i²nte å²zde fore¹lrana brød, som di fi²nge i²te brø²loped, di så²lde'd. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²åŋa ²åŋde åŋt unna v.

åŋor

unna

№ 290.

Sövde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uns

ans,

neutr., litet grand.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

op

upp adr.

№ 289. **FÅRS**

Sövde

upp

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se opp

upp
(med ssgr.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

op

han gjorde ànan óp
han körde ända upp på
backkrönet

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp.

åpp

"åpp jinnåm skorstánen"

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

op   upp adv.

bángken har spīlad op

upp

FÅRS

№ 289.

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

mcl vsgr.

Se opp

M. f. 77. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppr. ad.
prep.

åpp

"når bys råckninjer jordes

åpp ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

óp ód, = intill, invid

di hade stèlen óp ód varandra

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

adv.

op

óp me et las skåaning dáa
i skåwan!

×
ib uppet

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upps

op

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp i det

opied

intresserad; livligt upptagen av något

han va ènte so opíed méd (med det)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp åt

óp ód

inkit, innid

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppblöta

ópblut
– fulctigt, vått (om väglag)

dar va óplut o
ráled

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppdrucken

åpdraken

(p.p. av driṭja åp)

lönen va åpdraken, nar
mittjelsdå kom.

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

òpe. adv., uppe.

Kan användas vid ortnamn för att beteckna orten som ligga nordligare (eller högre) än Vomb:

hun bọde hạ̀r òpe i jèlmared -

hun hade vạd i kalǫ́se a hànlad.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe
adv.

àxa òpe mad slágtófta te

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

òpe

bl.a. anv. om nordligare belägna orter

di hènte ope va hø̠r; dær hènte di kvarnsténa.

ope i fjilera

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

Sc oppe

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

hæn va en gamal mán ōpe

= hän uppe var en gammal man

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

òpa

vá ska du òpa så
tìlra för? Varför ska
du stiga upp så tidigt?

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ȯ²pe

uppe adv.

№ 289. FÅRS

uppe

Sörde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ople   uppl

den nya staled dær ligor.
ople

uppl

№ 290.

Sofde   Fårs hd.   H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

Je oppe

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

~~oppa~~ uppe

han va òpa i ȧtan

han var uppstigen mycket

tidigt på morgonen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

adv.

òpe

òpe i di håradorna

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

adv.

ò̲pa

anv. om nordligare belägna orter:

o̲pa i hu̲arad

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upphåll

s.

òpehó̱l, -ad

paus

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppehåll

ùpahól n.

Rspo-ord. u beror på låsuttal

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe-ifrån

adv.

òpaifrá

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppet
adv.

ópad. biform till op, endast
i stackton (även i Gärds hd)
blir ópat för ord med d- i anljud
èna ópat där

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*uppet;

ọ̊pə̄d adv.

uppi;

han jə̊ḍ ọ̊pə̊d

dar en nø̄t;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppet

ópad

hiform till op.

om jä vela gæ mé ópad?

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfostrad

ópfóstrad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfostrad

ópfa̲strad. uppfostrad

ja̲ e ópfa̲strad hæ̲r i byen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfostrad

ópfåstrad; pl. ´ – ´a

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ópfúd

uppfödd

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfödd

ópfyd

ä.v. i bet. uppfostrad, uppläxd

så e ópfyd på holändare

(en mjölnare) f. = holländare

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öpfud — — uppfödd adj:

dan hästan e öpfud på stalad

№ 287.

uppfödd

Fren...ger

FÄRS

H. Åreskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfôr

adv.

ópfor

dær va bàked væj ópfor

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppför

åpfor[1], prep. och adv., uppför, uppåt.

han jiff åpfor[1] båkan[2].

når han val håda[2] vręęd[2] åpfor[1], sa vällte[2] han.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppfördärvad

ópforďárvad

helt och hållet fördärvad

gúlad e ópfordárvad, a di

ska laǵǵa nýt gúl.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppgiva

opjí
(lämna besked om)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×uppgropad

ópgrúbad neutr.

uppdikat

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp i det

opíed pl. -a (!)

intresserad, livligt upptagen av ngt

de e di fàrlet opíeda mé.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp i dt.

apijad, adj., oböjl., m., f., n., sing. och pl., eg. upp i det; ifrig för, begifven på.
di va sa apijad me dans.
haen e med apijad me' nam.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppkardegarn

opkárdagárn n.

garn av t. ex. upprivna gamla strumpor

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppkavlad

ópkåvlada pl.

ópkåvlada ärmor (årmar)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppkrupen

ópkrøben

sēda ópkrøben : sitta uppe på något högt föremål.

Nr 3340 Vanstad, Färs h
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppköpare

optsǿbare -en,
pl. =. -arna

1950. 4439. Vollsjö, Frs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppkörd

óptjört n.

(om en åkerfält)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppkallad

ópkalad, neutr. =

màlma e ópkalad ata en mǿ, som ble ijálmalen i en gamal mỳla -φ-

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

O.N.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppkölsebränne s.

op'ƺɕølsabræ̂na

bränsle som var så torrt att det gamla smulades sönder (bl a trä ur moss-mark, sedan det torkat)

jfr blossbränne

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppköpare
s.

op fjøbare, m.=

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ upplagad

óplåvad. neutr. =

uppstaplad, lagrad

dær e óplåvad aw åla sortor;
dær e plüsa a tröjor a böjsor.
(om en manufakturhandel)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×upplott

oplágd, –´en sb.

ōvre delen av kvinnolinne

K. Y. 71.

Sōrde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplottssärk

àplødasærk

kvinnoplagg

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oplýst

oplýsta

upplyst adj.

folk skōle jō va
mer oplýsta nu.

upplyst

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplänning

aplän̲iŋ, m. -en, pl. -a, -ana

uppsvensk, person från landet ovanom Skåne.

Röddinge.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplänning

aplä́niŋ, m., -en, pl. -a, -na, eg. uppländing i uppsvensk, person från landet ofvanom Skåne.

Röddinge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aplød en ˣypplöt s.

№ 287.

H. Areskoug 1924

överdelen på (en sorts) särk

Fränninge

FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ upplöt

aplöd[1], m., -en, pl. -a, -na, öfre delen af en vid midjan sammansydd särk, ryzsärk[2].

Vomsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oplu'd: len ×applōt s.

ett slags linntyg

№ 289. FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

opluͅd́ lẹn ~́a na ˣupplöt s.

upplöt

på gammaldags hvinnligt linntyg.

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ upplöt

oplöd, -en

det översta på särken.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ upplöt

oplǿd, -en

benämning på en gammaldags särks översta del.

Jfr. nederdel.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
aplødasærtßlaw — — ×uppolötssärk s.

ett slags särk
(se apløde!)

№ 287.

H. Areskoug 1924.

Fennisjo

FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

opleidasartz lin × uppslötesärk

uplötssärk

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ upplöt-särk

opplödasärtj, även kallad barsärtjasärtj

en lång särk, som bars av kvinnorna i äldre tid, de hade endast den på sig om sommaren då det var varmt.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppmålt

ópmalt

uppmått

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprosad

apprǫ́sad l. -or, m. och f., n. -sad, pl. -sade, 1) uppkäftig; 2) uppnäst.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹óprænsad uppprensad adj:

den skō²le ble ~

upprensad

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppror

opróⱺr n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppror
s.

oprǫ́r

rǫ̀ktit oprǫ́r

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprostad

óprústad, p. -ada

røren va óprústade

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprutten

åprydden[1], m. och f., n. -ded, pl. -dna, upprutten. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsutten

ópryden, neutr. -ad

Nr 4151 S. Asum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ópruden upprutten adj.
óprudед

upprutten
№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppruten

ópröden, n. opröded

de ble ópröded, de blé-öse.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprutten

óprøden. pl. óprødna

fýnstoran e óprødna a dørorna e vèga.

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprutten

¹åprøden, m. och f., n. -ded, pl. -dna, utan komp., rutten, murken.

Vallsjö. Fs.

¹åprødna vø²gna, di fick ¹ekstengan ha.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprutten

óprydan

Frärninge

1949.

281 Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppråfst

óprdost. uppråvsad (av idosa óp)

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppröd

ópr̲ǫ́rd. adj., upprörd

a nar di kom̲ óp̲ sàm̲lada, so va han ópr̲ǫ́rd

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ópsát. uppsatt,

upptagen: intresserad

han va so fårlet ópsát me sin

lésnęŋ.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ópsat uppsatt adj:

han ble ~

arg, rasande

FÅRS

№ 289.

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsatt

ópsát; pl. ´ ` a

ópsát ma ivrig efter, begär-
lig efter

dé e möja ópsáta ma.
det (ɔ: kalrdans) äro många
mycket förtjusta i

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×uppskott

opskúd n.
uppskor-

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppskriven

ópskrėven, n. ópskrėved

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×uppskrussad

oppskrussad.

fin.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppskrämd

ópskrämd

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uppskämad

óp-gaad

nervöst orolig

Nr 7900. enl. red. M. Persson

1951. Ilstorp. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppskärrad

ópſa̲rad; pl. ⸍ ⸌ – a

uppskrämd; yster o. vild till följd av skrämsel (bl. a. om hästar)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppslagen

ópslåd (obest. n. sg.)

uppslaget (t. ex. om kaffe, som hällts upp i en kopp)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsliten

ópsl̲ídan

en ópsl̲ídan sl̲ìbestén

(slipsten)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II uppsliten

han hada hùsesòkan

ópslidan han hade slitit

upp strumplåsten

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsliten

n. ópslèded

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×uppståend, s.

opstån
= del av årder.
(teckn. fig. 14 d)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppståndare

apstånare, m., -n, pl. =.
-rna, eg. uppståndare; på en spinnrok fäst, rakt upp stående bärträ för lin, som spinnes.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsutten
a.

ópsádan

uppstigen. (om morgonen)

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsutten, a.

Opp såden

uppstigen

Färs

Nr 8656 Västerstad. ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptagen
a.

óptán pl. -a

nar ènte di va óptána

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptagen

[1] åptan, m. och f., n. -tad, pl. -tana, upptagen, användes 1) om en väfnadsslag "upphämta", hvari finnas genom trådarnas uppdragning bildade mönster, 2) om band, som väfvas, så att liknande mönster uppkomma.

№ 281. Insjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

optåsa, -n, -or ᶻuppstagsa

kvinna som går bak-
efter högaren
(se d. o.), samlar till-
hopa den huggna
säden och binder den
i nedzor (se d. o.)

№ 285.
FÅRS
H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppatill

adv.

opté

intill, invid.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptill

ópte el. óp té el. óp té

intill, bredvid

sa såd han jo ópte kóozen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptill
adv.

opté

intill, invid

han både opté

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

optí upptill adv.

2
ḷḷa bo̤r han̠ hæ̠r optí

FÅRS

№ 289.

Fövde H. Areskoug 1925. bredvid

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

óptə l. optí uppTill adv.

dȧ va mòrka óptə
o jùsa neróʒor de voro
mỏrka upptill och ljusa
undertill (om kreatur).

K. f. 72. | dȧ va so
jènast optí Det
var (så) svart ända intill

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

óptopad

× upptoppad

rågad, fylld till brädden

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptäcka
v.

optéka

--- optéka åla snårjor ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

opvéakst

uppväxt s.

de va i min ~

uppväxttid

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppväxt

apvuest, m., -en, utan pl., uppväxt.

i min apvuest faues jorbrug ånordånare en nu.

Åsum (Barleja) Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad

(användt om nordligare belägna orter)

ópad imod brànsta.

så han vad ópad et tag.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ópad

uppåt adv.

uppåt

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad

åv. = rorut.

Lǽgor ópad i býen.

1006 Vomb, Färs hd.

1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópåd

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

han resta ópåd han
reste uppåt landet (norrut)
åv. 'bredvid'; du skor
ja ópåd spisen (ugnen).

Vomb. Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I uppåt

ópad (tryckstarkt).

ópad hár – nonstäns

uppåt desse trakterna

någonstans

K. s. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

uppåt

opad (trycksvagt).

opad en ráli bàka

~~uppför~~ för en otäck backe.

lǽŋər ópad

längre åt norr.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåtbacke
adv.

ópadbáke

jr nópadbáke

1951. S. Åeum, Fås hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àpa fór

×uppåt för

uppåt

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppåt-för
adv.

ópadfår

i nordligare trakter, annat

lágor ópadfår

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt - ifrån
adv.

ópadifrá

vanl. = nerifrån.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urbota

obǭda, adj. (indekl.), urbota, odugli

hun hade en fortepián díd, a dén ble obǭda; di skola gìtta-n tr stán.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uren

ürkn, m. och f., n. -ked, pl. ürna, komp. ürnare, -nast, duktig, kraftig, präktig, om husdjur.

Ja hade altid ürna öxn.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ummakare

ummágare, -rn, sällan i pl. (ummágare, -arna), ummakare.

ummágare pá̱rsen.

du sa̱ du skola ble ummágare.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakare

urmágark, -´-en m.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakare

urmágarh, -´-an, = m.

urmágaren han͜ laga͜ klòkor urmakaren han lagade klockor

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakare

urmågare, -an.

en liden urmågare, en kipblej

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakare

urmágare, -en

han hade lært på urmágaren

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö. Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975–79

1979 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakare

urmágarә m.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*urveta

urvéda

I uttr. gå i urvéda
gå vilse, gå omkring i
blindo

så gick di i urvéda.

K. J. 71.
Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ursäit en

ursälet s.

ursäkt

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ursåcta! (imperativ)   ursäkta vb

ursäkta

№ 290.

Sofde   Fårs hd.   H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usch

a̲ʒ

a̲ʒ, hær ‿ komor ‿ en ‿ hå̀r̲alvi̲ŋ! Usch, hå̀r kommer en ‾virvelvind!

K.f.71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usch

ɑ̄ʃ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

úsel

usal

da va úsel dọn

usel

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usel

ùsala obest. pl.

da va ùsala kòjor de

bòda i

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uslig

ụsli l. -lijor, m. och f., n. -let, pl. -lija, komp. ụslijare, -jast, usel, eländig.

di kụna sal ble lija sa ụslija. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

úd i rá = i rad

di kom a drak kåfe
tva gåga úd i rá.

1954. S. Åsum, Fär hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

de fósta kríjed brød

úd

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ụd

men ụt f.ö. ord som börja med d:

àḷa fḳọrde han ụ́t dom ạ̀lí ḳọ́ba

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut;

ud prep.

vi ska gọu ud

o si tị dam;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut
adv.

ud

då fek ja änte lóv a gå úd

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut
adv.

u̲d

nú̲ ha di burd̲ad ú̲d vǽ̲jan.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut adv.

de la véstor úd ifra lòvestá

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut
adv.

ud

nar hum kom úd ...

úd te væjen

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

u̲d

de̲la ú̲d

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ud

ut

di (ɔ: mållorna) brẽda ꜜ su

úd ꜜ sǫágrana

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II ut

úd om dø̌rlen ut om

dø̌rren

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ud ut

sprē͜ ú̲d sprida ut;
sprē͜ ú̲d mø̲gz sprida
ut gödsel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut
adv.

ud

flyda ud

te jul skala vævan ud

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud eller ing
ut eller in

uttryck för vimmelkantig

han ble så rädd, så han
visste varken ud eller ing.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
konj.

ùdan

hai = annat än, om icke

--- udan dá ---

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

adv. och konj

ùdan

1. = förutan (lat. sine). 2. = annat än.

(2) dær va ènte udan stenkíe, næ han jùta si.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

konj.

u̲dan, ũ̲dan

= annat än, om icke

dæ va nó̲k ìŋan a jí̲k dø̲rran

forbí̲, ũdan di' fí̲k ---

Nr 4802. Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ūtan

udan

"jà e innte rädd udan fåu.."

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùdan = annat än

de fék en ènta ùdan om

sóndorna

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udan

ūdan

s. 95

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
konj.

udan, udan

ènte udan ....

inte annat än

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
kōnj.

nú kan di knápt ga ǫvo
vǽjen, udan di ska ha bíl.

di hàde ènte udan sóna fór.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùdan

1. utan

prep.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. utan
konj.

ùdan

om inte

— ùdan de kona — snùgza — dom — te om inte de kunde smyga sig till (att göra det.).

M. f. 71

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùdan

ṇ̊te ùdan blott, bara
da va ṇ̊te ùdan lȧsor
det var bara paltor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II utan

Åv. 'utom'

... ùdan når ja e

tvòŋen tid utom när jag

är tvungen till det

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III utan

ja ha inte udan én øl jag har bara en flaska öl

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ùdan

utan

prep. adv.

ȯta ùdan blon, endast

nú dansa de ȯta
ũdan drityzablånzy

Nu dansa de bara "drikkablandning", dvs. struntdanser.

K. f. 71

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II utan

de ánra e ͜ ȯta
udan ͜ tráḻ. De andra
är bara (ingenting annat
än) otacka människor.

K. 4. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II utan

ùta --- ùdan blou

ja har åldrig nyttgad
udan törkla. Jag har
aldrig använt annat än
schalett (blou schalett, aldrig
aldrig hatt).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Sövde, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan prep.

ènte udan = intet annat än

de e ènte udan tàsafóna ált ihópa

Öved kv. f. 1870

Nr 7899 Öved Färs hd

I Ingers 1940

1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
konj.

ùdan

di kone ènte fa nona ryggzetræ,
udan di hade svæn te ryggnry

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utanbys

ùdanbýs. adv., ×utanbys, utombys.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

ùdan fár

frún han gåe opa på
tjòrkegåurren, hár ùdan fár

1951. Östraby, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

udanfór

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

ūdanfōr, prep., ūtanför.

han blyff stånas ūdanfōr gåwlen. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

udanfør[1], udanfør[2] l.
udan før[2], adv., utanför.

Åsum. S.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

udanfor - hüsen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför
adv.

udanfór

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

adv.

udanfór d. ùdan fór
d. ùdan fár

hon sàte dan i skóven
udanfór

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför II

dæn biden som e dæn
ùdan fø̀r de a ràkepláspen.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùdanifrạ̊, adv. utanifrån

utifrån.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utankjol

ùdanʒʒål

yttertjol

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanläka

ūdanläjsa, f., -n, pl. -sor, -na, utanläka. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom
adv.

ùdan óm

utanför

hǽr kan di sàta ùdan óm

hǽr som hélst

(resgods o.d., utan att riskera att det stjäles).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan om
adv.

ùdan óm

han kopa í en bdón dáa ùdan óm.

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
udanom   utanom prep.

vi ha en presis
2 1
udanom husen.

Östraby.

ùdanom byen.

Frenninge.

№ 287.

Östraby   utom, utanför

FÅRS
H. A...son 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan om

prep.

udan åmm

"å stådde se udan åmm vöjjnehus dören ..."

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan om

adv.

ùdan óm

utanför

dá stá den ùdan óm

näml. bakugnen, som stack utom ytterväggen.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan om

adv. & prep.

ùdan óm el. ùdanom

utanför.

han e fån?

han e dær ùdan óm (d.v.s. utanför gårdsplanen. på utsidan av längorna).

1.1-5. Öved. Färs hd.

Nr 7899

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùdanóm, adv. o prep., utanom, utanför.

de va i gåren hǽr ùdanóm byen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ůdanàm, prep. och adv. utanom, utom. Vollsjö. Fs.
di körde ůdanàm vəjen. du kan jo stäma ůdanàm pårten. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùdanóm — utanom
prep.

l. ùdanom
utanför

ùdanóm lȁgan utanför gårdslången

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanpå

ùdanpå, adv. , utanpå

så vile han ente ha di ùdanpå.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utansida

ụdan̲sìja, f., -n, pl. -jor, -rna, yttersida.

ụdan̲sìjan e påmlad aw jåras̲mæ̀rlen.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanskakel

²udanskāgel, m., -ln, pl. -gla, -na, ytterskalm på en gammaldags, med 4 skalmar, 2 inre och 2 yttre, försedd allmogevagn.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utansockens

ùdansàwns, adv., utom sockn.;
han e ffø̠rd ùdansàwns.
Begagnas äfven någon gång
som adj., ej tillhörande socknen.
ùdansàwns kredz.

Åsum (Barleja) Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ˣ utansockenare

u̲dansa␣̂gnare n s.

ja̲ tro̲r de̲ e̲ e̲n u̲dansaˆgnare hæ̲r kómmar.

FÅRS

Tenninge № 287. utom sorknen boende

H. Areskog 1931

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utantill

ùdanté

på utsidan.

en kan knèpa håspen bo
ùdanté a ìjanté .

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utantill

adv.

ja kán ed udanti

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utantill

ụ̄dan̲ti, adv., utanpå.
hu̲en se̲r bra̲ ụ̄d ụ̄dan̲ti, men̲ ....

Frä̊nninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utantill
adv

ùdanti = på utsidan, utanpå

udanti blank. injanti skrank = fina kläder ytterst, men dåliga innankläder.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣutantröja

ùdantröja f.

ytterträja

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanåt
adv.

ùdanód

utantill

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanåt
adv.

ùdanód

utantill

han kåna bo ùdanód a ìzanód

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanåt

ūdanȯd, adv., utantill.

lēsa ūdanȯd.

Fränninge Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²udanad utanåt adv.

№ 289. FÅRS

Sövde² H. Areskoug 1925. utantill

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utaring

ud-farring

ifrån annan by.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ utarst
a. o. adv.

ùdast

ytterst

den ùdaste tróvan (tråden; näml. på en väv.)

7050. Långaröd, Färs hd. J. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²udast ˣutarst adv.

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925. ytterst

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utaast

adj. o. adv.

ùdast

den ùdaste stùan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* utarst
adj.

ùdast

yttest

den ùdaste stùan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×utballnad

údbålnad; n. = adj.:
uppsvälld på grund av fukt (t. ex. om korn, som måltas).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×utblötad

úd blýdad

som blötts (om hår)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbränd

údbränt

da e údbränt det
har slocknat i spisen

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281. utbrytning

udbrýdniŋ, m., -en, utan pl., 1) utbrytning, enskiftets införande i en by. Sin så bliff her ud-brýdniŋ o lanmétare o så fiŋe bönorna ãned o hita på; 2) benämning på det utom byn liggande område, där de vid enskiftet utflyttade (utbrutna) gårdarne äro belägna. di bo på udbrýdniŋen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbytning

udbýdniŋ, m., -en, utan pl.

1. enskiftets införande i en by.

sín sa blifs hæn udbýdniŋ o

lanmétare o sa fiŋe

búnorna ànad o hita pǽ;

2. (forts.)

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbrytning II

2. benämning på det utom byn liggande område, där de vid enskiftet utflyttade gårdarne äro belägna.

di bo̤ på udbrydniŋen

- Tolånga -

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbygge

udbýgge. -ed, utbygge.

te når dæ va stort udbýgge
di kala våpenhús. (näml. å
kyrkan före ombyggnaden 1871).
dæ va lida gråna udbýgge.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ūdǿ · utdöd adj.
~́a

di e ~́a nu

№ 289. **FÅRS** utdöd

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ũdẽ

ute

ute

№ 290

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sõfde, Rõddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
uden

ute adv.

№ 289. ute
FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute,

ùdə adv.

di é ùdə o hòstar,

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ùte

ùda

Nr 7503 Hamsås i Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

vi gjupta gäratór
ùda i mùsan. Vi köp-
te skårtorv ute i mossen./
nar di va mä
M. J. 77./ så ùda, so stämda
di ja nón góz,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ute

o. då pasa fåjlan på o. påta. När de voro med sålunda ute (på åkern), så stannade de jin någon gång*) och då passade fölen på att dia.

*) d. v. s.: drängarna gjorde ett uppehåll i arbetet.

M. f. 77.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùda

ùda ikrig ute i markerna

K. f. 72.

... nar vi har vad ùda non stäns när vi har varit ute någonstans. Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II ute

dɪ hada ịnte rahänt
för o tá dóm ụda
det var inte lätt för dem
att ta dem (ɔ: unghästarna)
ute (i betesmarken).

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùda

lǽzor ùda långre

utē

37. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II ute

de ha vared ude för bysara vör de ha varit ute för värre väder

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
adv.

ùde

ùde ve gòmastórp

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùda

di kona gót sèda bo ùde a

ège

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
adv.

ùde

dó e de lánt ùde
(om släktskap).

jà e bekánt me væjana dœe ùde

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inda ute

ute

№ 290.

Röddings, Fårs hd, H. Ansker 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
adv.

ùda

di va ùda for jàmnan

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
adv.

ù̲da

è̲n̲a ù̲da ve klóstons fǣ̲l,
tèt̲a ve stenbrót̲ad.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ude

en natt prosten va ude å

reste ...

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùda

uda på tìlad

Nr 4489 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

anv. om västligare belägna

orter:

han fjènte ude i tvéd.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*uteifrå
prep.

udaifro tryksv.

från, ute ifrån

han va kommen udaifro søsta. Han hade kommit från (härstammade från) Töreståd

Ramsåen.

N. 8. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute-ifrån

ùdeifrá. utifrån, adv. & prep.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uteliggare

udelidjare, -en

(udeliggare). sättugn.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×utet;

ú'ded adv.

ut;

di hade bú'd dar
ú'ded;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×utet;
úded adv.

ut;
vi gø̇ur úded;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utet;

úded adv.

ut;

doras søn skule
bìla for na úded;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utet
adv.

úded, biform till ud, ut.

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ utet
adv.

ú̱ded

bifoɾm till u̱d. ut, (utan ändning i betydelsen, men alltid i starkton)

Vollsjö
~~tjä~~ tjä̀nregen fo̱r ú̱ded a lo̱kte óp̱ dó̱ren.

Nr 4439 Färs hd
I. Ingers 1948
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uteid
adv.

ùdevé

på utsidan, i den yttre ändan

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

ú̲dfat̲i

n̲ò̲rstrum̲ han blek̲ ú̲dfat̲i

dǿ̲r blek̲ han ú̲dfat̲i.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

ụdfaḷị [1] l. -lijor, m. och f., n. -let. pl. -lija, utfattig.

dị sụde [2], li dị blẹ ụdfaḷija [1].

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

údfáti. utfattig.

den fósta som arendéra nöiegår han hede Låntmansen; hån ble údfáti po-ed.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

údfåti

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utflykt

udflýktor pl.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udfærd en

utfård s.

utfård

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ú̱dfor, utför.

ut för
adv.

nu̱ går de ú̱dfor.

Vomb

I. Ingers 1930.

Fäis

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut för

ụdfọr l. ụdfọra, adv.
utåt.
han vre den ẹnẹ fødlen ụdfọr.

Tollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgör

údfor

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utför ett
adv.

uforát = oupphörligt

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut för ett
år.

úd for ét

oupphörligt

de spø̀gza dær úd for ét; dær
va et få̀rlat alǿ i kǿstala a
ǿvor ålt.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣŭtfōra
adv.

ūdfōra
utåt, utför

dá trødda dr ūdfōra
då gingo de utför med skorna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utföre
adv.

údfora

han hade den vräga sian údfora
= vanog och otillgänglig.

9340 Tolånga. Färs hd
M. Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utföra
a

ú̲dfo̲ra

ga ú̲dfo̲ra = bli ovänskap.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut/förr ctc

uedforet l. ued for et, adv., alltjämt.

Kärrstorp. J S.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×utföråt
adv.

ūdforād

utåt

K. f. 72

venas ~ våndas utåt

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utgalen
adj.

údgalen

utskriken, dåligt beryktad.

en fe ju åjta se for a blø údgalen ---

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgammal

^{1}udgamal, m. och f., n. -t, pl. -gamla, kompar. obrukl.; utgammal.

^{2}dine ^{2}piffalhuwaw e ^{1}udgamal.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgiven

údjin

p.p. av ji úd

héen e en bóg som e údjin.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgropad

údgravad, neutr. =, pl. -ade

utvikad

nú e màrkorna mér údgravade.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgå

udgå (-går, pl. -gå, -je pl. och konj. -je l. -jiff pl. och konj. -jinze, -gåd) intr., stå ut (med), gå i land (med).

han kunne ente udgå me sa styt arbéj. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgång

ùdgóz

(i konkret betyd.)

K. f. 72:

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

údgán, neutr. údgád, utgången = avlagd, bortlagd.

nu går di ènte i tjòrke mer, nu e de údgád (gå i tjòrke = kyrktagas).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281. utgången

[1] u̲dga̲n, m. och f., n. -ga̲d, pl. -ga̲na, brukas blott predikativt. Utan komp., eg. utgången; brukas i bet. vissnad, om en växt, utarmad, utbarad, om människor.

Hu̲en ka̲n hå̲la [2] si̲, me brä̲nevi̲n [2]: hu̲en e ä̲nte [2] sa u̲dga̲n [1]. Fränninge.

Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgångsök

udgånsødz, n., -ed, pl. =, -en, eg. utgångshäst; häst, som enligt bruket i äldre tid gick ute på helet året om. Brandstad, Fränninge, Västerstad.

Udgånsødzen va sa råska o dåklija, åli fuga.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgångsök

udgázsögz, n., -ed, pl. =, -en

häst som enl. bruket i äldre tid gick ute på bete året om.

stånzam jinza udgázsögzen ena häfra ena hén ti ostraháv.

(jfr Östra hav) Västerstad

Nr 281 b Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgångsök II

stòŋam jiŋa udgáŋsøggen èna hæfra èna hén ti østrahåv.

(se Østra hav) Vusterstad

udgáŋsøggen jiŋa ùde, am de va àli sadánt uvær. Brandstad-281 Fårs hd. P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udgåd
utgått

utgått
(sup.)

när dräktighetsperioden är slut
för ett djur, då har det udgåd.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthuggning

uthǫ́gnęŋ -en -or -orna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*uthulvad

údhǫ̊lvad; n. =

urholkat; gjord konkav

(om ett trästycke, som formades

till tråg, träskor o.d.)

de va údhǫ̊lvad ow en

hél plǫ̀zka (om ett *drygt-

tråg)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus

uedhus, n., -ed, pl. =, -en, uthus.

hun bøde i et uedhus.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus

udhús n.; pl. =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut-hus

udhús; pl. =; – ´an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthusdörr

ùdhusdör

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthuslånga

uedhúeslaŋa, f., -n, pl. -ŋor, -na, uthuslånga.

han ha bogt uedhúeslaŋorna ám.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthuslänga

udhúsléja, -an, -or, -orna, uthus-länga.

sín böjde barónen udhúsléjan te hànom.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthuslånga

udhúsláeya -an -or -orna.

& Kårstorp

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

uthuslæŋa n — — utthuslänga s.

ekonomibyggnad

№ 289. FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utjämnad

údjømnad

en slétøn gráv den e jø
fórt údjømnad.

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkant
s.

udkánt -en -or -orna

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkant

udkánt -en

bá ude i en udkánt.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utklipp
s.

utklipp, -ed

(tidnings-)utklipp

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Vollsjö i Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utklädd

udkléd ; pl. ´ ˈ a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkörd

úddfjørd, pl. -a

áin gång stælde di té, sæ di ble úddfjørda

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udlånad   utlandt

utlandet

di hyfga pån udlånad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utland

best. f. udlánad

4439. Vollsjö, Fär hd. 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlandt

udlåned, utlandet

jo, di sa ad han va eya i udlåned a drev den åne ud aw en prensesa

(om prästen Albrekt Ramm i Vomb)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlevad

ụdlọvad l. -or, m. oh f., n. -vad, pl. -vada oh -de, utan komp., utlefvad.

en tịlijor ụdlọvador råba som jạ ha ẹnte på gạ̊zan o jọ̈ra. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utloppo, s.

udlóps/, -́ad; -, -́an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlänning

udlǽnɛŋ pl. -a

4439. Vollsjö, Färs hd. 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlänning

udlæŋiŋ pl. -a.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlård

údlærdor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmark

udmårkor pl.

avsides från gården liggande, ej uppodlade marker

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmåtning

udmētniŋ, m., -en, pl. -or, -na, utmåtning (för skuld).

stålad blik satt po udmētniŋ.

di såte udmētniŋ po nam.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmätning

udmètniŋ, m., -en, pl. -or, -na, utmätning.

di såte udmètniŋ po' nam.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmåtning

udmétning
(exekutiv utmätning)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmätningsauktion

uemētnizsakšōn, m., -en, pl. -or, -na, utmätningsauktion.

Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom

ùdom

han sáịi a làịsa ùdom glàsýjen.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
uidan   utom prep.

2 2
nul e di døa åla —
ja.

utom

№ 289. FÅRS

S. Åsund   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom

ùdom, prep., utom, utan

ja kan ènte se ùdom glaryjen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom

udom - itza

för såvitt icke

... udom - itza dar - va -
trååad (Man kunde inte
gå dit). för så vitt icke
snön var tiltrampad.

K. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom

udóm

han va rént udóm si

= tröstlös och ledsen.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utombys
adv.

udombys ifrå
utombyare

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrikes ord.

udrikes

"i et lann udrikes ..."

delvis rspr.; jfr

udanlans i andra dial.

s. 33

J–s. Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrikes

u̱dri̱fzes, adv., utrikes.
Vollsjö. Fs.

u̱dri̱ffses, troligen individuellt. Fränninge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ utrockad

údrókad

utarbetad ?

mǿ̀laren va údrókad

möjl. av ròka = rucka; när möllan är i gång, ròkar den, och möllaren, som upp-hålit med rörelsen, är alltså údrókad.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrotad

udrátad

delvis syn.

Brandstad

Nr 4802.

Nr ~~4439~~ Färs hd

I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrymme

udrúma n.

(Nyare ord med anpassning efter målets ljudoch accentförhållanden)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uträkning

udräkniŋ, m., -en, pl. -or, -na, uträkning, beräkning.
en ska altid ha udräkniŋ me sä.

№ 281.
Färs hd
Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uträtta

pedrata (-rator, -räte, -rät, -rät, imperat. -rät) Fs., uträtta.
han pedräte pästan inganting.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uträtta, vb

udrætta, -ar; -a; -ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ụdrẹ́ta ~ ~́d uträtta vb

uträtta

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udrătta

udrătta s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsatt

údsát; pl. ´ ´ a
(för gångdonar o. d.)

dé va di mæd úd-
sáta för. Det voro de
mycket utsatta för.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsatt

úds̄át̲ pret. part.

som sattes ut någonstans, som flyttats ut någonstans

K. f. 72 | (om T. ex. ett skåp, ett bord)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsikt
s.

udsíkt. -en

dær ble betón udsíkt.

1954.

S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsikt
s.

udsíkt, -en

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskriven

uidskréven

1943. 4151 S. Åsum Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskuren

úldskoren, neutr. -ed

1950 Nr 4802. Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskuren
a.

údskören. pl. údskörna

skulpterad (om trä)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udjelning

utskällning

'utskällning'
ovett

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskänkning

udʃæ̍ŋkneŋ, -en

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslag;

udslåv, - hds.

o so kåm.

udslåvad;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslag

udsla̱v, n., -ed. pl. =, -en, utslag (i en rättegång).

Ja va̱ inte me̱r en saks år, når ja kune le̱sa udsla̱v.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslagen

[1]uslan, m. och f., n. -slad, pl. -slana, komp. -slanare, -slanast, 1/ utslagen, om blommor; 2/ behäftad med hudutslag. hun bleff [1]uslan [2]gjor [2]hela [1]kråpen.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslagen

údslán; pl. ´ – ˙ – a
som får hudutslag

dä ble údslána på
krópan. De fings utslag
på kroppen.

K. J. 71. Nr 290. Färs hd

Sövde Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslåtad

ūdslåtad

utjämnad

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×utslått

sb.

udslåt

-hudutslag-

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vänstad

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslått

ueslåt[1], m., -ten, utan pl., utslag, nedåkomma.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslått

uedslåt, m., -en, utan pl., utslag.

pijan hun fikk uedslåt på hela kråpen. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ūslē't

ˣutslätt s.

utslag, finnar

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utslätt
sb.

udslát

utslag i huden, hudutslag

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×utslätt

udslát n.; pl. = sb.

utslag i huden., hudutslag.

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ųdslāt́   ×utslätt s.

utslag, finnar

№ 289.   FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x^ utslätt s.

udslȧ̆t, -ad

utslag (hudsjukdom)

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utspri̇lad

2
u̇dspri̇lad pl ə ag:

bórtfarna e
2
u̇dspri̇lada.

№ 287.
FÅRS
utsprungen

2
Öved

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ʹudspriʹlad ˣutsprilad adj.

ʹ— e

bórfzorna e ʹudspriladə

utsprungen

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utstrutad

ú̲dstru̲dad

fint klädd.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utställning

udstǽlnęŋ, -ən

exposition.

m̀ålnə udstǽlnęŋ

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsåde

udsǽda n.

framstǽgfjed skala di' ha

ti udsǽda, so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsäde
s.

udsǽde, -ed

Inlånat i denna form (det genuina torde vara *sǽasǽ)

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsäde

utsäde n.

Nyare ord med anpassning efter målets accentsystem. Jfr ˣså-säd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttal

utál n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttal

utål, -ad

so behólt di dé utålad

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttal
s.

utál, -ad

hae e mòoga utál som e
hàldánst

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utter

ǫ́dor, m., -en, pl. ǫ́dra, -rna, utter.

Åsum. Fs.

ǫ́doren sprant lanmárken.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utter p.

ódor en — —

de gåmle sa de sköle

ed o java ~.

utter

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ådar[1] lån — — utter s.

№ 287.

utter

Fenninge FÅRS H. Aronsson 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ódor len utter s.

jægaren hade bad
~len

utter

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ö̲derjaᶇt-an – utterjakt s.

v̲z ska a̲id po
ö̲derjaᶇt.

№ 287.

utterjäkt

Fremminge

FÄRS
H. Aroskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttill

ȕttɐ

långs, bredvid ǽɐn

dɐ̀ som ɐ læɐ ȕdtɐ ǽtɐn, dí hø̀stas det (ɔ: av äng- arna), som låg långs ån, det "höstades" (ɔ: gräset slogs och inbärgades).

N. J. 71 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttjänt

úddtjént

han ha úddtjént

tjänat slut; upphört att verka

både om person och sak; hái om en mölla.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrycka sig

utrý̲ka si

3 pl. utrý̲ka dom

di kon̲e utrý̲ka dom so f̲int

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröskat

ųdtörʒad pret. part. n.

Uttr. ha – ųdtörʒad
ha sluttröskat, ha färdig-
tröskat (under de gamla
slagornas tid). Ofta hade
man avslutat trösk-
ningen först vid
julttiden.

M. J. 77.

Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröskan

[1] udtågen, m. och f., n. -gad, pl. obrukl., utröskad, sluttröskad.

Hela [2] grøden [2] va udtagen [1] ti jul.

han ni udtagad [1] inu [1 2]?

Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsvalten

1
udsvalten, m. ok f., n. -ted, pl. -tna, eg. utsvulten; förvulten.

2 1
grisana va udsvaltna, nær ja fikk dam.

Tolsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvattnad

údvánad, neutr. = urvattnad, kraftlös

fórad e údvánad.

(gm långvarigt regnande).

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utväg

udväj

hita på en udväj

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utväg

udväj

hita på en udväj.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utvändes
adj.

udvéndes, oböjl.

utvändig

udvéndes våror.

udvéndes arbej

Öved

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utvändes
adv.

udvéndes

utvändigt.

hun e sa slàrved a gít udvéndes.

ùved

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utvändes

ụdvä̍ṇdes, adj., oböjl., sing. oh pl., utvändig.
ụdvä̍ṇdes vå̀ṛor.
ụdvä̍ṇdes ạṛbǟ̍j. Öved. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utvändes

(udvändas, adv., utvärdigt.

Huen e sa slårved o. fit

~~ud~~ (udvändas. Öved. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

ūdåd

I uttr. som: långt ūdåd
långt borta

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt;

údad adv.

de é hǽr údad;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

úðaď

Spec. = västerut,
liksom ópad = norrut.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣutāta

pl. utǽjdor

= råttor och möss. jfr ˣoåte.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uv

Se hornuv

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaoker

vákort n.

Repe-lån.

J-s.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
s.

va

vadställe, där man körde i vattnet.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad;

va, -ads.

dar vá et vá;

= vadställe

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

pron.

ha

há for nụd vad för

något

Tolånga

Nr 6755. Färs hd

Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

pron.

ha

há e̲ de den he̲don?

há for et hu̲s som hälst.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

há

há vel dú ha?
en handlare till en kund.

V.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. **vad**

pron.

År. ha*1 ; had (svagtr.)

há kalas. dí, nar - di -
skole - ha - kåfebrùnor
brènda - non - göz ?

(Fråga av M. f. 87 till K. f. 99 med anl. av en fråga från upptecknaren) *1) Starktr. o. svagtr.

Åvestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

had

elor had han é eller
vad han är

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

had, hat
pron.

hat da é

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

had vad

hat (framför -d och -t)

ja ve [2] inte hat de

va

vad

№ 290.

Sjöde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vad
pron.

ha l. had
yngre va
K. f. 72.

ha vát du kàla dæd?
Vad var det de kallade det?
K. f. 72

hád jør. hum? Vad gör
hon?
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad II

jà star tr fjénst hat di

vrl há.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

vat ff ord som börjar på -d:

vat de é ...

di ha sét vat dɪd é.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad pron.

va

"så äita di va du jöz..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fär- hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

s. 90

hād

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hād eller hā. interrog. pron., vad

hād e dı̄d? oviss; kanske denna uppgift stammar från Övedskloster.

Öved.
~~Vomb~~.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

pron.

ha eller ha el. had
el. hat före ord som börjar med d.

ha vá de han hida, svarfáren?

ha e de de hidon?
han va fàrlat hágalen, ela ha jà ska si.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

ha (trycksv.)

Nr 7503 Hamsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

ha‿ va‿ da‿ han‿ håda?
Vad var det han hade?

ja‿ vęd‿ ịte, hat‿
n. f. 71 / da‿ vá. Jag vet
inte, vad det var.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

va

vad

pron.

vá ska du öpa så

tilla för? Varför skall

du stiga upp så tidigt

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

va

"va hann nånstinjans ville"

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad pron.

va

"va ska du ha di blied

ti?..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

ha

ha ska du, ànors, i dá?

1947. S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

vad
pron.

da ‿ e ‿ rént
rysalat, va ‿ männ‿for e ‿
lea det är alldeles för-
färligt, vad människor är
elaka.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

ha?

hat ffr ord som börjar på -d.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

hat fte ord som börjar med
d:

ela hat de hédor ....

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

va eller vad

vat, pron., vad. pron.

(när ett med d- böjande ord följer).

1. ja ved ente vat di kålar de for

2. dó fék di vat di vele jé.

vá e dé, vad är det?

äldre ha: há e dé?

- Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

va

vad pron.

№ 289. FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

vad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha   vad

ha sjór du pąg?

svagtrycksform för had = vad?

№ 290.

Sjöde   Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

va pron.

vá‿for‿nöd som‿hélst vad för något som helst

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II vad

pron.

dɛ tȍjda brǿ o vát ti kȍna.[x)] De tiggde bröd och vad de kande (behöva).

K. J. 71

Sövde

x) överg. d > t

förg. d

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

vad

dí, vá va hùnad pron.

hon fi̦ʒ̦ aw, rikmástaren.

Det var vad (den) tröst hon fick av rytsmästaren.

(Se närmare u. rytt-mästare).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

vad
pron.

had ed de hedor?

Vad är det det heter (kallas)?

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

ha el. had el. hat (för
ord som börjar med d)

di ville höra på hat de vá.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

had (svagtryck) pron.

had é ‿ dær? Vad är

dåi? (: vad står på).

K. f. 72

ja ‿ vεd ‿ nastan ‿ ȫta,
hat ‿ dεr ‿ mènta jag vet
nåstan inte, vad de menade.
Tolånga. (ds.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad;

hạ pr. n.

ja véd ènte ha

de hède;

M 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

ha

ha glö̱ra du e̱te ?

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

ha

ha hide han?

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad;

hạ pr.

ha ẹ dẹ́?

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Sta~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

ha

ha é de? = vad stå på?

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

haad, (had)

vad

Haad sier du.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
haad ? (had) mon.

vad för något

Nr 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vada

va. vada; var. vàde. vad.

1. di mote vá ovor strúmen bo víntor a somar.

2. hon jik liàsom hon jik a vàde i ván.

Tomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

vad för

háfor

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

I ett uttryck som: háfor, nud? Vad för något? Vadfalls? (Då man ej uppfattat en fråga).

M. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II vadför

háfor krégz som-
hélst. Vadför kreatur som
helst.

N. f. 71.

'Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad för

háfor

varför

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad-för-en

s. 94

hå får en

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vàlmal, ≥ -ed (sic!)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålmal[2]

vadmal s.

vadmal

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vå²lmal, n., -ed, utan pl., vadmal.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vàlmal

K. f. 7.1

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vàlmal

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valmal en [2 over a]

vadmal s.

vadmal

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmall;

vàlmal, -len s.

di hàde klár ou

vàlmal.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmall,

vàlmal, -lns.

vàlmål* ela

vàrfgan,

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmall;

vàlmal, -lns.

di hade klǿrna
ou vàlmal,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~vadmalt~~ ;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalskant

vàlmalskánt pl. -or

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalstjól

vàlmalstʒʒ̠ȯl; pl. ˋ – ˊa

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valmalskjörtel

vàlmalszgørtla pl.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{2}vålmalsklo̲ka n ^{x}vadmalsklocka

kjol av vadmal

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalskläder

pl. vàlmalsklæ̲r, -na

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalskläder

vålmalsklær, m., -na, pluralt, vadmalskläder.
Ja spente for vålmalsklær.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsklädning

vå²lmalsklänig, m., -gen, pl. -gor, -na, vadmalskostym. drä¹gen fick¹ en vå²lmalsklä-nig om aored. Västerstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

váḿmen

vad men

varfŏr

№ 290.

Sŏfde Fărs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våcle n våcla na vagel s.

pinne för hönsen att sitta på om nätterna

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vå²del en vå²dla na vagel s.

sittpinne för höns

№ 290.

Så²fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vagga

vàgga, -an, -or sb.

(ɔ: den. gick. på lån, d.v.s. en vagga lånades ut till hemmen allt efter behov).

R. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vagga
vb.

vàga, =

vaga glùta vagga
barn:

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagga

vàga -an

mi̇t fór kákalonsbäjtfen dæn va brèdon som vàgan stó po.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàga. -an. -or. -orna. vagga.

byen brände när mor la i vàgan (om den stora eldsvådan 1821).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaggängel

sb.

vàgajǽzla pl.

vaggmedar

K. s. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vagle

vȁjle . -en

hönsens sittplatsen om natten .

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1928.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vagle;

vàjle, -en s.

stänger, på vilka hönsen sitter;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vagle

våjle, m., -n, pl. -la, -na, pinne för höns att sitta på under natten.

hun ta hønan pø kred o ga'na brø har kvel, innan hun såte 'na po våjlen.

Frånninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagle

vàjla m.

sittstång för höns

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

"˙ ˙
vöjjnen 'vagnen'

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn,

vojn, -ˈbn s.

-ˈa, -na,

di hade bnta fjæra i vojnana.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vạ̄in, vạ̄inan vagn

vagn

vi hạdu en vạ̄in som

hạdu kạ̄stad moga pæga

nū

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vo̜jn, m., vo̜̍jnen, pl. vo̜̍jna, -na, vagn. Västerstad-Fs.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vȯjn. vagn;

han jifg ud i vȯjnen

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fårs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vɑ̨̈n ɑn ²a na vagn s.

№ 289. vagn

FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vo̱jn. ´-en. `-a. -ana. vagn.

ja kon̲e än̲te dra i̱n vo̱jnen.

han̲ kòpa ja áv̲ vo̱jnen.

vójnen hèl̲ar.

Vomb m. fl.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vɑjn, ´-en, ˋ-a

l. vɑjn

so va dɛ hèna i mín vɑjn

så voro de borta i min vagn

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

våjn -en

hære e vel ènte so vi kan
fa lida gròna sèva a smòrja
vójnen me?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn II

ja hada en mèed finaea
vöjn en hán hada.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn
s.

vòjn

han fòrda me häst a vòjn

di lå båg i vòjnan

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn,
vojn, -´ən s.
-`a, -na,

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vogn
s.

vojn. -an. -a, -ana

dær va åla ståtarna
forsåmlada i våjnana.

nåml. för att resa till Sjöbo
marknad.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn II

nan han sat̲e si óp̲ i

vójnen, fek̲ di ènte ǿ̲dzen

te a gá̲

om Åsumspågen, då han var stämd till tinget i Sjöbo.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn;

vojn, -́ln s.
-̀a, - na;
ja fålt ou ln vojn;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn,

vojn, - ́ən s.

- ̀a, - na,

Ⓐ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vo̜gn, ´en, `a, `ana m.

vànlia vò̜gna vanliga vagnar.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn;

vòjn, ´-ən s.

-̀a, -na;

Tolånga;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn.

vågn, ´en, ˋa, ˋana

m.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn,

vòjn, -hn s.

-a, - na,

ja ska smòrja vòjnhn,

-

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vojn, ´-en, `-a, `-ana

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

våjn, m., våjnen¹, pl. våjna²,
-na, vagn.

Vollsjö. Fs.

vajn. Fränninge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vojn. pl. vòjna

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaga:

nær han kom didad, so va ènte vöjnen færi.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn II

jà sad a fált aw vöjnen nör
i en grudbözka

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vɛ̃n ɛn 2a na   vagn s.

№ 289. FÅRS

Sövde   H. Areskoug 1925.   vagn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vo̜n len ²~a na Vagn s.

de̱ mest bå̱²gaste ²~ana

vagn

№ 290.

Sōfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vein len ²a na vagn s.

jelp me o dra in
len på lon!

vagn

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vǫjn, ´-ən, ˋ-a, ˋ-ana

m.

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vøjn, ´-en, ˋ-a, ˋ-ana

m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vagnbuss

vøjnbós

trol. = ×hjulboss

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnbössa

vo̜jnbö̜́sa, -n

(vagn:) gaffel i framhånan på tistelstång och "långvagn"

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnbössa

vojnbǿsa, f., -n, pl. -sor, -sa, trägaffel, hvari mellanskalmarne på en gammaldags allmogevagn sutto.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakare

vojnmågare -aren, pl. =, -arna

Nr 4413 Vansted, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakare

vojnmågare, m., -n, pl. = l. -ra, -rna, vagnmakare.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnrackare

våjnarakare, m., -n, pl. =, -rna, vagnrackare, vredesutryck, användt om en vagn

en tog våjnaråkare.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnrede

vojnre[1], n., -d, pl. =, -n, vagns-

under-

vagnsrede, underrede till en vagn.

Ja jåre[2] nyt vojnre[1] ti-nam.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnshäst

vǫ́gnshásta pl.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsskakel

våjnskagel, m., -len, pl. -gla, -na, vagnsskalm.
Årum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnskorg

våjnskor, m., -en, pl. -a, -na, vagnskorg.

vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsport

vånsport en a na S.

stæl vånen en 2
vånsporten, når du
kåmer hum igen

№ 287. vagnsport

2 Östraby

FÄRS

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

vagnsport

vágnspǫ́rt, ´ ´ en

vagnslider, vagnsskjul

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsport

vǫ̂jnspǫʀt, -an, -a

-ɒ-

vagnsport, -lider

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsstång

vågnstög m.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsstång

vöjnstoŋ, -en. vöjnstæŋor, -orna,

vagnsstång.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsstång

vágnstóŋ

(tistelstång)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vagntjuga
sb.

vɵjntšjva f.

den gaffelliknande främre delen av långvagnen, med hjälp av vilken denna fästes vid framkärran

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnstjýva, -n

×vagnstjuga

= vagnbössa (se d. o.)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagntyg

vågntöj [1], n., -ed, utan pl., vagnstyg, trävirke (partiet) till en vagn.

Han e dåkti [2] ti jöra [2] vågntöj [1]. Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

voj

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

vag, n., våged, pl. =, -en, vak. Äfven i bet. hål, sår.
där va ed vag po isen
han kom nåjr i.
han fick ed gumpt vag
i nöwed. Östraby. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàga, -ar, -a, -ad, vaka v.

... di skola vaga ud de gamla åred a ïy de nya åred.
(näml. nyårsafton).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

vàga, =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka vb

v2ågà, —, -d

vaka

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka
vb.

vàgga, =

dr mœta vàga yvor dòm / nar dr har vàgad myed, so bler dr fordúgada (slöa och trötta)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

vàgen, neutr. vàged,
pl. vàgna, komp. vàgnare,
sup. vàgnast.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàg̲en, pl. vàg̲na, vaken.

a dràg̲a di jet̲s̲ a sýp̲ nar di ble vàg̲na íjen̲.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

vàgan

ja ha legad mjad
vàgan jag har legat myc-
ket vaken

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

vå²gen, m. och f., n. -get
pl. -gna, komp. vå²gnare,
vå²gnast, vaken.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vakenhus

vænhúsed — ⌐ s.

væ gek en i vænhúsed
so læga

sammanfallen formellt med ×vagnhus men
utgångsformen torde vara ×vakenhus.

№ 287.

FÄRS

vapenhus

Fren[illegible]ge

H. Areskoug 1924.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgna -a -ad.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

int. prət. prət. pract.
2 2 2
vagna vagna vagnad v.
pres. vakna
2
(vagnər)

2 2
ja vagna inte
1 2
fören klokan va
1
nemor fem.

№ 287.
FÅRS
vakna

Tronninge

H. Areskoug 1924
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgna -ar -a -ad

1. vakna. 2. tr. = väcka

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagna ~ ~d valena vb

~r

vakna

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgnạ, =

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàgna, -ar, -a, -ad. vakna.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vågna (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., väcka, göra vaken.

tvsl. vågna inte glütana.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vågna (-ar, -a, -ad, -a) intr., vakna.

vågna, kal, pågana sla på lemen. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagna ~ ~d valna v.
~r

so ~ ja når hon va
fira

vakna

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgn|a, =, -ad

Pres. sg. -ar

vagna‿ti´ vakna till

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta;

vu̇ta, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

ja vu̇ta jés;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vùta

(om kreatur).

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

^{2}vu̲ta (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., vakta.

ha̲r ^{2}mø̲te ^{2}vu̲ta ^{2}si̲na kre̲dz.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
v.

vàkta -ar -a -ad

valla, om kreatur.

Vollsjö, Brandstad

Nr 281 Färs hd
Per Larsson 1898.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
v.

vaùta -ar -a -ad

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta v.

vaita ~ ~d

~r

di hade en pag som
vaita doras kreg

vakta

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta;

vaṱa, -ar, -a, -ad;

ja jiṱ o vaṱa jas;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta;

vỳta, -àr, -à, -àđ;

han jèff o vỳta.

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vyta, =

densáma som vyta fåren,
han vyta krégen mä.
Densamme som vaktade fåren
han vaktade kreaturen ockso.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vàta -ar -a -ad. vakta.

ja jak a vàta kàla.

Vomb

Färs

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

$\overset{2}{\text{våjta}}$ (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., vakta, valla.
Västerstad, Östraby. Fs.

$\overset{2}{\text{våta}}$, Vollsjö, Brandstad, Åsum.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vø̂ta [2] vakta

vakta, vaktade

hær jɪt jà [1] ɑ vø̂ta [2]

som pàŋ [1]

Råttare vùta

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaeta ~ ~d vaeta vb.

~r

de hade en pag ti o ~ krégen

vakta

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta;

vi̱ta, -`ar, -`a, -`ad;

ja jȍtt o vi̱ta;

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I   vakta

vàtta, =

Pres. -ar

vakta kreatur o. d.

han skola vàta

krédzen han skulle vak-

ta kreaturen. K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vakta

vakta-fåren, vakta-svínen (med verbet i svagtryck) K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vàta, =

valla kreatur, får, svin, gäss o. d.

vi hade en höra o- vàta dóm vi hade en vallgosse, som vaktade dem.

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Sövde.
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
v.

vàta -ar -a -ad

el. vàta etc.

di kan ènte vàta.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta;

vùta, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

ja jétt o vùta jḗs;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valeta vb

vu̇tà, -t, —, -d

vaktа (djur)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktebod

vàtabå

Se 2. bod

dær va en vàtabå ti

vàtahøren

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vakteherde

vàtahǿra

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakthede

vùtahøre

vaktepojke.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 vaktahøre n 2 vaktahøra na `vaktherde, s.

vaktpojke

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vàtahøre, -en. vàtahøra, -ana.

vaktherde. vaktpojke (som vaktar kreatur)

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakt herde;

vỳtahǿ̱rr, -rn s.
-a, -na;

vaktpojke;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakthерde

vỳtahǿrа, ` – – ´ an m.

vallhjon, vallgosse

vỳtahǿrеn han vyta~

fåren, han vỹta~

~~fåsen~~ krégen~ ma. Vallgossen han vaktade

fåren, han vaktade

M. f. 71. kreaturen också.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde;

vùtahóra, – an s.

– a, – na;

vaktpojke;

ja vá vùtahóra pu

tùlasbáə;

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vakteharde

Åv. vutahøra

M-f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vaktepåk

sb.

vàtapåg m.

vallgosse, vallhjon

Jfr vaktehERde

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vaktepåk
sb.

vàtepåg m.

vaktpojke, vallgosse

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vøtahøra vaktherde

vaktpojke

som pang va han

vøtahøra

Råttare vätahøra.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vàtehóra, -an

vaktpojke.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vàtehøra m.

vallgosse; kreaturs-, får-, svin- ell. gåsvaktare

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakt herde;

vaùtahǿra, -hn s.

-a, -na;

vaktpojke;

ja va vaùtahǿra te

paꝛ nél.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vaitahöra, -an

vallkjon -

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakthede

²våtahǫ̀re, m., -n. pl. -ra, -na, kreatursvallare, manligt vallhjon.

Vomsjö. Fs.

Fränninge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktehorde

vùtahǿra m.

vaktpojke, vallgosse

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valtherde s.

vùtahǫ̀ka, -n, -a

vallpojke

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v²uteh̥orh n v²uteh̥ora na

valtherde s.

vaktpojke

№ 290.

Söfke Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktekjäp -en-a-ana. vaktkäpp

vaktekäpp. käpp som användes vid vaktning av kreatur.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Färs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktmästare

vaktmástare m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaktepåg

vòjtapåg -an -a -ana

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[2] vitepag len

× vaktpåle s.

vaktpojke

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaktpåk

vàtepág -en. -a. -ana. vaktpojke

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

val, -en, -a, -ana

(= 80 st.; om sill)

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

val, m., våle[1]n, pl. våla[2], -na, val (= 80 stycken sill).

allm. Fs.

Sannolikt riksspr.-lån; den genuina formen torde vara ˣal.

J–s.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val
s.

a̲l. ´en

en a̲l síl̲.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

˟ vala;

vàla, -àr, -àa, -àad v.

vãlla, rinna häftigt;

de valar óvor

fádad;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣvala,

vàla, -`ar, -`a, -`ad v.

starkt rinna, flyta;

då vàlar óvor;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~x vala~~ ,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vala

våla (-ar, -a, -ad) intr., uttr. för strömma, rinna.
blowed våla nørod vinorna.
hæ våla laus med aw måven
po nam. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vala
v-

vàla -ar -a -ad

välla, strömma, flöda

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valborgafton

Valbor²åtan, m., -en, pl. -²åtna, -na, Valborgs afton, aftonen den 30 April. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valborgafton

vål̲borå̲tan s.

30 april.

de vå̲ vål̲borå̲tan.

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valbor²åtan ˣvalborgafton

Valborgsmässoafton

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valborgafton

valboràtan

valborgsmässoafton (30 april)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålboråtan ˣvalborgafton s.

~ drak di mar i ben

Valborgsmässoafton

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valborgdag

Valbórdæ, m., -n. pl. =, -na, Valborgsdag, den 1 Maj.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Valdemarsbrå

válmorsbrạ́,

växtn., Baldersbrå (folk-etym.)

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valdistrikt

vålderstrik, -ed. pl. =, -en

uttrycket hört hos en i Vomb
infödd och boende kommunalman.

1948 Vomb. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valten [2]

valen adj.

han va ~ om nävana [2]

valhånt

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ valen

adj.

vålen

frusen

Nr 3401 Långaröd, Färs hd;
Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ valen

adj.

vàlen

matt; slö, lat.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×valen

vålen

stelfrusen om händerna;
äv. slapp, slö, utan fart
o. kläm

väsen o. vålen slö och
slapp till humöret

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka

vàlka, =

valka strumpor l. tyg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka
v.

vàlka -ar -a -ad

di mota vàlkan — di rula-n
på gulad.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka

v.

vàlka

gm valkning göra tyg mjukt.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka

vå̲lka [2] (-ar, -a, -ad, -ad, -a) vålka; användes i synnerhet om att rulla strumpor och annat stickadt yllety̆gg på ett redskap som består af i en ram tätt insatta käppar, för att tyget må blifva tätt och mjukt. Vomsjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valkehäck

vàlkehéfs. pl. -a

= vàlkeflåga - i väst-Skåne;

träram med däri insatta käppar

anv. att valka nystickade strumpor.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valkehäck

våˡkahäŋ, m., -ŋen, pl. -ŋa, -na, redskap bestående af i en träram insatta käppar, på hvilka ullstrumpor och annat sticktyg valkas för att blifva täta och mjuka. Vollsjö. Fa

äv. i Vanstad (PH.)

i Väst-Skåne: valkaflåga.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[2] vålkaffel en   × valkfjäl s.

bräda av en att valka strumpor på

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valkflake

vàlkaflåga

tvättbräda

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall

val, m., valen, pl. våla, -na, vau, jordvau.
Nøre po sleten na di våla
som di plantera pile po.

Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

wall-board

valbo̜á̱r

lånord; relativt nytt ord och begrepp.
(fiberplatta)

O. N.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
L. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våla v ×valle b.

vålen håde di 4 svinen

№ 287.

vassla

Tranninge FÄRS H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣvalle,

vål̲e, -lm s.

vassla,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valle,

vàle, -len s.

vassla,

vàlen de é vøted,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valle

vàle, - en s.

vassla;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²vale n   ˣvalle s.

²~n ²håde de te svínlen

vassla

№ 289.   FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vale n

* valle s.

vassla

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallgärde

vàlajára n.

av jordvall bestående

~~h~~ hägnad

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallmo

pl. valanúor, -na.

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallmo

m. valmór

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣvallnua,

valnúa, -an s.

-or, -na;

Papáver; vallmo;

dar vúsor valnúor i

rúlan,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnǿdor pl. valnöt s.

valnötter

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp pl. -a

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

volp len ~a na valp s.

valp

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

valp, ´-an, ˋ-a, ˋ-ana
m.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp;

valp, -´en s.
-̀a, -na;

hu̍ɀen har føu̍d
vạ̀lpa;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp, ´-en, ‗-a, ‗-ana

m.

K.-f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp,

vålp, -´ən s.

-̀a, -na,

hú͡ɡən har f̣ø̣ud

-vòlpa,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp. ´en, ¯a, `ana

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp, ´-an, `-a m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa;

vàlpa, ˋ-ar, ˋ-a, ˋ-ad;

húnen har vàlpad;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa;

vòlpa, -ar, -a, -ad v.

húnen har vòlpad;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa
v.

volpa, =

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa

vb.

vàlpa, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa
v.

vòlpa -a -ad
föda valpar
håzen har vòlpad

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa v.

volpa ~ ~d (2) ~r (2)

få valpar

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa

vòlpa, =

K. f. 71

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vals

val̲s, m., vå[1]l̲sen, pl. vå[2]l̲sa, -na, vals (dans).

Di̲ då[2]n̲sa ma̲st vå[2]l̲sa o på[2]l̲sor.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vals
s.

vals, -en, -a, -ana

el. vals etc.

kòmlan den han spèla èleva vàlsa i rá.

han spèla èleva vàlsa i rá.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valskvarn
s.

valskvárn, -en.

Nyare ord & begrepp.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*våltra

vb.

Refl. vå̀ltra s2 =

vå̂ltra sig (om t.ex. håstar)

hȧ́sten hade vå̀ltrad

s2. Hå̂sten hade vå̂ltrat sig.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M.f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valv

valv n.

Om t. ex. det valvda (?) taket till en bakugn

(Obs. icke yttertaket)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våltra;

våltra, -ar, -a, -ad;

han lȯu o våltra

se pu jipselhöjden;

= vältra

Hoir;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våltra, pret. -a

vă̊ltra

× våltra, v.

ȫged våltra se.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ valtra sig

vå̱²ltra sa (-ar, -a, -ad, -a) refl., vå⁴ltra sig. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

a.

vân van s. 100

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van
adj.

van; pl. ´-a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våndor van adj.

pl. vånda

han e so våndor
ved

vand

№ 289 FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

va̲n ; pl. ̀a

dä va jo vàna véd

de voro ju vana vid det

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× van, s.

i: hin van

andra sidan

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana s.

vå̱nh n

de e vå̱nlin som jo̱r le̱d

vana

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våna vana

vana

där fiꝫꝫ våna te o

lädꝫa dom

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v$\overset{2}{\text{a}}$nl n — vana s.

og som ha den v$\overset{2}{\text{a}}$nlen

vana

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana
sb.

vànk, -`en, -`or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana;

vàne, -en s.

dar fǿ̜ur du ènte
ha vàne o lèdza,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vanala
adj.

vanála (?)

saktfärdig, mindre rörlig.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanartig

vanárte; pl. –´–a

(om barn: elak, stygg)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand;

van a.

vàna pl.

hum e vån vh

äjjjelhéd;

Tön.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vand; pl. -a

van

en gamal vándor hast

en gammal van häst (ɔ: van

att draga vagnen) | dí ble di

vànda ve det bli de vanda

vid

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vånda obest.
pl.

folk va inte vånda
oh nod _ ånad. Folk
var inte vånda vid
något annat

M. f. P.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h.
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand
adj.

vand, pl. -a

ėjan di blek vanda.

el. vándor: nú va hum vándor

han va vándor.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vander

vándor

vándor ‿ ve vand vid

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandra

våndra (-ar, -a, -ad, -a)
1) tr., vandra. den vejen ha ja våndrad många gånga.
2) intr., vandra. röven våndrar mest om nöten. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandring

vànrig, ` - en

håstvandring

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandring

vànrig, \` - -en

hästvandring

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vandrings-kvinna

vandrings-kvenga s. 92
= zigenerska, tattarska

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vane

våne, m., -n, bl. obrukl., vana. Fränninge, Vollsjö.

När man o kvinna forlidz-dölet, sa e'd lijasåm twa ødz, såm ga i pår o ha vånen o tranz.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka,

vòŋka, -ar, -a, -ad.

dar vòŋkar iná,

tōr,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka

våŋka (-ar, -a, -ad) impers. vankas.

"Kåmen ni o vȧlen bryda ær iŋ, sa våŋkar hær smæl", sa ja.

Årum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka
v.

vàŋka -ar -a -ad

vankas, bestås.

om høstans tit do vàŋka dar
ìŋen midasvila.

om tit för tid, se tir II

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka.

vàŋka, -àr, -à, -àd.

dọ vàŋka dar rèdud me fyle.

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part.

2 våŋka 2 våŋka 2 våŋkad V.

vanka

pres.

2 våŋkar

sin 2 våŋka ed
dans

№ 287.

vankas

FÅRS

Östraby

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vàn̲li, vàn̲let, vàn̲lia

di flàjte vàn̲lia pe̲ja

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vàn̲lə, -`at, -`ra

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vành

en vành bòna en vanlig bonde

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànlr, -̀at, -̀ra

M. f. 71

i vànlra fál i vanliga fall. M. f. 75 (Konstr. torde vara hämtad av skriftspråk.) J—s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànli; pl. ∸-a

vànlia vòjna vanliga vagnar.

N. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånli   vanlig

vanlig

vi bøgaina vånli hødråm

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣvann,

van, -ˊed s.

vatten,

di slɑ̣w vaˊn i

bålen,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ vanna,

vȁna, -ȁr, -ȁa, -ȁad v.

vallna,

ja ska vȁna kregzan,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanarting en ~a ~na ×vanning s.

en rekte ~

vanartig person

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vansinnt

vansint l. -or, m. och f., n. -sint, pl. -sinta, vansinnig, svagsinnt. Möjligen individuellt.

Röddinge. Fs.

han va vansint i måŋa år.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskaplig

vanskábali l. -lijor, m. och f., n. -lit, pl. -lija, komp. -lijare, -lijast, vanskaplig. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskaplig

vanskábeli, neutr. -et

dær sea so vanskábelet ud
(hân på tal om en vanvårdad trädgård)

1948 Vomsjö. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskelig

vànskeli, neutr. — et

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskelig

vànskalad n.

farligt

de. va. vànskalad o. gá

po. dán stìen det var

farligt (riskabelt) att gå på

den stegen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957 59

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vànte, -en, -a, -ana. vante

1. du får ledja vàntana te
tòras på lérad (se sidan
under lérad)

2. en svédor vànte (en svettd vante)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

vànte -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

våⁿ²nte n våⁿ²nta na s.

vante

№ 289.

FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånte n vånta na vante s.

vante

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

våⁿnte. m., -n, pl. -ta, -na, vante. allm. Fs.

Färs hd

№ 281.
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

vànte -an -a -ana.

På nytt iakttaget 1959.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

vànta, ‒an, ‒a, ‒ana
m.

Jfr fingervante o. påsvante

nu e den före o slå vàntana i bored nu är han färdig att slå vanterna i bordet (:: spela konkurs)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Aresoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante;

vànte, -en s.

-à, -na;

ja hade àhi

non vànta;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantet
a-

vanted

senfärdig

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vantrevling

vantróvlig m.

husdjursunge (t. ex. gris) som ej utvecklas normalt, ej växer normalt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vå²pl̄enhus lid   vapenhus s.

vapenhus.

№ 290.

Sōfde   Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

vojnhūs, n., -ed, pl. =, -en, vapenhus.

dær va et vojnhūs mitpå ṡkårṡkan for. Frānninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

vàpenhúsed (best. sg.)
(i kyrka)

K. f. 72.

yngre dial. form; i äldre mål
troligen × vöjnhús. S. S-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhusdörr

vöjjnhúsdören

'vapenhusdörren'

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var pron.

hår

'var, varje'

"männ hann drö" bårrt hår

kväll ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var pron.

hårt (n.)

'vart, varje'

'en bid å hårt slav omnge borad ...' s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

va̲r

vaje.

dæ̲r va fjy̲va kapla̲n i va̲r pla̲n.

Obs. Den vanligaste formen är ± vår
ha̲r.

P. L. 1898.

Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

h a r

var, varje

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

vær

vǽr gǽg

J. J. 1932

Ilstorp. Färs hd.

Nr 7900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hař neutr. hařt var pron.

(Hr. 1941:) hou̥r

varje

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hour

var
(pron)

hour Jek pasa sit

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. var
pron.

har

varje

hár dá varje dag.

Formen vær x/ iakttagen en
gång: én a. vær sórt
en av varje sort. x/ västligare form
J.-S.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

var
prom.

vart n.

(vardera)

Nyare för har n. hart som är den genuina formen.

tól tåm po. várt vrs L.s.

tolv tum på båda sidorna

M. f. 78

en. bør. stärkare for.
hár da man blir starkare för var dag. M. f. 78 Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

var
———
prom.

han ‿ kom ‿ did hár då

han kom dit varje dag

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

var; pron.

høur pr.

di hade høur

sin plås;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha̲r ; trycken. $\frac{1.\ var}{pron.}$

varje ha̲r
~

di - bȁg̃ta̲ ha̲r - trèdja̲"[x)]
~

vi̲ka̲. De[xx)] bakade var
tredje vecka

N. f. 71. (xx) b: man | x) Repro. på-
verkad form.
Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo A[illegible] 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

var ; pron.

hø̄u̜r pr.

ḗn vh hø̄ú̜r

s̄ìa ;

M 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vær

var pron.

po vær le

vardera

№ 289. FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

vær, -t
varjè

várt stèla varjè gård

27.4.71
dr hada stengæra om
vár sina plànor (àgor).
(ds) (var och en om sina ågor)

Sövde, Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

(varjè)

var

pron.

dær‿ va‿ en‿ fålad tr‿ vårt ståla det var en fålad (betesmark) till varjè gård

IX. 7. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II (varje) 1. var
pron.

di‿ hizde‿ ınte
o‿ jörad vár‿ då de hunno
inte att göra det varje dag /
vár sòmar varje sommar /
di‿ hada‿ vár sìna
benámningor de
K. f. 71 hade var sina benäm-
ningar / di‿ skola‿ ràga‿
si vár vìka de
skulle raka sig varje vecka

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

var 1. var
pron.

I uttr. én o vár var och en (lån fr. skriftspr.)

de hade de nästan én o vár det hade de nästan var och en (nästan alla) / vi såda vårt år

R. f. 71 lìnad vi sådde varje år lin.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

1. var
pron.

glùtana màtan
lèsa vár góz barnen måste
låsa (till bords) varjè gång

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II var pron.

vár lýgd varje

åkerlön.

vár góŋ varje gång.

Jfr var en

K. s. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

var
pron.

vá̱r sí̱t
vardera sitt

vá̱r sí̱t hú̱l. Vardera sitt "hål" (bänkfack, om skolbarn)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

var; pron.

hø̄ur pr.

hø̄urt n.

di fiff hø̄ur sin;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hār ~t   var, pron.

hār o ēn

varje

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

hor

hor- i sms., t. ex. horèvia,
„varèvga" = varenda.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

var
pron.

har; hart

varje

hárt kárn for-sáj
varje korn för sig

M. f. 71

Se vidare var en pron.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II var

Åv. självständigt pron.

hár hada sín lót
där var och en hade sin
ägolott där.

N. f. 71

hár hada sín bèdas-
märk var och en (varje åbo)
hade sin betesmark. N. f. 71

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

han reute · hart

di fæjde golad hár máren.

hárt figga

dær falor en gærna fra himelen for
hán gáz en mennga dør.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

har

hár ska du göra hén?
(har i bet. vart)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

de hade han hårt är

(näml. s.k. husförhör).

Nr 4413. Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947. Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

har, m. oh f., n. -t, utan pl.; pron., gen. hars., hvar.

har månnga ha sit bry.
hart ar. hars en, et.
har en, hvar oh en.

Vollsjö. Fs.

• Östraby.
har i S. Åsum, Brandstad, Vollsjö, Fränninge

Färs hd

i Åsum och Brandstad även vær såsom i Vomb.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vær. pron., var. varje

var pron.

neutr. vært.

Hæga hæra i vær træve.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

vær

varje, var och en

vér tásta[2),x)] varje torsdag

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

x) Lås társta

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pron. var

haor, m. oh f., n. haort, utan pl., pron., hvar, hvarje.
haórt aor!
haor æjn, hvar och en.
haort o æjt, hvart oh ett.
Västerstad, Östraby. Fs.
har, hart, Vollsjö, Branstad, Åsum.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

vær eller har

vǽr gáȥ, eller: hár gáȥ.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

mon.

han

hán góz hon kom a vela ha
pæza, kom présten mæ en tómon
bóis.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var II
pron.

de talas óm i hár stúa
på dén tiden.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var obs.

hår

"å kvinnjan omntas hår mannen jitty han ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

haar

háar e min hua ?

háar ska du hén ?

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

var
adv.

de fara hár som hálst de fara vart som helst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. var
adv.

har
År. 'vart'

hár ja-jik vart jaj
(ån) gick...

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. var;

hø̱u̯r interr. adv.

hø̱ú̯r ẹ han?

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. var
adv.

har

hár som_ hálst var som
helst.

vi_ sàlda_ dóm lid_
hár som_ hálst. Vi sålde dem litet varstans.

h. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II 2. var
adv.

hār

varest; vart

--- hár de kona-
tá dóm --- var de kun-
ne få tag i dem.

M. f. 77. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har ? var

~ har du jort ao en ?

№ 290. Var ?

Röddinge, Färs hd, H. Areskong 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. var;

hǫụr adv. interr.

hǫụr ẹ́ han?

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har ? var
adv.

~ har du gjort av en ?

vat ?

№ 290.

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Sjöfde Röddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hạr 2. var
adv.

(var någonstans)

hár han vàndes, de vl̄ ja gåta var han hade sina vägar, det vet jag inte

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var / adv.

har; svagtr. har

dí vr̄d ‿ ja ɲta, har ‿ da‿

lígzor det vet jag inte, var

det ligger

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

var;

hǭų̑r ad.

hǭ́ų̑r skul̲e di

lègg̲a dam̲;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bar

adv.

har

lid hár som hälst

litet var som helst.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
hār. var. varest adv.

1. ja vīd kráft har han ē.
2. hár e mōr ̇-hum e ude a kǫstor.

hār po lāv . var på lag"
(pleonastiskt)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van II
adv.

de kan ja ènte sí han på
láv de é.

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var / har ; svagtr. har / ubo.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

hār ga- kōgen o- kvigan

frit hār da- vīl ;

(se u. kung)

ǫta for- jā vēd, har- da

lidzor inte för as jag vet, var det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

haun

háun e dændǽr mánen?

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

hær

hǽr som hélst

hǽr kan di sèta ùdan óm

hǽr som hélst (räml. uttryck).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

adv.

hau̯r

så kan en ènte va hau̯r som hálst, var som helst.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var adv.

har

har ska du gå hen?
har kom du ifrå?

№ 289. var?
FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

adv.

har

hár ble sàjsonna av. 2

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

haṷa

háṷa a ẹ́ịn bẏ́ hada sịna
(näml. bystugan)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×var en
pron.

hár én

var och en

hár én hade sit lýda (var och en hade sitt (speciella) låte (om de vilda djuren)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var en

vár én pron.

envar, var och en

vár én hada - sén -
lijd Var och en hade
sin åkerlott.

(Jfr én o. vár).

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Var med sin

vár me sín. Var med sin, namn på en av turerna i kadrillen.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var med sin

hár me sín, var med sin, namn på en av turerna i kadrillen.

Nr 4151 T. Ingers

J. Åsum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haur o an var och en

var och en

haur o an hada sin

lile bed

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàra, -ar, -a, -ad. vara

(lat. duro), pågå, räcka

1. de våra flere dá.
2. de våra ente længe.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

e (pres.)

˙ǟr˙

"jà e innte rǻdd ..."

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

va (pret.)

'var'

"där va bo prässter å..."

s. 83

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

vad (sup.)

'varit'

"hade du vad lid nämmer.."

s. 30f

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

vara
vb.

	Pret.	Sup.
va	va	vad
(esse)	l. va	

va är västlig, va östlig pret. form.

hár lózt har du vád?

ja vid inte har de vá. / da kona jö vád sóna, som hade fad ligdad nóm

Fårs h... (...nom) Vomb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vara

dǽr vá ‿ de sa̲ där vb.

var det på det viset

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

sg. pret. vā s. 89

inf. vā "

sg. pres. ē 90

sup. vād "

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

va (-), pres. e, pret. va,
sup. vad, svagtom. vad
pret. konj. vòra
så kan en ànta va hàua som hälst
fån han hade vad i màlma.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

va mä (pret.)

'var havande med'

"får de vill si, hun va mä

trillinga ..." s. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.
(esse)

pret. va

1947. Nr 4802. Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

inf. va, pres. e, pret. va
sup. vad men vat ffa ord
som börjar med -d.

jà har àlli vát dær ega.

Nr. 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II
v-

dæ skola ja jo vá
a pasa doras tøs

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

va (fört.) 'var'

"så va där jule ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

va (pret.) 'var'

"där va en mann sånn hede Tulle..." s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

hun é ifra åskerød.

ja tròda hon vá ifra àskerød.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

prat. va

de vá, det var

svagtonigt va

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

pret. va

fuit

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara;

e, va el. va,
pl. vårr, vad;

de va såled;

4 1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Inf. våra
Pret. va
Imp. vad
vara
vb.
esse

Pres. sg. o. pl. e
pl. vore (tryckov.)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

de va hornitzade. De
voro hornickade (se
x. *hornicka)

m. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vara
vb.
(esse)

de va hona prisorna de vá. Det berodde på hurudana priserna voro./ dé va de mied údsáta. fór. Det voro de mycket utsatta för.

cn. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

vara
vb.
(esse)

ja har våd hås en.
Jag har varit hos honom. /
de fek hå, so de
vore fêda. De (gässen)
måste ha (havre),
så de voro fe-
ta (när de skulle
slaktas).

N. f. 71. /

Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

vara
vb.
(esse)

dan va trì-

ìŋantiŋ (ìŋan tíŋ). Den

dugde ej (användes ej) till nå-

got.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
verb

pres. e

pret. va, sup. vad, vad
el. va
(-)

Pret. pl. hos äldre vòre, hos yngre va.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II
v.

di vore fjyrada

(om korna).

ja de ha vad i al min tid.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vása gå. pl. vása gåa,

var så god!

vása gåa a gan hid a tán en bid spegasil!

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våřh (2) vara

han skøla (2) bad se bétor

2 ~

'vara'

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara;

va, e, va el. va,
vad;

han vá mied
dòli;

Hör;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

inf. vàra
v. (esse)

Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vàra

le vàra = låt bli

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
v.

pret. sg. va

man kum vá dàkti

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

vara

vb.

(esse)

va

vad (Frågekvs.)

Pres. e

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vara

vb.

(esse)

da va jo dí
som dr ànra det var
ju det som det andra
M. Y. 75 / da va fygl, ti
dr va årsgámla, sín ble
da oxhásta de kallades (det
vars) "föl", tills de voro års-

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Inf. någon gång våra   vara
n. f. 71   vb.
(esse)

hær va möza,
som ite vista, va di vöza
här funnes många, som inte
skulle veta, vad det (dvs.
lima 'kvast') vore (: om
man frågade dem).

M. f. 77

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

vara
vb.

gamla, sedan blev det (kallades ke) unghästar (esse)

M. f. 75

sen̄ hán va gán se-
dan han hade gått K. f. 72

ja lédor ja é nontig
jag låtsar jag är en betydande
person (sagt självironiskt).

K. f. 72

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

vara
vb.

da - kan - nók - vára ose.
det kan nog hända

K. f. 72

ha - vát di. kàla ded?
Vad var det de kallade det?

K. f. 72

la - vá låta vara, ej befatta
sig med K. f. 72.

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

vara
vb.
(esse)

--- nar‿ vi‿ har‿
vad‿ ùda ‿ nonstäns
--- när vi har varit ute nå-
gonstans K. f. 72
vár‿ so gøa o‿ drìtzen !
Var så goda och drick!

K. f. 72 Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

vara

vb.
(esse)

da‿e‿ȯta sá,
som‿da‿skȯla‿vá
det är inte så (med min hållda), som det borde vara.

N. 1. 71

da‿vore‿gót da‿ȯta vore‿i‿húsan! Det vore väl, att det inte vore i husen (som det brinner)

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V

Ytrondet fålldes, då jagesk[v]innan hörde brandkåren rycka ut.

vara / vb. / (eue)

/ åk mänefor, da ~ vore ~ båtor o ~ va ~ rent ôzan!

Ack människor, det vore bättre att vara alldeles borta (ↄ: från allt det här eländet, kos. död)!

K. 4. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

pret. va

sup. vad

au de ja har våd i komuenen ---

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI

vara
vb.
(esse)

de skola ha
nonstäns o vá
de skulle ha någonstans
att vara.

K. f. 72.

dá va vánad förkad
då hade vännet gunkit.

M. f. 71

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara I

el. våra el. vá, va v.

inf. va, pres. e

pret. va, pl. vòre el va

pret. konj. vòre el. vòre el. vòre

kvìgan kum va hált

dán fór màrknaded skole vá i tsívits; de vòre = det vore

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II

dó vo̱ra vi rèda a sèda hær

lid ji̱la skola dæ vá.

Nr 4413 Vansted, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II

skàtor fár di hár ut
vàra mé

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
vara
(vā)
l

va   vad (vat) vara v.

imp.
va

han ha vad 2ung
han ha vat døh

№ 289.   FÅRS

Sövde   H. Areskoug 1925.   vara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår²h — vara s.

han ha tad vår²h på si²na
pæ´ŋa

'vara', ta
vara på

№ 289.

FÅRS

S. Åsum — Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

inf. vàra, pres. e,
pret va (obs. icke va ss.
västerut)

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
vara va 2
vared vara (v.
vad
l
va!

vara

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

Inf. Pret. (esse)

va (starktr.) va

Pres. e

de ska va så nonting
det skall vara så ungefär

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

våra, f., -n, pl. -ror, -na, vara. en go våra e åltid gotssöben. I pl. äfven om. for möbler. di ha rent nya våror i åla romen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

våre, n., oböjl., förek. blott i uttr. ta våre po, taga vara på.

ja ta inte våre po pånga.

Vollsjö. F.s.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

inf. va
pres. sg. e
pret. va, pl. vàre,
konj. vàre
sup. vad

Vollsjö

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

inf. va
pret. va

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II
v.

de kan nók vá = kan
nog hända.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

inf. va, pres. e,
el. våre
pret. va, plur. våre el. numera
vanligen va, sup. vad.

di våre gånga; di våre råda
el. di va gånga.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. vara
vb.
(esse)

já va - för _ ed
jag var ute för det (ɔ: skrofflor)

Imper. ~~sg~~. var

var so - gó! | Var
så god! (vid bjud-
ning)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2 vara

vb.
vàr/a, =, -̀ad (råcka)

Pres. -̀ar

råcka, ha en viss varaktighet

de vàra jo inte so länge

K. J. 71. Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. vara
vb.

dí pṛadána de (räcka)
vàra hèla sòmaran

Dessa kvinnodagsverken de
pågick hela sommaren

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vb.

(esse)

lo, da, nú

vá, so! Låt det nu vara

så! / va, da, dú, dør, skola, ge? Var det

du, som skulle ge?

K. f. 71 (i kortspel).

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
vb.

ja lor tántad (asæ)
va. Jag går från rummet utan att släcka lampan.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vara
---
vb.
(esse)

fáren kan-inta vá-dær. Fadern kan inte vara där.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
(esse.)

va — inf.

va — pret.

Pres. e

Pret. konj. vòra

... vìsta ja, hordags.

da vòra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Pret. sg. a.v. va 1. vara
sup. våred
vb. (esse)

jå, da e hær jo, sådana finns här / dɛ ha vadɛ i min tid, de det har hänt i min tid, det. / Pret. konj. våre da våre jo en trèvlɛ man / Ùrdavåned va gad, ùd ledgångsvätskan hade runnit ut K. f. 99

Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

1. vara

ha‿fànkan vad? Vad tusan var det? / dær‿va‿ brá madvént, dær vad tɩ‿o‿ pøsa‿ɩ‿sɩ Där fanns rikligt med mat, där gällde det att proppa i sig.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vara

vàrpa, =, -ad vb.

Pres. sg. -ar

räcka, ha en viss varaktighet

da vàra so làge me

toran (torkan)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vara
vb.
(esse)

Pret. konj. vora
(svagtr.)

vora ȯnte dai, so vore
dær ingen rèda om inte
du vore, så vore dar ingen
reda

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

vara
vb.

dí kan‿ vá‿so (esse)
det är inte så noga med det
(t.ex. då man avböjer att
ta betalt för en småsak)

M. f. 78

da‿ vore‿ gót det vore väl

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI

vara

v. (esse)

va, vǽ vidgå (ngt), erkänna (ngt) /jfr västerut: ble vǽ J-s.

M. J. 78/

dí va nok ìte aw dǽd

det berodde nog inte på det där

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

M. J. 78

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

gàna pret. part. pl. — vara vb. (esse)

de va gàna
de hade gått

M. f. 87

åred e gàed året är gånget,
året har gå till slut.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI

vara

vb. (ere)

de ha varad ieda för bøsara vör de ha varit ute för värre väder

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. vara
sb.

vàra

I uttr.: ta - vàra - på
taga vara på, behålla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vara
___
Ab.

vàra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forts.

vara
vb.
(esæ)

had ‿ e ‿ dær ‿ po ‿ daj?

Vad går det åt dig?

M. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara vb.

inf. va, pres.pl. en, ipf. pl. vòre, vàre

m en bakónta

FNr 4244 Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

v.

va. pres. e

pret. va, pl. = (kv. f. 1910)

sup. vad, vad

de brùgar vá sa

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II
v.

va de sa de vela gæva - lid
--- (gå på sned).

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara fór

va fór, va, vad
(–)

råka ut fór

ja hade åll i min tid vad fór våre.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara méd

va mé

deltaga. närvara

jà va mé i déd ósa

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara méd

va mé, va mé, vad mé

= deltaga. närvara.

jà vaugte ma ènte astá ---
èla ha jà áltid vad mé

Nr 7048. Östraby, Färs hd (näml. på utflykten).
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga <u>vara</u> på

lâ vâre pau s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

varàndra

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hạránra

varandra pron.

varandra

№ 289. FĀRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

varánra

di. sta. o. dyrtsa
óvor. varánra. De
stod och dykade över
varandra (på auktion).

K. J. 71.
Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

horánra

de ska ịnte forsómas horánra de skola inte försinka varandra

M. F. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varannan

hȧrȧn l. -ȧnen, m. och f., n. hȧrtȧned, utan pl., hvar-annan, -annat.

en o hȧrȧn. hȧrȧnen ȩga.
han kōmor o sēr am vas hȧrtȧned ar. Branstad. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varannan räknad

varán

Mera gemenst harán.

varán sönda kom-
di te vos o varán
vi te dom.

№ 287.

Varannan

FÄRS

Östraby

H. Areskoug 1924.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håkda, -n, -ok vardag

vardag

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardag.

hárda

olof hárda

Se u. Olof

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardag

gen. ta hárdas,

hil vardags.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardag(s)

hårdes

vardags

hårdesböjsorna va bötta i ånnen.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsband

hårdasbàn, n., -ed, pl. =, -en, hvardagsband. band som ~~af~~ användes i hvardagsdräkten.

dita e inte idan hårdas-bàn, ila kan jæ vòva ban sam e te nud mæ. Tollsjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsbyxan

hårdasböjsor, -na

Fränninge

281 Färs hd. J. J. 1942.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsbyxor

várdasbǻysor pl.

K. 4. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsförkläde

hårdasförkle, n., -d, pl. =, -n, hvardagsförkläde.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagshuva

hårdashaiwa, f. -n, pl. -wor, -na, hvardagsmössa.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

hárdasklǻer pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hauṙdaslav, i v. vardagslag

i vardagslag

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hárdaslav vardagslag s.

vardagslag

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagslag

hárdaslàv, n., oböjl., förek. blott i uttr. i hár-daslàv, i hvardagslag.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagslag;

hǫ́u̯rdaslā́v

i hǫ́u̯rdaslā́v;

M 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagslag

vårdasláv

i vårdasláv till vardagsbruk

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå1k2das-låv vardagslag

vardagslag

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

hårdaskl<u>æ</u>r

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagslakan

vǽrdaslágen n.; pl. =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsmat

hårdasmåd, m., -en, utan pl., hvardagsmat.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vare

vàra

I uttr. ta vàra po tåga

vara på

vi tåg vàra po ålt

vi togo vara på ault (: läto

ingenting förlåsas)

Nr 290. Sövde, Färs hd

K. f. 71

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vare;

vàre i förb.

tá vàre pu:

taga vara på;

vi har tád vàre

pu hn.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàra

×vare
sb.

I nür. ta. vàra pa
taga vara på, ej kasta
bort (om olika nyttighe-
ter).

K. s. 71.
Lövdc

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varelse

våralsa, f., -n, pl. -sor, -na, varelse (om personer).
Kan ja inte få nyda fred for len tilljor våralsa? Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hár én

var en

pron.

var och en

hár én hada sina benämningar var och en hade sina (speciella) benämningar (namn på saker och ting). H. G. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varenda
mon.

harènda, neutr. hartènda

hartènda <u>är</u>

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harãnda [2 over a]

varanda prov.

varje

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varènda varenda

vartènda n.

varènda måren var-
enda morgon

(Rspr-form)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
varetagen;

vårɑtån a.

taga vara på vad man har, sparsam;

de e en vårɑtån kar

2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varetagen

vàretán

sparsam, ekonomisk

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varetagen

vàretán

sparsam.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

håfor, frågeord.

håfor skula ja did ?

Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varfōr;

háfor a de.

háfor jör han

dé;

Hōr;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

hǻfor

Västerstad.

hǻfor skule hun ta en

làmpa o slǻo me?

Nr 281 Fars hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

hạ́for (eg. vad-för)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

hắfor? , frågeord, hvarför?
håfor skůle ja did? ᵛTolånga. Fs.

hắfar? Vollsjö. Fränninge.
ᵛVästerstad.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför II

háfor ha du vad so
fàselit làga?

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför III

håfor græjdor du ?

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför
adv.

hāfor ?

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varför-men

háformén

frågeord

háformén då?

1948 Nr 4802. Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varg s.

værjen e/å ~a na

varg

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varg

varj, m., vårjen, pl. vårja, -na, varg: canis lupus.

vårjen vil helst ha såna fför sam e i kål.

Frånninge. Fs.

de e ånte sa med långe sin dar va vårja i Vålaròm.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varjen²a na varg s.

ja kómar grant
chú de ḁrad. dą
hær vą vaŗja nera

№ 287.

Frenninge FÅRS H. Areskoug 1924. Varg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varj len ²a na   varg s.

varg

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varg

varg m.

en ilsken varg. - En argsint man.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaug

v[2]åri l. -rijor, m. och f.,
n. -rit. pl. -rija, komp.
-rijare, -jast, varaktig.
ded e i[2]zen v[2]åri s[2]jåla.

Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

konj.

várkan

i bet. antingen

tíden gáun, a ví følja má,
várkan vi víl ælla ǽj.

J. A.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

várken

varken

varken

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

vá̱rken

vá̱rken kvìŋa elor-
glù̱ta vark̄en hustru
eller barn

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

várken ... élor

varken ... eller

han varkan snüpta

elor tòga. Han var-

ken söp eller tuggade

snus.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

varkans . . . ålor

varkans‿ di' alor‿ dìta

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

vàrkens

v. vàrkens sòlda elor-
tsjèpta nùd. Vi varken
sålde eller köpte något

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

vǽrkens; várkens
M. J. 78

~ - - - elor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

våṛkan, konj., hvarken.
nær ja skupte stæled da
va, hær våṛkan hus åla
ægor. Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ varkens

várkens

varken.

de va várkens bøbad ælor krylad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varkens
konj.

vàrkans
= varken

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ varkens

vār̲ssen̲s, adv., hvarken.

Ja ha vār̲ssen̲s fa̲d milt̲t̲ i ga̲r ūl̲a i da̲.

Användes äfven med negation. Ja ha ēn̲te fa̲d milt̲t̲ vār̲ssen̲s i ga̲r ūl̲a i da̲.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varkens
koj.

várkens = varken

várkens --- èla

äldre várfgans enl. P. Larsson.

1950. S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm ~t

2
~a

varm

varm

№ 290.

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm, -t, ˋa

varm

K.-f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

va̲rm, -t

K. f. 72

vármt o gránt varmt och vackert (väder). Ds.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm
a.

varm, n. varmt

de va vármt i gáur mæ

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm. varmt. vàrma , vom.

di fɛff dånsa te di ble vàrma

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm neutr. varmt pl. varma

adj:

2 da e ed varmt.

nu fa vi varma

dar, ska anors

mårtensen se.

№ 287.

varm

Fremmi[illegible]

FÅRS
H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II   varm

Kompar. vàrmare

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm, -t, -a

so skola di skòla ma vármt van, so di kona få tòed ow.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varmblodig

varmblódh, pl. – ´ – a

varmblódra hästa

Inhämtat under denna form.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

varmblodig

varmblódr; pl. --´ra
(om hästar)

ríhésta, dé va ja varm-
blódra ridhästar, de var
ju varmblodiga. M.J. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varna

vàrna, =, -ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II varna

åv. om den knäpp som hörs i ett väggur, innan det slår

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnāgel

varnagel s.

varnagel

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnagel

varnágel, neutr.

varning.

Vâl lånord från kyrkospråket eller lagspråket.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnágel

varnagel s.

varnagel

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varning

vàrniŋ

en sats vàrniŋ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varningsskott

vàrnigskúd n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v²aror na

varor pl.

m²öbler

№ 290.

S²öfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

varp, m., várpen, utan pl., varp, ränning till en väf.

Tolånga. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp, m., -en

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

varp. -en

Solånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

vorp, ´en

(i vår)

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vorp len

varp s.

varp

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

vorp. -en, varp (ud vävning)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

vorp, ´en

(i våv)

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

vorp, -´an

vi skola - tjgǿva vór-
pan. Vi skulle köpa
varpen / di hade - tvíst
(bomullsgarn) ti

K. f. 71. vórp.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
vorpa ~ 2 ~d varpa v.

sen ska lid 2 ~s o
2
spöltas

varpa

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vȍ̃ꝉpà, -n, -ꝉ̃ varpa s.

varpa

FÅRS

№ 285.

Vanstad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa

s.

vòrpa -an

varpstol

di skola mentyen gria po vòrpan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa;

vòrpa, -̀ar, -̀a, -̀adv.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa
v.

vòrpa -a -ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vòṛpa, -ar, -a, -ad, varpa
v.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa
v.

vàrpa -ar -a -ad

(varpa till en vav)

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa

²vårpa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., varpa (tin en våf).

Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa

vòrpa -ar -a -ad

sín blèktes gárned a sín
bàlta vi a vòrpa.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa

²vårpa. f. -n. pl. -por, -pa, varpor. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.
2
vorpa

pres.
2
vorpar

pret.
2
vorpa

pret. part.
2
vorpad v.
varpa

№ 287.

varpa

FÅRS

Henninge

H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
vorpa n — — varpa s.

varpa

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårpa ~ ~d varpa v.
~r

en vårpa tvist

varpa

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. varpa
sb.

vòrpa
garnvarpa
K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa
vb.

vòrpa, =

varpa garn

... ràlor (rullar), som

ä kona vòrpa po.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. varpa
sb.

vòrpa f.

garnvarpa

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. varpa
vb.

vòrpa, =, -ad

varpa garn

sín vòrpa - di

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa
s.

vòrpa, `-an

varpställning

fórti àlna pa vòrpan

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa II
s.

di pìzana vi sœton i vòrpan
di e pæsís lìa dàna

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vars

hars

distributivt adv. = vardera.

hárs én „vars en"

enl. Johan Jönsson.

281 Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

vars

hars adv.

Ett slags distributivt adv.
i utr. som: hárs ét
en var(dera)
ni ska. há hárs ét
endán Ni skall få ha
K-f. 72 vardera ytterligare
ett (= spelkort vid giv).
Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vars
adv.

hars

vardera

di skola ji öggen hárs én

giva aw bröed   jfr bröd

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Y vars

adv-

hâas

distributivt adv. = vardera

di fik háas ét stàla

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vars

h<u>a</u>rs, distributivt adv.

= vardera

h<u>á</u>rs tj<u>ù</u>ga kr<u>à</u>nor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II vars

hars àlava kórt adv.

vardera elva kort

K. f. 72

Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vęrs, adv., *vars. vardera. *vars adv.

1. di ska hą́ vę́rs ę́t.

2. dǫ skolę drä̀ganą leggza ųid vę́rs lítą te lítą mą́d a ǫ́l.

3. kan ị jȩ̀lpa me, so ska i fą vę́rs en sǫ́p. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6837 Vomb, Färs hd.× vars

hors Hugo Areskoug 1958. adv.

en slags distributivt

ord

de ha hórs hélten de

ha hȧlften var(dera)

Även vaas s-s

vaas är västlig, hors östlig form.

Vomb, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vars
adv.

hars

distributivt adv. i uttryck som: dä hade hárs

sju tyggelán de hade

sjū tumland var(dera)

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vársët   vars   rakn.

adv.

de sad i ~ rom

var sitt

№ 289.   FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ var

adv.

vår

i uttr. ji vår : giva tecken, varsko.

hade han jid vår a skrèggzad me desáma ---

1950. Vollsjö, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vars

× vars distrib. rätn.

bǻmorna ä hạ̊de vǻrs
sị̊na ạ̊gra

varsera

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varse

vàrsa

han bler ǫ̀ta ånad
vàrsa 1)

1) Den närmare innebörden
ej antecknad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II varse

so bler han
ànad vàrse så får han
veta av annat

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varsko

v.

varskḁ́, varskḁ́de, varskḁ́t

dǫ́ ska ja varskḁ́ mḁ́r.

J. J–s.   Ilstorp. Färs hd.

Nr. 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varsågod

vársegå

vársegå a ta för er

för?

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv;

vurúl, -lns.

-a, -na;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281.

varulv

varul, m., -en, pl. -a, -na, varulf.

Nar di va blena me barn, sa sate di op hamen aw en mar, da krøv di ijenam for de skule blø let for dam o føa barned; men barned blift varul, am de va en pag o mara, am de va en tøs. Äsum. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv I.

varúl, -en, -a, -ana, varulv.

(Mu varúl)

jå so va hær di kola varúla. di va som en hóz; di språnt på tré bén, so hade di de fjæra te råmpa. de viste di víka di va. di vilda dom té ed.

Vomb, Färs hd. 1. Inger s 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv. II.

ble de en pág so ble de varúl,
a ble de en tøs so ble de màra,
de pastó di. – di som en goz
hada bled vùlda, di blé ed.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vorúlv en ´a na varulv s.

´a to lived a håvanes

Kvinor

genuint: vorúl

varulv

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varo

varo, n., vårved, pl. =,
vårven, hvarf, 1/ omgång.
di tila julad jor måza varo
i minuten ; 2/ slag, gång.
han kåmor hid et varo om dan.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vas̲k. ´en. ˋa. -ana. vask,

en trälåda, stående på ben, vari

man diskar; i nyare tid bestående av en

bassäng av gjutjärn.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vask

vask, ´-an

diskho i kök

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vask

vask, ´-en, `-a, `-ana

diskho

va. våskana vid disk-
hoarna

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàskabö̱r, -ed. ˣvaska-bord.

bord invid vasken. Diskbord.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vaskatuta

våskatụda, -an. -or. -orna.

×vaska-tuta. avloppsrör från vasken; går genom väggen och ut i fria luften.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaslet

vasled a.

ej stråstyv

gröda, som fallit omkull och bildar liggsäd är vasled.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vass
sb.

vas, ´-en

Trol. Phragmites

... i vásen ve sjøn
(Sövdesjön).

Av vass gjorde man pipor, på vilka garn spolades; se u. 2^x spulta

K. f. 71 Jfr sjövass

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

vàlla, -àn m.

vassla

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varrla s.

~~de~~ ˣvalle s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

backfall

se å

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla s.

Se ˣvalle s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

vàla m.

da va vàla so kàlad. Det var så att säga vassla.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassle

vàle, -en

avfallsvätska vid ostberedning.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassle

vàla, -n

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasslegröt

vålagrød, -en

gröt kokt på vassle

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasslagröt

vàlagrö̱d

gröt kokad på vassla

K. J. 71.

Sövde²

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van ld   vatten s.

ve trydor [1] ålre [2] ~

vatten

№ 289.   FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valten,

van, -ads.

di køgte våned,

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaŧan

van, -ed

so‿fek‿de‿stala‿óm,
so‿dær‿va‿lid‿ván.
Så måste de ställa om, när
det fanns litet vatten (: till
betesdjuren)

A. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, -ed.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van. ´ed. vatten

1. vi mote kåga två kanor vån a
ta éj.

2. di tjörde i vaned.

3. pasta vån, pumpa vatten.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, -ad

vánad stā open i i
húlan vaanet stod
uppe i håligheterna i
marken

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van ed vatten s.

vatten

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde, Röddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, ´ed

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vatten

van, ´-ed

ga i vánad gå i vattnet

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

× vann;

van, -eds.

vatten;

vi har lided ma

van i bronen;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten;

van, ´-ads.

hn spån vån;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van, -nd

vatten

vatten

№ 290.

Röddinge, Färs hd, H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallen;

van, –́ eds.

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, ˈad

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van, vaned vatten

vaton

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, n., våned, pl. =, vånen, vatten.

Ja låwa'd i flera van.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van. -ad

sværan kægor liasom
òvanpó vánad

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

s. 93

vann

99

bst. sg. vanned

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vatten
vann;

van, -ads. vatten;

ja ryla van te

toskan;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, ˈtad

så fyla di ván pa ijæn

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van ed

vatten s.

vr trÿder åbr

van

№ 287.

FÄRS

Vatten

Östraby

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

va̲r, ´-ad

fo̲r va har a̲l ti̲d va̲r.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I ˣvaŭenaro

vànárfa (sic!); sb. -ian

våtarv (Stellaria media).

(ɔ: ord. som lå. od. jåren något som låg längs jorden).

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II ˣvåtenarv

di - haka - óp
vànáran. De hackade
upp våtarven.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vaттenarv
sb.

vànara

våtarv; Stellaria media

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanbål[2] + vattenbalj

vattenbalja

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenbalj

vanbál, -en

vattenbalja.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenbalja

vanbál

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenbalja

van-bál

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenblandning

vannblänning

vattenblandning.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II *vattenbulen

adj.

vanbúlen

genomdränkt av vatten och därför svälld (t. ex. om baljor)

bálen (baljan) va-fore vanbúlen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenbulen

adj.

vanbulen

uppsvälld på grund av fukt (t. ex. om baljor)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenbulen
adj:

vanbuled n.

uppsvällt på grund av genomdränkning med vatten (t. ex. om laggkärl).

S. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattendraga
v.

sólen vandráa

säges om regnmoln, som framkallas av solen.

7051. Tolånga. Färs hd. J. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattendricke
s.

vandréfja, -ad

vattendrickande

de e ènte bra me de

mèza vandréfjad.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattendröp

vanndröben

gröngölingen

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenfall

vanfál, -ad.

1953

Sövde. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenflöde
s.

vànfløe, n.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanflø̄, -əd, — vattenflöde

vattenflöde

ÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenfåra, s.

vanfår/, -an; -or, -orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattengröt

vangrǿd

gröt kokad på vatten

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanhóa n

vattenbo s.

-e- ?

vattenbo

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål

vanhúlad best. sg.
vattenfylld hålighet i terrängen

han ‿ kom ‿ nér o ‿
sàzta ‿ se ‿ i ‿ vanhúlad

han gick ner sig och drunknade i "vattenhålet" (här: vaken)

Sk. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål

vanhúl n., -´ed

vattenfylld hålighet i marken

han førde nom i úd i vanhúled (om en baptist-predikant, som skulle döpa en nyupptagen församlingsmedlem). M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkalv

vankál, – –́en

fosterhölje kring kalv

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkalv

vankål en ~ á na s.

"vattenkalv",

Kalv som till en del uppfödes på vatten.

En kalv som vid födseln kommer med huvudet först.

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkar

vankár n.; pl. =
vattenbalja

tozza v vankár

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenkorra

vankóra -an

mindre damm med surt el. smutsigt vatten.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vattenkorra

vankó̲ra f. sb.

vattenfylld hålighet i marken.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vattenkorra

vankóra

vattenpuss, vattenpöl

dór tròde jå i en vankóra, so da gikk óp i hùsorna där trampa de jäg i en vattenpuss, så att vattnet gick upp i strumporna

Lönstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkvarn

vankvárn
a

Nyare för ⁺vanmýla, vanmúla.

K. f. 72.

I genuint språkbruk anv. kvarn endast om handkvarn. t.ex. maltkvarn.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
I-s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vankvårn en ´—´ a na   vattenkvarn s.

han kan inte mala me

—´en me

vattenkvarn

№ 289.   FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanmølla n — vattenmölla s.

~n går inte långor nu
for dær e ingen van i
bætzen

vattenkvarn

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanmøla n or na s. — vattenmölla

nu e dar van i båtzen, so nu kan han nok tgøra me vanmølan

№ 287.

vattenkvarn

Östraby

FÄRS
H. ALLSKAR 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenmölla

vanmóla, -an

vattenqvarn

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanmúla n vanmúlor na vattenmölla

vattenkvarn

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla

vanmúla f.

vattenkvarn.

där va en van-
múla nàjanfor fùla-
sóg. Det fanns en vattenkvarn
nedanför Fågelsång.

N. Ö. 77 / Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattenmölla

vanmyla, -an, -or, -orna,
vattenmölla,
vattenkvarn.

dær la en vanmyla på kinsian
åhn, i övorlövs sóken.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla

vanmúlla; pl. – ́ or f.

vattenkvarn

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla

vanmølla f. ; pl. – ´or

vattenkvarn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenrinna

vàn̲ræ̀n̲a, pret. -ræ̀nda

avrinna, avdrypa

ǻ̲stən vàn̲sæ̀nda

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensunnen

vanrånn/en, -ad

befriad från vatten genom avrinning (t.ex. tvätt)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vattenränna
vb.

vanréna, vanrénda

"vattenrinna", genomdränkas med vatten (t. ex. om korn, som skall mältas).

de la, ~ kárad först o ~ vanrénda. (om mältkorn)

M. J. 71

K. J 92 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenränna

vanrä̀na, f., -n, pl. -nor, -na, vattenränna.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenränna
s.

vanrána, pl. -or

so hade di vanránor íg i
stálen; træránor

(naml. fr. pumpen och in i stallen för att
vattna djuren.)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensjuk, s.

van ʃuːg

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensjuk

vanʃu̲g, -t

--- dær som e vanʃu̲gt ---

Nr 1006 Vomb, Färs hd

L Ingers 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensjuk

vansūg[1] l. -or, m. och f., n. -sūgt[1], pl. -sūga[1], komp. -sūgare[1], -gast, vattensjuk, om jord, som saknar aflopp för vattnet. Östraby. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
vansvata n — —

× vattenskvatta s.

№ 287.

vattenkvarn

FÅRS

Fränninge

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensladdra

vànslådra

vattenuppfordringsverk med "skruv" (se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensladdra

vanslådra, -an

apparat att pumpa upp vatten ur märgelgravar eller andra dammar som skola tömmas.

1585. Solånga. Frs hd.

J. J. 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensnok

vansnåg, m., -en, pl. -a, -na, vattensnok, snok som anses vistas i l. vid vatten.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanspán en ~á na vattenspann

vattenämbar

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspann

vanspán, -´en, -´a m.

vattenambar, vattenhink

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vattensprängd

vansprä̀zd

vattensjuk

en leden, bíd, som var vansprä̀zd en liten bit mark, som var vatten-sjuk.

Nr. 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59. Sövde

K. 4. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspänning

vanspǽn̲ŋ

sankhet, sysa

dæ a vanspǽn̲ŋ i músn̲

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentråg

vantrå[1], n., -tråweld, pl. =,
-tråwen, vattentråg.

åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

battentát

a-

vantát

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenväder
1.

vanvéen, n.

regnigt väder, våt väderlek.

Vollsjö

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

1961

I Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenvärmande

vanvärmane, n., -d, utan pl., vattenvärmande, vattens värmande.

Ja blø gålen po de dærnada vanvärmaned. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vattersot

vàtorsót l. vàtorsót

vattersot, vattusot

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattna
vanna;
vàna, -àr, -à, -àd v.
vatna;
ja ska vàna
kre̲dzhn;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna,

vàna, -àr, -àa, -àd,

ja ska vàna

krégzen,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna;

vàna, -àr, -àa, -àad;

ja ska vàna.

kréfzen;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vànpa, = , -ad

(vattna växter l. husdjur)

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

våna (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., vattna. Fränninge. Vollsjö m. fl.

ha du våna [2] ögen [1]?

(Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vànta, =, `ad

Pres. `ar

vana blòmor /

vana krédzan (krea-

turen)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vànpa, =

Pres. -ar

(T. ex. vattna husdjur)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaūna

vànk, =, -̀ad

Pres. sg. -̀ar

vana-øgen (krégan)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattnare

vànare, -en, pl. =, -arna.

bot. = Stellaria media (×vattnare)

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattnare

vànare

bot. = Stellaria Media, våtarv.

Västerstad.

1944.

281 Fris hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattnare
s.

vànare

växtn. = Stellaria Media

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vattneho

vànahów, - - -en

ho på gårdsplatsen där djuren vattnas

M. f 75.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*vattneho

vànahòven (best. sg.)
Genuin form för ho
M. f. 71 in haw, se under *hov.
J-s.

(Genuint? Möjl. form från nordligare delar av Färs)
Ej brukligt i äldre tid; (?)
man släppte då ut djuren att dricka i någon vattenfylld håla i marken, ett vànahùl.

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattneho

vå²nahåw, m., -håwen, pl. -håwa, -na, vattenho, stort aflångt trä- l. stenkärl, hvarur hästar och nötkreatur vattnas.

Fränninge. Fo.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vattnehål

vànahul n.

vattenfylld håla i marken, där hästar o. kreatur vattnades.

M. 4. 71

Jfr n *vattneho

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattning

vànez, -en

vattningsdamm

Östraby, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våning an (2) vattning s.

vattenställe

№ 290.

Sövde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vat

vo̲js, ˊad

1948

Östraby, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vat,

vojs, -´ eds.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vat,

vojs, -'hds.

Hön,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

MBA 1947

vax

vojs. ˊed

1947

Vomb. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vat. i

vojs, -´lds.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vọısed   val   s.

ih vọjs.

№ 287.

FÅRS

vax

Tranninge

H. Ansehoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vos lid

val s.

№ 287.

FÄRS

Frenninge

H. Areskoug 1924

val

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaʊs ld

vat s.

vat

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sjöde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vo̜ls lid

vak s.

vak

№ 290.

Sövde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

vojs n.

Jfr beckvak o. ympvak

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vat;

vɔjs, ´-əds.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vax

vøjs n.

bivax

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka
v.

vòjsa -a -ad

vòjsa tróven

1948 Östraby, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxbönor

vaksbøjnor

K. f. 72

Kanske ups-lån. Här senare
leden fått dialektal form.
J-s.
jfr vojs, vax.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Veberöd-påg

vèvrepåg -an-a-ana.

Veberödpojke. pojke i Veberöd eller från Veberöd.

Vomb

I. Ingers 1930. Fåes

№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* veck

vä̱k. adv., veck, bort.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1000.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~vaick~~ veck
adv.

vek

bort

dr. gār ˬ rént vék det

gå alldeles ur bruk

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck
adv.

væk

bort, undan

man sypasied ha gaud lid væk.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck
adv.

vak

= bort, undan

de e gæd vák, de óse.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck
adv.

vak

bort, undan

di e tana vák.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck
adv.

vak

jà hade et fànlat slid a ta
sténan vák, som di' hada sùded
på.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck
adv.

ve*fj*

borta (ty. weg)

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× veck

veħħ, adv., borta. (tyska weg)

når ja kom hem, så va

nödzelen veħħ.

Fräuninge. Fs.

Åsum.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka
s.

ùga -an

(ännu brukbar form.)

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ùga, -an

ugan ègevá, förra veckan
uganiykómor, nästa vecka

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

²
ugga, f., -n, pl. -gor, -na, vecka. Tollsjö. Fs.

Hänninge.

halán ugga.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ṷga n ṷgor na

× ~~uga~~ vecka s.

vecka

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckа

ìga, -an, -or, -orna, vecka.

nú har vi bàra fíra ìgor te júl.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ùga, -an

ugaǹiʒeva = förra veckan

uganiʒkómor = nästa vecka.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi²ka n vi²kor na veckа s.

de va i vi²kan e²tor

vika nyare uttal för uga

№ 289

FÅRS

vecka

Sövde

H Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veoka

vìkka, -an, -or

Å. ùgga, -an, -or f.

di skola råga si

vår vìka de skulle raka

sig varje vecka / i dán

ùgan i den veckan / di

sa båda vikor o

ùgor man sade både

K. f. 71 / "veckor" och "ukor".

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ùga

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka
s.

uga

uganingeva = förra veckan
uganingkommer = nästa vecka

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veka

× ùga,

ùga, -an s.
-òr, -na;
vecka;
i fòra ùgan va
ja i Göbu.

№ 28781 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi̊ka n vi̊kor n veeka s.

Nyare form för uga,
allmän i Skånemålen.

S. Å. S.

№ 289. vecka
FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ù̱ga . -an

i tá̱rstes u̱ganiʒ̱evḁ̱ = i torsdags i förra veckan.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veoka

uggja, =an, =or, =orna sb. f.

Numera ur bruk o. ersatt av viḱka, =an, =or men väl känt o. citerat efter tidigare generationer

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×uga i
veka

ùga, -an s.
-òr, -na;
vecka;
han vá har
hèla ùgan;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veeka
× uga;

ùga, ‿an s.
‿òr, ‿na;

di stå si for veka;
hèla ùgan;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

vìka f.

å. ūga f.

de bågta har "trėdja"*)

vìka. Man bakade var

tredje vecka.

N. 8-71. / *) Repr. - på vecka -form.

Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vecka

~~uga~~,

uga, -an s.

-or, -na;

vecka;

i fora ugan;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ùga

tȫa i nèsta ùga.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǖgà, -n, -ok

x ~~nga~~ vecka s.

vecka

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka
s.

uga, -an

Kalen har stad i koen den sista ugan.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vèkla
sb.

vìgla, ˋ-an

knippa skåktat lin

också i Valleberga, Ing. hd., enl. Hörlén.
J-s.

di tō en vìgla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. veckla

ugla_ shóp, =

vrida samman till ca fång

ja_ ugla_ shóp en_ så stor bözka (d: hög halm)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.[x] veckla

sb.

vèglorna best. pl.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckopenning

vìkapéŋ -en

relativt nytt ord.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II ved

ve n.; pl. =

hjullöt

... nỳa vé o ègza nya

hjullö"ter och ekrar

K.f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ved

véan bf. pl.

hjullò.t

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedakast

vèakástad best. sg.

den plats på t. ex. gårdsplanen, där ved sågades o. höggs

(ɔ: dær de hogde bràna)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vẽ²ba̲kl̥ n

vedbacke s.

vedkast

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vèdornámn n.; pl. =

¹oknamn

Jfr titel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II År.

vedernamn

vèdornàmn

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vìdornámn, -ed. vìdornámn,

-en. vedernamn. öknamn.

vìdornámnen får en nok behåla.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 10446

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vèdornámn

ōknamn

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vèkast ed   vedkast s.

jå stå i vèkasted
o så på, når han
to na.

№ 287.

H. Areskoug 1924.   vedkast

Frenninge.   FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedkast

2
væįakast ed — — s.

2
gå eg i væįakastad o se ĕte, om den ligjar dær!

№ 287. vedkast

Fr...inge FÅRS H. ...1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vẹ̌akạst, -ad, — vedkast s.

vedstapel, -hög

FÅRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxa

vẹ̄ayṣ̄e, m., -n, pl. -ṣa, -na, vedyxe.

han va ti rēs me en vẹ̄ayṣe o ga gravsvineḍ po skålen, når de krov åp aw båled.

Åsum. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veuśh n

vedyxa s.

vedyxa

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyka, s.

vèaùjska, -an; -or, -orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxa

vèaìsa

ett slags yxa av medelstorlek, avsedd för vedhuggning

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxa

vèdaùsʃa, ` – ´an

yxa med nästan rektangu-
lärt blad och tämligen
långt skaft.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Jfr handyxa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vek,

vẹgʒ a.

~ a pl.

han ẹ́ so vẹ́gʒ

i kró̦pan,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vẹ̄ggʒa — veke

veke

di hạda x/ sẹ̄var te vẹ̄ggʒa

x/ Står här sọ̀var eller sẹ̀var?

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
vēgh n   veke s.

Lda: vēgja.

veke

№ 289.

FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vèǥǥa, `-an

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vèke,

vèdʒe, -ən s.

-a, -na,

di jəàre ən vèdʒe

əu tròua,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vègka, -an

Trol. yngre för ˣvègza.

Jfr lampveke

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke;

vègʒa, -an s.

-̀a, -na;

o so dàpte di

vègʒana i tálen;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem ;

hum m.

el. vum ;

húm è dé ;

sìne, hum e dé ? O.N.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem
pron.

vy͡øm eller hy͡øm

(vy͡øm är västlig och hy͡øm östlig form).

Nr 7900 Ilstorp Färs hd
I, Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem;

vœ̄m pr.

vœ́m har sȧjt dēd;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

huem . interrog. pron., vem.

huem e díd ? 1927.

oviss om formen huem hör till Vomb.
Snarare hör den till Öved.
Uttr i Vomb vuem. Öved.
~~Vomb~~.

1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

vem pron.

vem

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høm rem

vam

ja kan ondra høm ha
skrevad dæ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem ;

hy̌m̲ pr.

hy̌m̲ sam hélst ;

Hör ;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hum

humedéd, vem ä dt ?

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem
pron.

vemm = vem

"så sporde han drängen ti
vemm hann va..."

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem;

hu̯m̲ interr. o. rel. pron.

hu̯ms gen.

hu̯m̲ e̲ dȩ?

G 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hæm

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

da va inta hæm som helst, som kona jila lōm. Det var inte vem som helst, som kunde kastrera dem (: grisar med pungbråck) Ramsåsa

M. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hvem, m. och f., n. had och ha (pl. hýffa) pron. interr., hvem, hvad.
hvem e han? – hvems går e di[2]ne? – had e skå[2]kan? ha san ni?

Vomsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

vaem l. hvem

ǫ̊ta váem ͜ som ͜ hálst
inte vem som helst/hvem

tr̀atas ͜ jø me ͜ hvém ͜ som ͜
hálst hon tråter

R. s. 71) j̀u med vem som
helst (vem hon träf-
far på). Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

pron.

hum

285 Lövestad, Färs hd. H.H. 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hum; gen. hums

húms kvinza e dú? Vems hustru är du? / húm som hälst vem som helst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

vem

hvem‿tÿr‿han‿pú?

Vem brås han på?

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vem

hɑ́ɩms stɑ̀la e̲ ‿ da ? Vems gård är det?

M. f. 78

hɑɩm ‿ vá̲ ‿ ɛd ? Vem var det.

M. f. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem
mon.

hum

de vét du, hum déd é.

jfr veta

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaina

vena

+vena
s.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk

vartʒ n.

tråskverk

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk

værfj, -ed s.

dé e ju hàrans
værfj.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk

varts, n., vårtsed, pl. =, vårtsen, vårk, arbete.

de va var håres varts.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

værfzed verke s.

ha du hent ~ed?

tröskverk

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk

várʒʒad best. sg.

tróskverket

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

... ha fat̲ i négzan o
lagza i várʒʒad ha
fått i neken och lägga i
tröskverket. Sövde. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verka
v.

vàrka

dee sa lìdad männ:gor kan
vàrka

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vèrkabrànne

vå̀rffabrènne, n., -d, utan pl., ved som af de hofveribönder, som lydde under Kristinehofs fideikommiss i Andrarums socken, Albo härad fordom enligt arrendekontrakt skulle huggas och framköras till Andrarums alunbruk, som af allmogen kallas vå̀rffed, värket.

№ 281.

Frännimne Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkan
s.

vàrkan

men ad visalgràin hade våd
han. de hade endón jort vàrkan
på fólked.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ verka-träd

värfjaträ, n.,

Skogsträd som är uttaget för Andrarums alunverks räkning.

Ö. Kånstorp.

Jfr. art. Verka-linjen.

1.1.1942. 281 Fär hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verken
s.

²vårfken, n., -ed, utan pl.,
vårken, en slags tyg.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verken

vàrtzsen n.

ett slags tyg

K.J. 99

Jfr stampverken

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenskjol

vårkensfjǫl. -en. -a. -ana,

verkens-kjol. kjol av verkenstyg.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verklig

vår²fali, m. ah f., n. -lit, pl. obrukl., vårklig. Brukas i sms. vår²fali pånin.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkligen

vàrkelien

di fek vàrkelien stàlen bilit

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkligen
adv.

vàrkelien

ja de véd jà vàrkelien ènte

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verksamhet

vàrksamhéd -en

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verksamhet

vàrksamhéd

jà ha anhöria, som ha döt
òga, som va i sin vàrksamhéd

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkstad s.

væ'ʌkstan best. sg.

'sängkammare, sovrum'

I uttr. "jaså, detta är verkstaden", yttrat av en finspråkig kvinna, när hon visades in i sängkammaren.

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verletyg, s.

værletøg/, -ed; -, -en

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verktyg

værkty', -'əd, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verktyg

værtöj, -ed. pl. =, -en

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vers

vars. ˈad. n.

dé vársad - - -

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vers
s.

væas, ´ad. neutr.

dær va de vǽased ìgan

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vesa
v.

vèsa

längta, vara otålig.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ves

× vess

№ 287.

adj:

skaðmanen va ho, som
et tra. han forvela folk,
so di kom albe hum,
uidan fek ga i skaðen
hela naten. men man
träften en goz, o nar han
kom hum so va han rent
fortån o ves.

~ av med förstån-
det

H. Areskoug 1924.

FÅRS

Oved

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vi²s̱la, f., -n, pl. -lor, -na, vessla: mustela erminea.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vìsla, -an, -or f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vesslå

vìslka; pl. -or f.

K.f. 77

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vìsla, -or f.

M. f. 71

vìslor di va vida om vìntoran

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vȉsla, -n, -or vessla s.

vessla

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda, ved, vèsta, vest

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vẹ̀da. v. = veta   veta v.

pres. vẹd

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta;

vèda, vé el. vèd,

vèste, vest;

da vé ja inte;

dar é èjen o véd;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

vēda rēda po (vēd, vista, vist) tr., veta reda på.

rispen vēd en bust rēda po hont en ska dras me.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta;

vèda, vẹ̀d el. vẹ,

vèste, vèst;

ja kan ènte

vèda ed;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

Inf.
veda

veta

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

Pres. ved

ve/d - ve 1:sta pers. sg. (möjl. blott vid omvänd ordf.)

de ‿ ve ‿ ja ìta. Det vet jag inte.

cn. F. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. **veta**

ja ~ kan ~ ȯta vḗdad.
Jag kan inte veta det (: jag vet det inte). Åv.: ja ~ kan ~ ȯta vḗda.

Pres. konj. vēta (trycksv.) i vissa bedyrande uttryck.

dé vēta ~ håndan! Det vete tusan / dē ~ vēta ~ gúd! Det vete Gud!

N. J. 71

Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III veta

ja vèd ìnta Jag vet inte. / di ìnta gùdana! Det vete gudarna! / ja vèd ed ìnta. Jag vet det inte. / á, di vè ja ìnta. Åh, det vet jag inte.

m. f. 71 /

Ramsiu

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta,

vèda, ved el. vẹ́, vèsta, vest;

de vẹ́ ja inte;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta;

vẹ̀da, vẹd el vẹ,

vẹ̀ste, vẹ̀st;

di vẹ̀d ju ìnte

hộur di ska gjàva,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. sg. vęd

dí vę́d ja inta hãr da-
lígzor

det vet jag inte
var det ligger

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi̱da, vi̱d, vi̱ste, vi̱st, veta

1. de e dær i̱gen a vi̱d.

2. de vi̱d ja gøt har de e̱.

3. vi̱da hu̱t, veta hut.

4. de kan en vi̱da.

Vomb

I. Ingers 1930.

Färs

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta v.

vid (pres.)

'vet'

"ja vid gåu omm du e ..."

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. vẹd

Supin. vẹd

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

ȯta for já vẹd, har de liġzor inte för att jag vet, vār det ligger / ja vẹd ȯta, har de vá

Vomb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

veta

Pres. vē ja vet jag

ved

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II veta

dén vi ja ịte va

den váti den vet jag inte vad den var till

K. f. 82

ja véd nók vat da é

jag vet nog, vad det är. K. f. 82

ja véd nästan ịte, hat

dä mènta jag vet nästan inte, vad de menade (Ås.) Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

veta

dí vrti hòndan!

det vete tusen! K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II vèda — veta
K. f. 72.

Pres. ved

M. f. 71
ved (1 gång)
K. f. 72.
da véd ja ånta. Det vet jag inte. K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veda

s. 90

sg. pres. vēd

93

inf. vēda

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda pres. ved, pret. veste
eller vèda, pres. ved

de véd ja -ènta
nelsmánsen han veste rá̢u

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta II

jà kan ènta vẹda -ad

hæле mòga som ènta vẹ́d
va fælad ẹ́ .

jà vẹ́d ènta

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta III

né, ènte som ja véd

jà kan ènte vèda

jà véd ènte hau di hau jart áw dom.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III veta

Pres. konj. vete (svagtr.)

dí vete˘ håran det vete

Gud (Herren).

M.f. 71

da˘ védja öta det vet jag

inte M.f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda, pres. ved, pt. veda, vèsta

gu véd essa ált

de véd ja ènte

de vèda vi nók.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vi 1:sta pers. pres. sg.

da vi ja ånte det

vet jag inte

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda, ved, vèsta, vest

1948 Nr 4802. Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v²e̲da vi²ste vist   veta vb

{ve̲d
{vi̲

veta

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

vḙ̀da pres. vḙd

jà vḙ́d ànte hǻnt

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda, ved, vèste, vest

Vollsjö & Brandstad

1948 281. Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

vèda pres. ved

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

pres. ved el. ved

jà. jà véd -ad
á, de véd jà ànte.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida viste vist veta v.

ja vr

vet du de vr ja inte;

vid vet du ld?

№ 289. FÅRS

Sövde veta

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. vẹd l. vẹ
vẹ̄d

K. f. 71

jã vẹ́ ȯta (ds.)
de vẹ́d ja ȯta (ds.)
de vẹ́ ja ȯta (ds)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sövde. Fs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

veta

hár han vändas, da vi ja ṇta var han hade sina vägar, det vet jag inte /

Pres. konj. vita (tryckov.)

di vita ʒutan det veta sjutton / da e ṇta got o vida det är inte gott att veta.

K. f. 71

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

Pret. veta

vìsta

han vìsta so vél,

at dɛ hàdad ɛu

vógnen. Han visste

så väl, att de hade det

i vagnen.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II veta.

Sup.
vist

so hada de fad ànad
o víst. Så hade de fått
veta av annat.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I veta

vẹ̀da, vìsta

pres. sg. vẹd l. vẹ̃d; vẹ 1. pers. sg. vid omv. ordf.

nǽ, han vẹ̃d ịnta / dí vẹd

nels mánsen det vet Nils Månsson / dí vẹd já nók det vet jag nog (ↄ: det behöver jag inte upplysas om) Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

II

da vi jå ịta

det vet jag inte. M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

vèda, pres. ved

pres. blir vet för ord som börjar med d: de vét du hum déd é

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta av

vẹda áw

di vẹḷe ènte vẹda áw ---

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete
s,

vède -en

P. L. 1898.

Vollsjö, Frenninge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vēde n [2]   vete s.

blastēna ~

vete

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vèdka, -an

Vete odlades enl. uppg. endast i ringa omfattning

K. J. 71.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete;

vẹ̀dә, -әns.

di hadә rṳ́ o vẹ̀dә;

1587:1 Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vèdfa, -an m.

+/

d. ȧdla vèda lìda

gràna. Man odlade vete

litet grand. +/ Kyn-lån.

M. J. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete,

vède, -en s.

vède o rù,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete
s.

vìde, -en
(tydligt)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete,

vèdh, -hn s.

rú o vèdh,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete;

vède, -en s.

rú o vède;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete
s.

vède -en, m.

Västerstad

Nr 281 b Färs hd
Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete;

vè̲de, – en s.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vìdfa, ̀-an m.

K. J. 72

Jfr bovete

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete s.

vḕda, -n

(Hr 1941:) vḕda

vete

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

v̄ede, m., -n, utan pl. hvete. Åsum. Fs.

v̄ede, Vollsjö, Fränninge. Västerstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida[2] n   vete s.

bler dat nöd pris

på ~n[2], tro[2]

vìda P. L.

vete

№ 289. FÄRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vìde. -en. vete.

vànli vìde

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vèdk, -an m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteagnar

vìdeaájnor

Nr 6768. Lövestad, Förs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteax

vèdaæjs n.; pl. =

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteax

vèdeàjs n. ; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v̲edabrø ed vetebröd s.

vetebröd

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vèdabrǿ n.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vèdebró, n.

fór va de vèdebró a

sòkonkága (ss. kaffebröd)

1952

Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vèdabrǿ n.

Förekom enl. uppg. mycket sparsamt; oftast ej ens om söndagarna. Då åts siktebröd.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vèdebrọ́, -d. n

Västerstad

Nr 281 b Färs hd
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd s.

2
videbrød

2
du ska vel inte je

hö̧nen ~.

vetebröd

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìdebrọ́. -ed. pl. =. -en. vetebröd.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vẹ̄debrọ̄, n., -d, 1/ utan pl.; koll., hvetebröd, 2/ med pl. =, -n, hvetekaka.

Vollsjö. Fs.

vẹ̀dabrọ̄: Västerstad.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebrödsbagare

vi̇debrø̱sba̱gare, m., -n, pl. -l. -ra, -r̲na, hvetebrödsbagare.

Fänninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vẹ̄dəbrøstkrān̄s vetebrödskrans

vetebrödskrans

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebulle

vìdabóla m.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi²dekaga n   vetekaka s.

vetekaka

№ 289. FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetekaka

vẹdekạga, f. -n, pl. -gor, -ra, hvetekaka.

Vị håde ẹnte non vẹdekạga ẹdan nạr vị kọme ti Ysta.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

N:r 281. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vìdamél n.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vèdemæjl, -ed

Västerstad, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vẹ̄demēl, n., -ed, utan pl., hvetemjöl. Fränninge. Fs.

vẹ̄demæ̀jl, Västerstad, Östraby.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vẹ²damẹl ed

vetemjȫl s.

vetemjȫl

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestubb

v̀edastǻb

stubb av vetefält

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteåker

vi̱deå̱gor -en, vi̱deå̱gra, -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteåker

²vẹ̊deạ̀gor, m., -en, pl. -ạ̀gra, -na, hveteåker. Vollsjö.

²vẹ̊deạ̀gor, Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vetin

vetín

åtlöje, narr.

han jor vetín aw folk.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetskap

vèdskáb

ùdan dònas vèdskáb

1947

Ö. Kärrstorp, Fers hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ved vett s.

han har do ~~~~ ~

vett

№ 290.

Sofie Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vītalı   × vettalig a.

han e ıtte rākted ~

klok, vid
sina sinnens
fulla bruk

№ 290.

Söfde   Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett;

ve̱d, -ˈed s.

han har ènte se̱t
ˈve̱d rekted.ˈ

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett

vid

den som frågar etor ét vid
blén àldri klàgare.

nor fuled gar ij, gar vided ud

råtta kvantitet? J-s.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett
s.

ved, ´ed, n.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett, s.

ved

vett

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund